

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Berxwedan

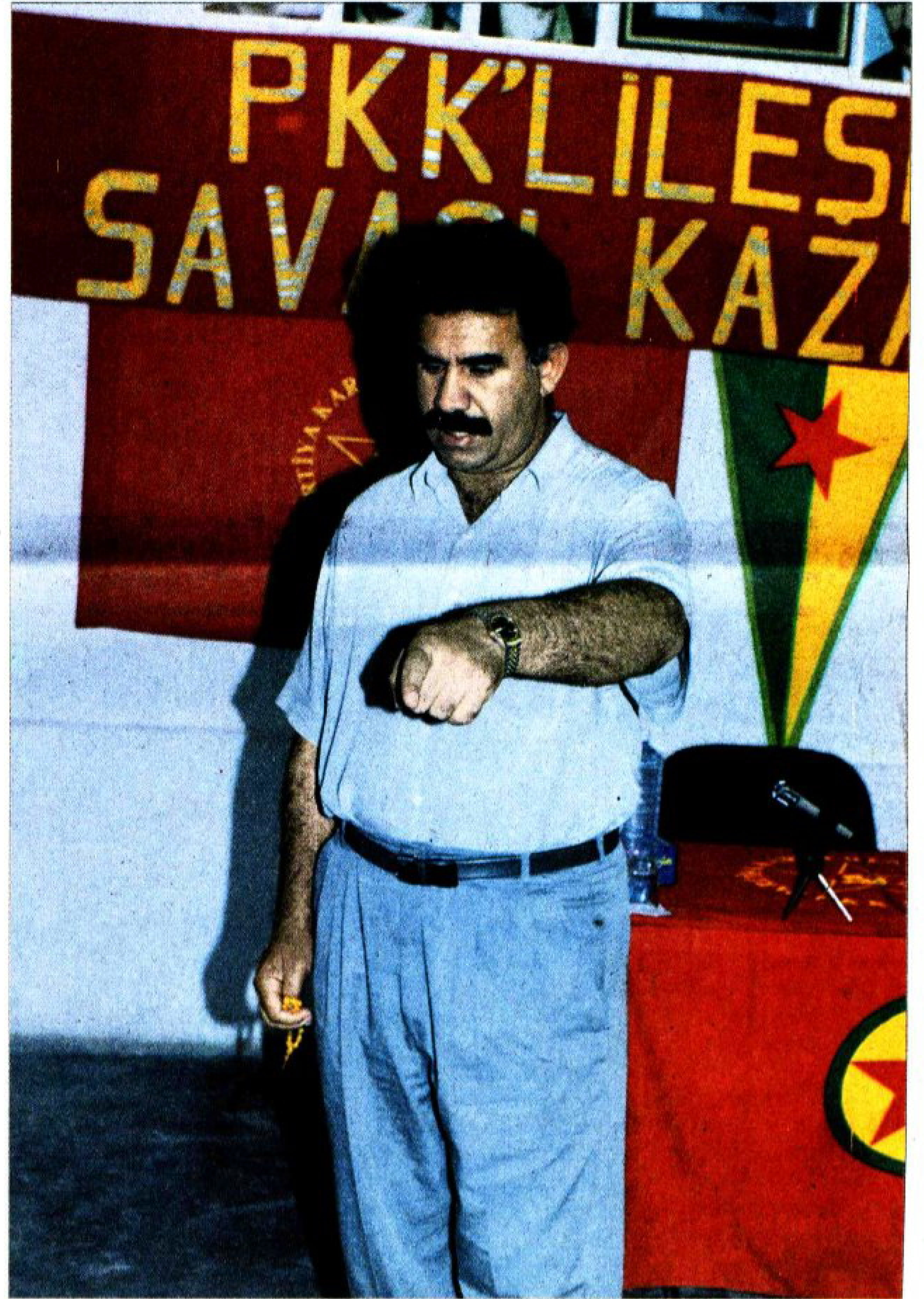
Aylık gazete – 15 Eylül 1994 – Sayı 175 – 3,- DM

Şimdi ülkeyi FETHETMENİN ZAMANI!

■ Siz, Avrupa'daki halkımız şimdiki katkılarınızı sadece bir başlangıç olarak değerlendireceksiniz. Asıl çalışma bundan sonrası içindir, diyeceksiniz. Ülkeye taşıracağız, diyeceksiniz. Yüzbinlerce bir kitleyi ifade ediyorsunuz. Her biriniz ülkeye 5 tane akrabanızı kazandırırsanız, bu eder 1 milyon.

■ Yüzbinlere ulaştınız. Bu eşittir, en kısa sürede ülkemizin ulaşabileceğiniz hemen her köyüne, her mahallesine, her ailesine taşırılmaktır. Sizin göreviniz bundan sonra budur. Artık Avrupa'yı değil, ülkenin içini fethedeceksiniz. Fethetmenin zamanıdır.

ORTA SAYFADA

"ULUSAL ÖRGÜTLENMEYİ TAMAMLAYALIM"

Halkımızın bir bölümünün ülkeden koparılıp Avrupa, metropoller ve dünyanın diğer yerlerine savrulması; örgütsüz bırakılmak ve dağıtılmak içindir. Bu, kaynaktan, topraktan ve kökünden koparıp kişilikleri "doğal" ölüme terk etmektir. Böylelikle her yana dağıtılan Kürtler eritilecekti. Kimsenin kimseden haberi olmayacaktı. Sömürgeci Türk devletinin eritme politikasına tabi tutulanlar, bu kez başka devletlerin insafına terk edilecekti. Burada Kürtlere karşı, TC ile diğer emperyalist devletlerin birlikteliğini görmek mümkündür.

Bu saldırı, Kürdün ulusal kimliğine yönelik bir saldırı-

Devamı 15. sayfada

NASIL YAŞAMALI?

"NASIL YAŞAMALI" sorusu yakıcıdır

Nasıl yaşamalı sorusuna gittikçe cevaplar geliştiriyoruz. Kendisine **"Nasıl yaşamalı"** sorusunu sormayanlar, soruyu daha da kapsamlı hale getirerek sormayı bilmeyenler, gerçek yaşamın cevabını bulamazlar. Şu çok açıkça ortaya çıktı ki, gerçekten siz nasıl yaşanması gerektiğini bilmiyorsunuz. Gerçekten beceremediğiniz en temel sorununuz **"Nasıl yaşamalı"** sorunudur. Ulusal düzeyde olsun, kişilik düzeyinde olsun, kendinize aslında fazla soru sormuş değilsiniz. Cevaplarınızda çok yanlışsınız. Daha doğrusu **"Nasıl yaşamalı"** sorusu sorulduğunda, sen TC'nin istediği gibi veya geçmişin, geleneğin emrettiği ve alıştırdığı gibi cevap veremezsin. Halbuki bu kadar imkanın yaşandığı bir ulusal, toplumsal gerçeklik içinde, bu kadar yaşamın canına kıyıldığı bir tarihi süreçte kendini sorgulamamak, yaşama hakkından tümden vazgeçmek demektir. Öyle anlaşılıyor ki, aslında yaşama hakkınızdan vazgeçmişsiniz. Düşmanın dayattığı kötü ölüm hakkına (bana göre bu hayattaki yaşam ölümcüldür), "yaşamımızdır" diye sarılmanız en büyük günahınız oluyor. Halbuki o ka-

Devamı 4. sayfada

ABDULLAH ÖCALAN

MEDYA (1)

■ Tarih boyunca hiçbir zaman gerçekler bu kadar insanlıktan gizlenmemiştir. Denilebilir ki, egemenler tekelleşen medya ile halkların haber alma hakkını sıfıra indirmişlerdir. Toplumlar yine bu araçla güçten düşürülüyor, insanlar da bu şekilde asıl sorunlarından uzaklaştırılarak uyuşturuluyor. Böylece insanın insanca, özgürce yaşayacağı dünyayı kurma mücadelesi unutturulmaya, gereksizleştirilmeye çalışılıyor. En yakın bir örnek olarak Kürdistan'daki gelişmelere ve buna karşılık Türk sömürgeci basınının yazdıklarına bakılırsa, bu konuda yaşanan gerçeklik daha iyi anlaşılacaktır. Medya üzerine yaptığımız bu araştırma dizisi birçok soruyu aydınlatıyor.

Yazısı 17. sayfada

Kurtuluş Ordumuz SONBAHAR HAMLESİNDE

■ Kulp'ta 32 asker, Perver'de 100 asker, Lebine'de 183 asker, Oramar'da 83 asker, Yayladere'de 53 asker, Sason'da 20 asker, Çiyayê Reş'te 50 asker, Şemdinli'de 46 asker, Kela Memê'de 42 asker, Zara'da 11 MHP'li faşist ordumuz tarafından öldürüldü.

Haberleri 4-7. sayfalarda

BERXWEDAN'DAN

Her şey CEPHE İÇİN!

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi zaferin öncesini yaşıyor. Zaferi kazanmak için gerekli bütün imkanlar ele geçirilmiştir. İç ve dış koşullar zafer için elverişli haldedir. Eğer halkın cephesi Kürdistan'da ve Türkiye metropollerinde gerçekleştirilirse bu olumlu koşulları zaferle taçlandırmak yakın geleceğin işi olacaktır.

Türk devleti 10 yıldır biri bitip biri başlayan ve dalga dalga gelişen operasyonlardan sonuç alamamıştır. Bu gerçek ARGK'nin artık yenil-

Devamı 2. sayfada

Direniş kahramanlarımız

Filistin'de İSMET... Siverek'te ŞEXO... Bestler'de AHMET...

Şahadette buluşarak gerçek kardeşlikte sembolleştiler...

"Değişen Kürdistan ölçülerinde gerçek kardeşlik için, aynı ana ve babadan olmak yetmiyor. İsmet, Şexo ve Ahmet yoldaşlar aynı davanın mücadelesine katılarak, yine aynı dava için kanlarını birbirlerine karıştırarak kardeşleştiler."

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, özgürlük ateşini yaktığı ilk günden bugüne dek, savaşın her sahasında yeni yaşamın bakış açısını oturtmaya çalışmaktadır. Darbeler düşmana olduğu kadar geçmiş yaşamın her özelliğine, her belirtisine de vurulmaktadır. Çünkü bu özellikler Kürt halkını geçmişin köle zihniyetine, yaşamına bağlayan özelliklerdir. Bunların aşılması yoğun çaba, fedakarlıkla yaşamın her zerresine savaşı oturtmakla mümkündür.

Şexo ÖZKAN

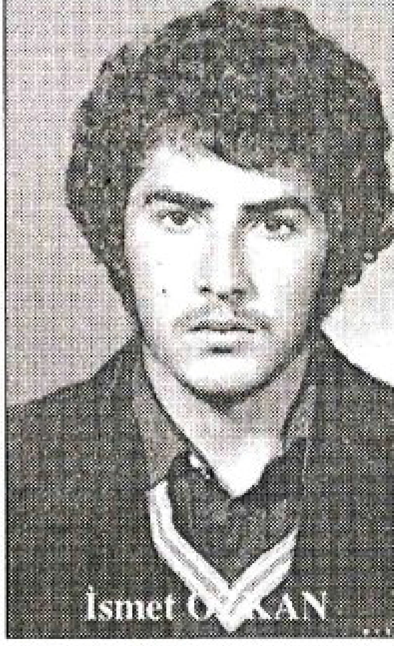
Eskinin gerileten, çürüten yanına yeni yaşamı, yeni insanı, yeni kadın-erkeği, yeni çocuğu, yeni aileyi, bir bütün yeni ve özgür geleceği dayatıyoruz. Tüm bu yeni öğeleri oluşturmanın da zorluğu ortadadır. Yarına bu yeni olguları taşırken, feda edilmesi gerekenleri bugün Kürt halkı hiçbir ikircikliğe düşmeden veriyor. Oğlunu, kızını, malını ve canını adamaktan geri kalmıyor. Bu elbette ki, Kürt halkının oluşan yeni tarih çerçevesidir. Çürüyen, dökülen tarih çerçevesi, yeniden halkımız tarafından kanla-canla yazılarak insanlığa armağan ediliyor.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi diğer ulusal ve sınıfsal kurtuluş mücadelelerinden birçok yönüyle farklılıklar içermektedir. Öz itibariyle, amaç itibariyle olsa da pratikteki pek çok direniş örneği bu farklılığı oluşturmaktadır. Dünyanın hiçbir yerinde görülmeyen bir sömürüye tabi tutulan Kürdistan'da yine örneğine rastlanılmayan direnişler, kahramanlıklar, fedakarlıklar yaşanmış, yaşanmakta ve yaşanacaktır.

Varlığı önce kendisine inkar ettirilen, hatta bu inkar etmenin yarışına sokulan Kürt halkı yüzlerce yıldır ülkeden, Kürt yüreğinden, beyninden, ruhundan büyük kopuşa zorlanmıştır. Genç kızlar, kadınlar, çocuklar olmadık yöntemlerle (özellikle Güney Kürdistan'da) alınıp satılmışlar, işkencelere, katliamlara maruz kalmışlardır. Kürdistan tarihi bunlara benzer birçok vahşet örneğiyle doludur. 19. yüzyılın ikinci yarısında Osmanlı ordusuna komuta eden Alman generali Moltke, Kürdistan'da halka uyguladıkları yöntemleri anlattığı kitabında bir örnek veriyor. Sason'a bağlı bir köye baskın düzenleyen Osmanlı askerlerinin başında General Moltke vardır. Köyün tüm evleri, tarlaları, samanlıkları, hayvanları ateşe verilip yakılır. Evlerin içinde insanlar vardır. Moltke ve askerleri yanan evlerin karşısına geçip seyrettikleri sırada yanan evlerden birinin kapısından küçük bir çocuk ağlayarak dışarı fırlar. Küçük çocuk askerleri karşısında görünce durur. Önce askerlere, sonra içinde anne-babası ve kardeşlerinin yandığı eve bakar. Birden geriye dönerek yanan eve doğru koşar. Küçük Kürt çocuğu gördüğü vahşete büyük bir yanıt veriyor; ihanetin değil, Kürtlerin sembolü olan ateşin kollarına koşuyor.

Dün Osmanlının şahsında uygulanan vahşet, bugün TC tarafından sürdürülmektedir. Dün küçük Kürt çocuğunun vahşete verdiği yanıt bugün tüm Kürdistan halkı ayağa kalkarak, ateşle donanarak vermektedir. Yaşlısı, genci, kadını, erkeği, çocuğu mücadelenin her sahasında yerini alıyor.

Dün oğlu, kızı PKK saflarında savaşmaya karar verdiğinde onun peşine düşüp geri döndürmeye çalışan analar, babalar bugün halk savaşımının zafere taşırılması aşamasında oğlunu-kızını kendisini dağlara, partisine teslim etmekte, hatta onlarla birlikte silah kuşanmaktadır. Halk savaşı budur. İster dağda, ister şehirde, ister Avrupa'da olsun halkın tüm fertlerinin mücadele kılıcını kuşanması, onu keskinleştirmesi ve dağlarda çekilecek zafer halaylarına hazırlanmadır. Savaşımızda bunun örneklerini çokça görmekteyiz. Kızı Berivan'ı halkına emanet edip dağlarda vuruşarak şehit düşen **Şerife KARAKUŞ** yoldaş, yoldaşı şehit **Mehmet ÖNER**'le omuz omuza dağları mesken edinen **Nezihe ÖNER** yoldaş, oğlu ve kızıyla gerilla saflarında yer alan babalar, Güney Savaşı'nda ihanete dur diyen, aynı mevziyi, aynı yolu paylaşan abisi şehit düştüğünde onu kendi elleriyle vatan toprağına saran yoldaşımız bu halk savaşımının neferleridir. Evet, bunlar savaşımızda, devrimin çiçeklendirdiği yeni yaşamın fertlerinden sadece birkaç örnektir. Her biri bir destan, her biri bir roman, her biri bir özgürlük türküsü...

İsmet ÖZKAN

Yıllarca zindanlarda direnişle var olan, onu yücelten, zindandan çıktıkan sonra da "yaşamak için özgür vatan gerek" diyerek elini, yüreğini partisine, gerillasına veren, oğluyla bu duyguları, dağları paylaşan **Hasan GÜLLÜ** yoldaş...

İsmet ÖZKAN, Şexo ÖZKAN, Ahmet ÖZKAN yoldaşlar da bu destansı örneklerdendirler. Önce kardeştiler, sonra 3 yoldaş oldular. Özkan ailesi partinin yeni filizlendiği dönemlerde yurtseverlik düşüncelerini kabul eden ve bu doğrultuda biçimlenen yurtsever bir aileydi. İsmet, Ahmet ve Şexo yoldaşlar da böylesi bir ortamda büyüdüler. Devrimci-yurtseverlik düşüncesiyle donandılar. Küçük yaşlardan itibaren kardeşlikten de öte yoldaşlığın yapı taşlarını birbirleri arasında örmeye başlarlar. Özkan yoldaşlar küçük yaşlarından şahadetlerine dek mücadelemizin enternasyonalistliğinin, fedakarlığının ülkeye ve davaya bağlılığının uygulayıcıları olmayı bildiler. Birbirlerinin silahlarını asla yere düşürmediler.

İsmet yoldaş, daha küçük yaşlardan itibaren ailesine katkıda bulunmak amacıyla kahvehanelerde, lokantalarda çıraklık vb. işleri yapar. Lise yıllarında ulusal kurtuluş düşüncesiyle tanışır ve 1977-78 yıllarında Suruç'ta gençlik içerisinde propaganda, eğitim ve ajitasyon çalışmalarına katılır. Bölge yerel komitesinde yer alır. Ajan, faşist ve düşmana karşı yapılan birçok saldırıya katılır. İki defa gözaltına alınır, ancak hiçbir şeyi kabul etmez ve serbest bırakılır.

12 Eylül 1980 askeri-faşist darbesi ardından yurt dışına çıkan ilk grupların içinde O da vardır. Ortadoğu sahasında Başkan APO'nun yoğun mücadeleleriyle yaratılan eğitim ortamında askeri ve siyasi eğtimlere katılır. 1982 yılında İsrail siyonizminin Filistin'e yönelik saldırıları sırasında PKK'nin enternasyonalist özelliğini hayata geçirmeyi ve Filistinlilerle dayanışmayı amaçlayan direnişte İsmet yoldaş da oldukça kararlı ve cesur bir pratik sergiler. Haziran 1982'de başlayan İsrail saldırıları sırasında Sayda'da bir kampta direnen PKK militanları arasında bulunan İsmet yoldaş burada şahadete ulaşır.

İsmet yoldaşın bu kahramanca şahadeti PKK enternasyonalliğinin de kanla yaratılmış bir kanıtı oluyordu. Ahmet ve Şexo yoldaşlar bu şahadetten oldukça etkilenirler. İsmet yoldaşın onlara bıraktığı mesajı ikircikliğe düşmeden yerine getirmeye başlarlar. İsmet yoldaşın şahadetinde Ahmet yoldaş 14, Şexo yoldaş da 11 yaşında olmasına rağmen bulundukları Suruç'ta arkadaş çevreleri arasında mücadeleyi kavratmaya çalışırlar. Ahmet ve Şexo yoldaşlar birbirlerine destek olup kitle içinde de çalışmaya başlarlar. Birbirlerine verdikleri destek halk içinde hep örnek alınır. TC güçlerinin sık sık evlerini basmalarına, hakaretlere maruz kalmalarına rağmen mücadelelerinden geri adım atmazlar.

Ahmet yoldaş 1989 yılında Avrupa'ya çıkar ve hemen parti saflarına profesyonel olarak katılır. 1990 yılı başında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Gün geçtikçe gelişen mücadelenin yılmaz bir komutanı olmak için Akademi'deki eğitimlere kendini verir, yoğunlaşır. 1990 Ekim'inde ülkeye yönelir. Botan'a girer. Burada birçok alanda önemli görevlerde bulunur, eylemlere katılır. Savaşın yoğunluğunu her yönüyle yaşar. Zamanını boşa geçirmez, yaşamını en iyiye, en güzele ve başarıya ulaşma noktasında disipline eder. O'nun bu yoğunluğu, devrimi yaşaması ve yoldaşlarına yaşatma çabası çevresinde sevilip, sayılmasına yol açar. Ahmet yoldaş Mayıs 1993 tarihinde Bestler'de bir görev giderken geçmekte oldukları bir derede 1 yoldaşıyla sulara kapılır ve şahadete ulaşır.

Şexo yoldaş, Ahmet yoldaşın 1989'da Avrupa'ya gidişiyle birlikte tamamiyle kendini Suruç'taki çalışmalara adar. Günü sürekli mücadeleyle iç içedir. Hiç yerinde durmaz. Tüm çalışması, gayreti savaşı dağlarda sürdürmek içindir. Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitmek ister. Daha sonra bir grup yurtseverle Akademi'ye gider. Eğitimini başarıyla tamamlar ve tekrar Suruç'a şehir faaliyetleri için gönderilir. Ancak kısa sürede deşifre olur ve hemen kırsala çıkar. Burada da silahına büyük bir coşkuyla sarılır, görevlerinin üzerine yürür. Şexo yoldaş, Ekim 1992 tarihinde Siverek'te düşmanla girdiği bir çatışmada şehit düştü.

Ahmet ÖZKAN

İsmet, Ahmet ve Şexo yoldaşlar, PKK'nin tarihe kazandırdığı büyük direnişçilerdir. Onlar, halk savaşımızda tüm analara, babalara, kardeşlere, her yaştan insanımıza mücadelenin saflarında silaha ve göreve sarılma çağrısıdır. Gerçek kardeşlik budur. Ölümsüz şehitlerimizin kahramanlığı ve kanları bedelinde gerçekleşen yeni yaşam, eski toplumsal gelenekleri geçersiz kılıyor. Her şey yeniden anlam buluyor. Eskinin hiçbir şeyi yeninin karşısında varlık bulamıyor. Ölçüler değişiyor. Duygular, düşünceler, ilişkiler, bağlılıklar yeni bir düzene kavuşuyor. Şüphesiz bu, en çarpıcı bir şekilde ailede ve bu kurumun fertlerinde kendisini gösteriyor. Bu anlamda değişen Kürdistan ölçülerinde gerçek kardeşlik için, aynı ana ve babadan olmak yetmiyor. İsmet, Şexo ve Ahmet yoldaşlar aynı davanın mücadelesine katılarak, yine aynı dava için kanlarını birbirine karıştırarak kardeşleştiler. En büyük ve en değerli kardeşlik bundan başkası değildir. Bu kardeşlik, bütün "kardeşler"i gerçek kardeşliğe davet ediyor. Gerçek kardeşlerin anıları, direnişleri, yoldaşça ilişkileri savaşımızda rehberdir.

Berxwedan
Aylık Gazete

V. i. S. d. P.: Mariano Lohmann
Steinkauler Str. 33, 51063 Köln

Druck: Druckhaus Bonn • Vertrieb: Eigenvertrieb
Avustralya 4.00 $ / Avusturya 25.00 s. / Belçika 70.00 bfr
Danimarka 12.00 dkr / Fransa 12.00 ffr / Hollanda 4.00 hfl
İngiltere 1.20 £ / İsveç 12.00 skr / İsviçre 3.00 sfr / Norveç 12.00 nkr

ABONE KOŞULLARI

Almanya içi		Almanya dışı	
6 ay	36.00 DM	6 ay	72.00 DM
12 ay	66.00 DM	12 ay	130.00 DM

BERXWEDAN'DAN
ayın yorumu

HER ŞEY CEPHE İÇİN!

■ **Savaş normal bir olay değildir. Savaşlar siyasal yaşamın, sosyal yaşamın, ekonomik yaşamın, aile yaşamının, insan ilişkilerinin altüst olmasını beraberinde getirir. Hem savaşın bir tarafı olacağız, hem de yaşamımızın normal sürmesini bekleyeceğiz! Bu gafleti yaşamak olur. Savaşın içinde olanlar zaferi kazanmak için yaşamlarını değiştirmek zorundadırlar.**

Baştarafı 1. sayfada

mezliğinin kanıtlanması olmaktadır. Nitekim sömürgeci-faşist TC, ordu gücümüzü yenemeyeceğini anlayınca ARGK'nin üzerine değil de halkın üzerine gitmeye karar vermiştir. Daha doğrusu halka uygulanan baskı, zulüm ve katliamları artırarak halkı teslim almayı amaçlamıştır. Halkı teslim alarak gerillayı zorlamak istemektedir.

Bu gerçek gerillanın rolünü oynadığını, yarın da oynayacağını; eğer Cephe de sağlam inşa edilirse gerillanın mücadelesini sürdürdüğü koşullarda en az silahlı savaş kadar etkili olacak ve sonuç alacaktır.

Bugün Kürdistan şehirleri ve metropolleri patlamaya hazır bir cephanelik durumundadır. Düşmanın göç ettirme politikası onu vuracak bir silaha dönüşmeye adaydır. Bugünün önemli görevlerinden biri düşmanın kendi eliyle yarattığı bu durumu, düşmanı yere sermek için kullanmaktır.

Metropollerde milyonlarca Kürt birikmiştir. Buralarda biriken Kürt halk kesimi dahi rolünü oynarsa düşmanın beyni felç edilecektir. Karınca-fil hikayesinde nasıl ki, küçük karıncalar filin beynine girerek fili yere seriyorlarsa, metropollerde de bu durum gerçekleşebilir. Bu yönüyle Kürdistan şehirlerinden daha avantajlı kimi özellikler de arzetmektedir.

Düşman ordusu çaresizdir; ekonomisi çökmüştür, siyasi tablo kendisini uzun süre yaşatacak bir durumda değildir. Kürdistan'daki yenilgisine metropollerdeki sıkıntısı da eklenirse, takatsiz kalarak yere yığılması an meselesi haline gelecektir.

Birçok ulusal kurtuluş savaşında silahlı savaşımın yarattığı siyasi zemin halkın cephesinin oluşması ve halkın ayaklanmasıyla zafere ulaşmıştır. Bugün Kürdistan'da ve metropollerde bu tür savaşlara yol açacak siyasi zemin ve imkanlar olgun hale gelmiştir.

Çok zor biçimde yürüyen faşist TC, metropollerde zorlanırsa, yürüttüğü sömürgeci savaşı sürdüremez hale gelecektir. Bunu gerçekleştirmek zor değildir. Psikolojik savaşla ve şiddetle kendini güçlü göstermek için gayret sarfeden bu düzenin içi çürümüştür. Kof bir haldedir. Dışı büyük içi çürümüş yaşlı ağaçlara benzemektedir.

Kürdistan halkının yüzyıllardır içinde yaşattığı umudu gerçekleştirmenin fırsatı ele geçirilmiştir. En büyük düşman zayıf duruma düşmüştür. Kürt halkı ise ilk defa güçlü bir ordulaşmaya ve ulusal birliğe ulaşmıştır. Şu anda dünyada en fazla politikayla ilgilenen bir ulustur. Ortaya çıkan bu uluslaşma daha güçlü siyasal bir cepheye dönüştürülürse, Kürt halkı önüne gelen fırsatı kaçırmamış olacaktır.

Bunun için ulusun savaşan halk gerçekliğine ulaşması zorunludur. Savaşın doğasını ve kurallarını yaşamına yedirmesi, kendi yaşamını ve düşünce dünyasını buna göre düzenlemesi gerekmektedir. Ulusun siyasal cephesini yaratmak biraz da bu bilinci taşımakla mümkündür.

Düşman bugün binlerce köyü yakıp yıkmıştır. Binlerce insanımız kasabalarda, şehirlerde toplu ve tek tek katledilmektedir. Binlerce "faili meçhul" denilen cinayetle katledilmiştir. Yine binlercesi işkencelerden geçirilerek tutuklanmıştır. Bugün gözaltılar ve tutuklamalar her gün yüzlerle ifade edilmektedir. Bunlar yazıya dökülen rakamlardır. Var olan gerçeği olduğu gibi yansıtmamaktadır. İnsanların dünyası, morali, duyguları bu uygulamalarla nasıl ezilmekte, nasıl baskı altına alınmaktadır. Bunları ancak edebiyatçılar en iyi biçimde dile getirebilirler.

Düşman cephesi yanında direniş ve kurtuluş cephesinin yarattığı sonuçlar ise büyük umutlar ortaya çıkaran ve moralin yükselmesini sağlayan muazzam imkanlardır. İmkanların çoğalması zafere inancı artırmakta ve kurtuluş güçlerinin daha da yüklenmesini beraberinde getirmektedir.

■ **Avrupa'daki yaşam biçimi ve alışkanlıkları da altüst edilmelidir. Almanya'da, Avrupa'da yapılan eylemler artık içimizdeki Almanya ve Avrupa'ya karşı da yapılmaktadır. İçimizdeki Almanya, Fransa, Avrupa yıkıldıkça ülke ile daha fazla bütünleşilecek, cephe ülkeye daha kolaylıkla taşınacaktır.**

Savaşan halk gerçekliği demek, bu iki cephedeki gelişmelere hazır olmak ve herkesin kendini bu gerçeklere göre düzenlemesi demektir. Yani hem her türlü sıkıntıya ve zorluğa hazır hale gelmek, hem de önümüzde duran zafer imkanını kaçırmamak için mücadeleye daha fazla katılım göstermeyi görev bilmektir.

Yürütülen büyük savaşa normal bir olay gibi yaklaşmak ve tutumu buna göre belirlemek gafleti yaşamak olur. Nitekim ulus olarak büyük bir savaş verdiğimiz bilinmesine rağmen, bir bütün olarak savaşan halk gerçekliğine ulaştığımız söylenemez. Halen savaş karşısında yaşamın eski biçimde sürmesini bekleyen ya da savaşın yaşamını etkileyecek yönünden kaçan yaklaşımların olduğunu da belirtmek gerekir.

Savaş normal bir olay değildir. Savaşlar siyasal yaşamın, sosyal yaşamın, ekonomik yaşamın aile yaşamının, insan ilişkilerinin altüst olmasını beraberinde getirir. Hem savaşın bir tarafı olacağız, hem de yaşamımızın normal sürmesini bekleyeceğiz! Bu gafleti yaşamak olur. Savaşın içinde olanlar zaferi kazanmak için yaşamlarını değiştirmek zorundadırlar. Aile yaşamlarını farklı hale getirmeleri gerekir, sosyal ilişkilerini eskisinden farklı olacağını kabul etmeleri gerekir. Ekonomik yaşamın sıkıntılarla süreceğini anlamaları gerekir. En önemlisi de herkesin kendini savaşın seyircisi değil de, bir parçası olarak görmesi gerekir. Savaş, seyirciliği kabul etmez. Savaşın içinde görev almayanlar savaş alanının ortasında rastgele gezme durumuna düşerler.

Bugün Kürdistan halkı kendini savaşın kurallarına göre düzenlemelidir. Sıkıntı ve acı çekeceğini kabul etmeden özgürlük de, güzellik de kazanılamaz. Her halkın, ulusun ve sınıfın özgürlük mücadelesinden önceki yaşamı her alanda altüst olur. Bugün Kürt halkının da bütün yaşamı altüst olmuştur; düşünce dünyası altüst olmuştur. Eskinin yaşamı da, düşünce dünyası da yeni ile yer değiştirmiştir. Zaten böyle olmasa bir mücadeleden söz edilemez. Yeni, eski alışkanlıklarla kazanılamaz. Yeni yaşam ve özgürlükler dünyası her yerde olduğu gibi acıyla mayalanmıştır. Bugün Kürdistan'da da bu gerçek yaşanmaktadır. Kürtler tarihinde ilk defa savaşa bu düzeyde kapsamlı girmişlerdir. İlk defa özgürlük için tüm yaşamları altüst oluyor. Özgürlüğün bedelini ödeyerek bağımsız ve özgür yaşama layık olduklarını ortaya koyuyorlar.

Kürdistan'da Kürt halkının yaşamı savaş gerçekliğine göre sürüyor. Metropoldeki ve Avrupa'daki Kürt halkı da bu savaşla bütünleşmek için kendini savaşa göre düzenlemelidir. Savaşın gerektirdiği fedakarlığı ve katılımı göstermelidir. Özellikle metropoldeki cepheyi güçlendirip Kürdistan'daki halkımızla bütünleşilmelidir.

Eğer metropollerdeki cephe güçlendirilirse Kürdistan'daki savaşı çok boyutlu desteklemenin potansiyeli ortaya çıkarılabilir. Hatta savaş metropollere taşırılarak savaşla tam bir bütünleşme gerçekleştirilir. Türk devleti metropollerde uğraştırılarak bir çıkmaza ve batağa sürüklenebilir.

Bir kibrit çöpü bir ormanı, bir fabrikayı yakabilir. Bir molotof milyarları kül edebilir. Kürdistan halkının düşmanı Türk faşistleri, şovenistleri bu cephenin gücüyle ezilebilir.

En önemlisi de milyonlarca Kürt cephe etrafında toplanırsa yenilmez bir güç ortaya çıkarılacağı gibi, düşmanın tüm politikaları ve planları boşa çıkarılmış olur. Cepheleşmiş Kürt halkı Türkiye devriminin önemli bir gücü olacağı gibi, Ortadoğu'da demokrasi ve devrimin gelişmesinde büyük bir rol de oynayacaktır. Kürt halkının güçlü bir cephesi bütün Ortadoğu'yu etkisi altına alacaktır. Bu etki ile Ortadoğu halklar fedarasyonunun kapısı rahatlıkla açılacaktır. Ortadoğu halklarını birleştirecek, bir arada tutacak halk Kürdistan halkıdır. O halde bu cepheyi güçlendirmek yalnız ulusal değil, tarihsel ve enternasyonalist bir görevdir.

Bugün yalnız Avrupa'da bir milyondan fazla Kürt yaşamaktadır. Önemli düzeyde örgütlülüğe de kavuşmuştur. ERNK Avrupa'da bütün Kürtleri koruyan, eğiten, ulusla bütünleştiren bir rol oynamaktadır. Örgütlenenlerden binlercesi cepheyi Kürtler içinde yaymanın faaliyeti içindedir. Siyasal birikim; maddi ve manevi birikim olarak Avrupa'da önemli bir potansiyel bulunmaktadır. Birkaç milyonluk devletlerin bile bu düzeyde bir siyasallaşmış insan potansiyeli yoktur. Yine bir milyonluk topluluğun maddi ve manevi gücünün tükenmeyecek imkanlara sahip olacağını kabul etmek gerekir.

Bugün Avrupa'daki gücün cepheye ve ülkeye taşınması bile ülkedeki cepheleşmede ve metropoldeki Kürtleri cepheleştirmede önemli bir rol oynayabilir.

Avrupa'daki kitle de, cephede büyümüştür. Bugün bu cepheyi neden büyüttük, bu gücü ne yapacağız sorusuna doğru cevap vermenin zamanıdır. Avrupa'daki cephenin rolünü doğru koymanın zamanıdır. Yine Avrupa'daki yurtseverliğe yeni biçim ve içerik kazandırmanın zamanıdır.

Zafere doğru giderken, savaş en şiddetli dönemini yaşarken, düşman can havliyle Kürdistan'ı kaybetmemek için özgürlüğe ölüm biçerken Avrupa'daki insanlarımızın kendine seyirci rolünü layık görmesi döneme denk düşmüyor. Yine Avrupa cephesinin kendisine yalnız destekçi gözüyle bakması döneme denk düşmüyor. Ülkeyle, acı içindeki Kürt halkıyla bütünleşmek, baskı altında bile umuda koşan kahraman halkımıza layık olmak için destekçi konumdan çıkıp savaşın parçası haline gelmek görevi durmaktadır.

Savaşla bütünleşmek ve cepheyi ülkeye taşımak konusunda bir yetersizliğin yaşandığı açıktır. Avrupa koşullarının yarattığı rehavet, savaş alanından uzak olmanın getirdiği duyarsızlık; ülke sıcaklığının yaşanmamasına, sorumluluk düzeyinin de geri kalmasına yol açmıştır.

Artık bir var olma savaşı verilirken, zafere giderken eski duyarsızlığı sürdüremeyiz. Düşman azgınca saldırırken yüreğimiz, beynimiz halkımızdan uzak duramaz. Ülkeye, ulusa sahiplenme bugün anlamlıdır. Başkan APO'nun dediği gibi, ***"Devrimcilik şimdi, yurtseverlik şimdi, fedakarlık şimdi yapılmalıdır."*** Ulusal Önderin bu sözleri tüm ulusa yönelik bir talimattır.

Bugün Kürdistan'da yaşamak bile kahraman-

Devamı 23. sayfada

"Avrupa'daki insanlarımızın kendine seyirci rolünü layık görmesi döneme denk düşmüyor."

KURTULUŞ ORDUMUZ SONBAHAR HAMLESİNDE

Kulp'ta gerilla pusussu

16-17 Ağustos 1994 tarihleri arasında gerillalar Kulp'a bağlı Mela Gela alanında Türk ordu birliklerine 8 ayrı noktada pusu attılar. Gerillaların hareketli savaş taktiği karşısında düşman birlikleri bozguna uğrayarak hiçbir savunma yapmadan imha oldular. Bu eylemde 30 asker öldürülürken, 12 asker de yaralandı. Eylem ardından düşman birlikleri alana binlerce askerle yığınak yaparak, Kulp merkezini rastgele taradılar. Taramada çok sayıda kişi yaralanırken, onlarca hayvan da telef oldu.

Şirvan'da 18 korucu öldürüldü

17 Ağustos 1994 tarihinde Şirvan'a bağlı Zuzed köyüne gerillalar tarafından baskın düzenlendi. Zuzed köyünün tümü korucu olup birçok gerillanın düşmana ihbar edilmesi ve şehit düşmesinde de büyük payı vardır. Gerillaların birçok defa uyarılarına rağmen koruculuktan vazgeçmeyip, Türk ordusunca düzenlenen operasyonlarda da öncülük eden Zuzed köyü korucularına son bir defa uyarı amacıyla düzenlenen baskında 15 korucu gerillalar tarafından gözaltına alındı. Gözaltına alınan korucular gerillaların uyarılarını dinlemeyerek çatışmaya girdiler. Çatışmada 15 korucu öldürülürken, müdahaleye giden korucular da gerillaların pusu atması sonucu 3 korucu daha öldürüldü. 2 gerilla da şehit düştü. Eylem ardından korucular köylerini boşaltarak düşmana sığındılar.

Gerillalardan Tansu Çiller'e cevap

Hakkari'nin Perwer ve Sevdin alanlarında 16 Ağustos 1994 tarihinde düşman güçlerinin başlattıkları operasyonlar 21 Ağustos 1994 tarihinde sonuçlandı. Yaklaşık bir hafta devam eden operasyonlarda gerillalar onlarca küçük gruba ayrılarak düşmana ağır darbeler vurdular. Operasyonları dört koldan yürüten düşman güçleri, gerillaların konumlandığı alanları çembere alıp darbe vurmak isterken, haraketli savaş taktikleriyle gerillaların çemberine düştüler. Binlerce asker, tank, top ve helikopterin katıldığı operasyonda 100'ü aşkın asker öldürülürken, 2 kobra helikopteri de gerillalar tarafından düşürüldü. Tansu Çiller'in Hakkari'de halka hitaben yaptığı konuşma sırasında 2 kobra helikopterinin düşürülmesi halkta büyük bir sevinç yarattı.

Lebine'de 183 asker öldürüldü

Temmuz ayından itibaren Türk ordu güçleri Botan'ın Lebine alanına toplam 7 defa operasyon düzenlediler. Düzenlenen her operasyon binlerce askerle, çok sayıda tank, top ve helikopterle yürütüldü. Fakat her operasyonda da darbe üstüne darbe alan düşman güçleri geri çekilmek zorunda kaldılar. Operasyonlar bir yandan gerillalara karşı sürdürülürken, diğer yandan da halktan yüzlerce kişi tutuklandı ve işkence yapıldı. Gerillaların başarılı savaş taktikleri sonucu çok sayıda panzer ve tank savaş dışı bırakılırken, operasyonlar boyunca toplam 183 asker ve 3 korucu öldürüldü, 4 gerilla şehit düştü, 1 gerilla da düşman güçlerine esir düştü. Ayrıca 2 adet G-3, 6 adet G-3 şarjörü, 5 adet çanta, 7 adet TNT kalıbı, 20 adet fünye, 60 metre fitil, 2 adet el bombası, 1 adet lav silahı, 1 adet A-4 şeridi ve çok sayıda G-3, A-4 ve BKC mermisi gerillalar tarafından ele geçirildi.

Buşana'da 11 asker öldürüldü

19 Ağustos 1994 tarihinde Başkale'ye bağlı Buşana karakoluna gerillalar tarafından düzenlenen baskında mevzilerde konumlanan

---

NASIL YAŞAMALI?

"NASIL YAŞAMALI" SORUSU YAKICIDIR

"Yaşam onurunu, yaşam tutkusunu, yaşam güzelliğini, yaşam felsefesini ve giderek bunun örgüt eylemini bulmak zorundasınız."

Baştarafı 1. sayfada

dar soru sorulacak durum var ki, o kadar hesabı sorulacak binbir sorun ve o kadar yakıcı cevaplar gerekiyor ki, maalesef tüm bu çabalarımıza rağmen sınırlı bir soru işareti bile uyanmıyor sizde. Cevaplar da çok ölgün. PKK savaş gerçekliğine uygun cevaplar olamıyor.

Bu konuda sarsılmamak, sorgulamamak, cevaplayamamak dediğim gibi toptan yaşam sınavında derste kalmaktır. Yaşamda derste kalmak da ne demek! Yaşamın durdurulması demektir. Yaşamın durması ölüm demektir. Zaten yaşam sorununa cevap olamayanlar, herhangi bir hak talebinde bulunamazlar.

İşte bu sizin ne kadar yanılgılı, sahte bir yaşama mahkumiyetinizin olduğunu da açıklığa kavuşturur. Özgürleştirme çabalarımız bir anlamda bu mahkumiyeti reddetmektir. Benim bütün yaşamımda aslında geleneksel toplumun ve TC'nin yarattığı yaşamı mahkum etme, reddetme ve bu temelde bir çıkış yapma var. Bitmez tükenmez bir çabayla çizilen sınırları aşıyor ve yerine özgürlük akışını gerçekleştiriyor. Gerçekten de bu konuda büyük çabalar, sorular, cevaplar ve arayışlar var. Bunu biraz yakalamışsınız, ama yeterli değil ve sınıfta kalıyorsunuz. Biz halk olarak da sınıfta kalmışız, hatta sınıftan atılmışız.

İnsan gerçekten düşünebilen, kendi sorunlarını belli bir toplumsallıkla cevaplamaya güç yetiren bir varlıktır. Bu kadar yaşamın sorunlarından habersiz olursak, bu kadar çözümsüzlüğü yaşarsak ortada kimse bizi kabul etmez. Etmediklerini biliyorsunuz ve dolayısıyla isyanınız ve öfkeniz var. Tabii bundan başkasını sorumlu tutamazsınız. Başta kendinizi sorumlu tutun. Çünkü soruyu soramayan, cevap alamayan kendinizsiniz. Bunu size biraz gösterdim. Aslında bugün de düşündüm; bunlar niye bu kadar düzenin ya da toplumsal yapının ölümcül gerçeklerin inadını bize dayatıyorlar diye. Büyük bir inatla düzenden kaptıkları çürümüş toplumsal alışkanlıkları niye bu kadar dayatıyorlar ve canlanmıyorlar? Ne hakları var bunların? Bir dönüşüm olayı bu kadar açıkken, yaşama doğru yaklaşımın bu kadar tutku halini alması gerekirken bunlar niye kendilerini dayatıyorlar? Bu dayatmada çok çürümüş ölümcül hususlar var. Bu konuda çok çirkin yaklaşımlar, yaşamdan kopmuş hareketler, davranışlar, tutumlar var. Niye bu kadar ısrar ediyor bunlar? Niye doğru yola, kazandırıcı biçime, tarza yüklenmiyorlar? Bu kadar yanlışı, bu kadar gafleti ısrarla tüm çabalarımıza rağmen sürdürmek gücünü nereden alıyor bu arkadaşlar? Cücelik mi cüceliktir. Çirkin olduğu belli, örgütlendirmediği belli, eyleme götürmediği belli, sempatik olmadığı belli, o zaman niye ısrar ediyorsun?

Sömürgecilik teorisine göre düşmanın şekillendirdiği kişilik biçimi en ağır sömürgecilik türü oluyor. Bu ne Roma sömürgeciliğinde, ne Bizans sömürgeciliğinde, ne Osmanlı sömürgeciliğinde, ne İngiliz sömürgeciliğinde, ne de Amerikan sömürgeciliğinde ortaya çıkan ilginç bir biçimdir. Yani bu bir yerde Hitler faşizminden daha fazla bir robotlaştırma geliştirmiş, böyle tipler yaratmıştır. Vuracağı kadar vurmuş, düşüreceği kadar düşürmüş, göremez, duyamaz, hissedemez duruma getirmiştir. Sonuç, tabii sizin kütleniz, kişiliğiniz, kimliğiniz biçiminde kendini karşımıza çıkarmıştır. Yoksa niye bu kadar doğrulara ısrarla yanlışlar dayatılacak? Yoksa niye büyük ruh yoksunluğu, büyük üslup yoksunluğu, büyük üslup bozukluğu, büyük yenilgi kişiliği karşımızda?

Yaşamın bu kadar gafili ol ve halen kendine bu yaşamı yakıştır! Bu cesareti kim verdi? Kemalizm verdi bazılarına. İşte o çok düşkün ağalık verdi. Sizin yaşadığınızın bir gününü bile yakıştıramıyorum kendime. Ben de sorumsuz yaşayayım, biraz gevşeyeyim, biraz yetersizliği kendime yakıştırayım diyemiyorum. Sizin için bir yaşam biçimi olan, benim için inanılması imkansız bir hal oluyor. Siz başka türlü özgürlük yaşamından dem vuruyorsunuz.

Biraz ciddi olmak gerekiyor. Yani bırakın bu demagojiyi diyorum. Özgür yaşamı isteyenler, bunu çok yönlü eylemiyle, düşünce ve tartışma gücüyle göstermek zorundalar. Siz bu kadar yaşam gafili, yaşam haini, yaşam düşkünü, yaşam inkarcısı, yaşam bozguncusu olamazsınız. Bu kadar yaşam yanlışı, hatası içinde seyredemezsiniz. Yaşam onurunu, yaşam tutkusunu, yaşam güzelliğini, yaşam felsefesini ve giderek bunun örgüt eylemini bulmak zorundasınız. Yaşam ancak bu hususlarla ifade edilebilir. Yaşamak için bir vatan, bir toplum, bir öncü ideoloji, örgüt şarttır. Ekmek su kadar bunlara ihtiyaç duymamak ne demek! Bunları hissetmemek ne demek! Gerçeğimiz ortada. Şimdi halen "biçimlenemiyoruz, halen dönüşüme uğrayamıyoruz" diyenler neyi kanıtlayabilirler?

Yaşamı zorlamaya çalıştığımızı görüyorsunuz. Bizim bu nefes nefese özgür yaşam uğruna verdiğimiz çabaların müthiş süreçlerinden bir gününü bile hissettirseydiniz neler olmazdı diye düşünüyorum. Kendim gibi beklemiyorum ama, hiç olmazsa iyi bir izleyici olmalıydınız. Bu kadar kendinizi dayatmanız, tekrarlamanız dediğim gibi sizin gücünüzü, haklılığınızı göstermez, sadece kendini bela etme durumunu ortaya çıkarır. Bu kadar yetmezliklerle, bu kadar cevap veremez halle parti içinde kalamazsınız.

Bu çelişkiyi de ortadan kaldırmaya çalışıyorum. Aldanmayın diyorum. Ortaya çıkıyor ki, **"Nasıl yaşamalı"** sorusu hayli yakıcıdır. Mutlaka bazı doğru cevapları her an vermek durumundasınız. Başka türlü yaşam hakkınıza saygıyı kendi ellerinizle yerle bir etmiş olursunuz. Buna bir hak olarak da bakamazsınız. Yani "kendi yaşamımızı kendi elimizle ortadan kaldırma hakkımız vardır" diyemezsiniz. Ve başkalarının yaşam hakkına, özellikle örgüt ve savaş yasalarımıza göre cevap vermemek bir hak değil, ancak bir suç olarak karşılanabilir. Yani herkes yaşam hakkına, onun savaşla gerçekleştirilmesine gereken doğru cevabı verirse bu partide yaşayabilir.

İşte böyle bir **"Nasıl yaşamalı"** sorusuna demek ki, savaşta, partide ve hatta günlük davranışta, sosyal yaşamda cevabınız olmalı. Ben bütün zorluklara rağmen sana iyi, güzel bir yaşam seçeneği sunuyorsam, sen de aynısını hiç olmazsa imkanlar dahilinde sunmalısın. Yani ben mecbur değilim sana çözüm olmaya. Ben eğer yaşam için günlük bazı cevaplar üretiyorsam, insan olmanın, özgür toplum olmanın bir gereği olarak sen ne karşılık vereceksin? Bunun gerisi kimindir? Tabii ki düşmanındır.

Görülüyor ki, adeta her gün yeniden doğuş gibi, yaşama gözünü açış gibi bir durumla karşı karşıyasınız. Ve mutlaka cevaplarınız olacak. Biz bu kadar suç teşkil eden durumları yaşayamayız. Yani gelişmemek de, cevap olmamak da suçtur. O suçu düşman yakıştırmıştır. Biz kendimize yakıştıramayız.

ABDULLAH ÖCALAN

10 asker ve 1 bölük komutanı öldürüldü. Mevzilerin gerillalar tarafından düşürülmesi sonucu birçok asker de kaçtı. Baskında 1 adet MG-3, 2 adet G-3 , 1 adet BKC namlusu, 1 adet el telsizi, 1 adet dürbün, 1 adet ışıldak tabancası, 15 adet şarjör, 130 adet mermi, 3 adet BKC sandığı, 1 adet radyo, 1 adet havan roketi, 200 adet BKC mermisi, 1 askeri harita, 2 adet çanta ve 1 adet tabanca gerillalar tarafından ele geçirildi.

Çukurca ve Kerboran'da düşmana darbe

22 Ağustos 1994 tarihinde Kerboran'a bağlı Emare köyü yoluna gerillaların, korucu ve askerlerin içinde bulundukları 3 minibüse pusu atmaları sonucu 10 asker ve 3 korucu öldürüldü, 3 korucu da gerillalar tarafından soruşturma amacıyla gözaltına alındı. Aynı gün Çukurca'ya bağlı Kinyaniş hareketli taburuna düzenlenen gerilla baskınında ise 11 asker ve 1 subay öldürülürken, 2 asker de yaralandı. Çukurca'da ağır kayıplar veren düşman güçleri halktan birçok kişiyi tutukladılar. Çukurca'daki eylemde ele geçen malzemelerden bazıları şunlardır: 1 adet B-7, 3 adet B-7 roketi, 239 adet BKC mermisi, 1 adet BKC, 1 adet dürbün, 7 adet el bombası, 29 adet G-3 şarjörü, 5 adet askeri yelek, 6 adet çanta, 2 adet parka ve 2 adet yağmurluk.

TC ordusunda iç huzursuzluk

17 Ağustos 1994 tarihinde Ovacık'a bağlı Gezicidede karakolunda bulunan 28 asker operasyonlara katılmamak için birliklerinden firar etti. Yaklaşık dört gün Dersim dağlarında saklanan askerler daha sonra TC güçleri tarafından yakalandılar. Yakalanan askerlerden 3'ü geri dönmemekte direnince işkence yapılarak kurşuna dizildi. Diğer 25 asker ise tutuklandı.

19 Ağustos 1994 tarihinde ise Midyat'a bağlı Sereave mıntıkasında korucuların özel ordu timlerinin emirlerine uymamaları sonucu her ikit taraf arasında çıkan çatışmada 1 özel tim elemanı ve 1 korucu öldü, 3 korucu da yaralandı. Yine 27 Ağustos' ta Muş'ta operasyona gitmek istemeyen 6 asker birliklerinden firar etti. Ayrıca 29 Ağustos'ta Ovacık'ta düşman birliklerinin gerillalara karşı düzenlemek istedikleri operasyona çıkmak istemeyen askerlerle subaylar arasında çıkan çatışmada 1 subay ve 2 asker öldü, 3 asker de yaralandı.

3 Eylül 1994 tarihinde ise Sason'da birliklerinden firar eden Hasan Yıldırım (Bolu), İlhan Taruz (İzmir) adlı askerler yakalanarak kurşuna dizildiler. Yine Çırav alanında bulunan Memira taburunda Kürt askerlerin Kürtçe konuşmalarına Türk askerleri tarafından gösterilen tepki sonucu çıkan çatışmada 1 Türk askeri öldürüldü.

Operasyonlar fiyasko

15 Ağustos öncesi yaklaşık 200 binin üzerinde askerle Botan'a yığınak yapan düşman güçleri, gerillalar karşısında ağır kayıplar vererek geri çekiliyorlar. Geri çekilmeler esnasında Cudi, Şırnak, Silopi, İdil, Beytüşşebap, Hakkari ve Yüksekova alanlarındaki köyler helikopterlerce yoğun bombardımana tutuldu ve birçok köylü yaralandı, çok sayıda hayvan da telef oldu. 22 Ağustos 1994 tarihinde Besta, Çırav ve Dolasa'da düşman güçlerinin geri çekilmeleri sırasında gerillaların pusu atmaları sonucu 18 asker öldürüldü, 1 subay, 3 asker yaralandı, 1 gerilla da şehit düştü.

"Kürdistan yağmalanamaz"

ARGK gerillaları, sömürgeci Türk ordusunun Kürdistan'da yeraltı ve yerüstü zenginliklerini yağmalamasına misilleme olarak petrol boru hatları, doğal gaz ve su şebekelerine imha amaçlı saldırılar düzenlediler. 23 Ağustos 1994 tarihinde Ra-man'dan Batman'a giden petrol boru hattı gerillalar tarafından bombalanarak tahrip edildi. Yine aynı günlerde Mardin, Midyat ve Nusaybin'de bulunan petrol boru hatları ve su şebekeleri gerillalar tarafından bombalandı. Bombalamalarda büyük hasarlar meydana geldi. ARGK yayınladığı bir bildiride, ***"Kürdistan'ın yeraltı ve yerüstü zenginliklerinin yağmalanmasına izin vermeyeceğiz. Bundan sonra petrol boru hatlarını bombalamaya devam edeceğiz. Ülkemizde her gün yüzlerce köyü boşaltan, onlarca sivili katleden TC'nin işlemez hale getirilmesi için bundan sonra yeraltı, yerüstü kaynaklarına, petrol boru hatlarına, doğal gazla işletilen fabrikalara, petrol rafinerilerine yöneleceğiz. Kirli savaşa katılanlar bulundukları bölgelerde Kerbela ile karşılaşacaklardır. Askeri bölgelere giden su boruları ile su depoları imha edilecektir"*** denildi.

Kürdistan'da korucular barınamıyor

ARGK gerillalarının, 15 Ağustos kutlamaları vesilesiyle 17 Ağustos 1994 tarihinde Şemdinli'ye bağlı Buluka, Geman, Çatalca ve Karaağaç köylerine yaptıkları baskınlarda 14 korucu öldürüldü, 2 korucu da yaralandı.

Operasyon güçlerine darbe

23 Ağustos 1994 tarihinde Lice, Kulp, Hani ve Hizan'da düşman güçlerinin başlattıkları operasyonlarda büyük kayıplar veren düşman güçleri, operasyonlarını bu kez Muş ve Kulp alanlarına kaydırdılar. Hizan'dan geri çekilen operasyon güçleri gerillaların iki ayrı noktadan attılar pusu sonucu 16 asker ve 2 korucu öldürüldü. Daha sonra müdahaleye giden ordu güçleri de büyük kayıplar vererek geri çekildiler.

Yine 25 Ağustos günü Kiğı ve Yayladere arasında bulunan Hozavik (Alınyazı) köyü yakınlarında düşman güçleriyle ARGK gerillaları arasında çıkan çatışmada 11 asker öldürüldü, 16 asker de yaralandı. Kiğı ve Yayladere'de operasyon hazırlıklarını yürüten düşman güçlerine gerillalar tarafından darbe vurulması sonucu operasyon birlikleri rastgele çevreye ateş açarak kaçtılar. Operasyon komutanının sürekli telsizden askerlerine "kaçmayın" çağrısı yaptığı gerillalar tarafından bildirildi.

Düşman pususu boşa çıktı

24 Ağustos 1994 tarihinde düşman güçleri Lebine ve Marinos alanlarında gerillalara karşı 5 ayrı noktadan saldırıya geçtiler. Günboyu devam eden çatışmalarda gerillalar küçük gruplara ayrılarak düşmana pusu attılar. Düşman güçleri ağır darbeler alınca bu kez takviye güçlerle operasyonu genişlettiler. Çatışmalarda 15 askerin gerillalar tarafından öldürülmesi üzerine operasyon güçleri geri çekilmek zorunda kaldılar.

Oramar'da düşman güçleri dağıldı

24 Ağustos 1994 tarihinde Oramar alanındaki Dure taburuna bağlı hareketli düşman birliğine gerillalar tarafından yapılan baskında 83 asker öldürüldü, 2 asker de yaralandı. Baskında gerillalar herhangi bir kayıp vermeden geri çekildiler. Düşman güçleri eylem ardından binlerce askerle Oramar alanına girerek havan, top ve panzerler köyleri yakıp yıktılar. 2 köy tümüyle yakılarak boşaltıldı. Çok sayıda köylü yaralanırken, yüzlerce hayvan da telef oldu. Gerillalar karşısında ağır kayıplar veren düşman güçleri askerlerinin cesetlerini almaya gittikleri sırada gerillalar tarafından atılan pusuda da 10'un üzerinde asker öldürüldü. Eylemde 2 adet G-3, 1 adet BKC, 1 adet B-7 roketatar, 2 adet lav silahı, 206 adet G-3 mermisi, 16 adet BKC mermisi, 1 adet 60'lık BKC şeridi, 4 adet roket ve haşveleri, 1 adet B-7 çantası, 4 adet sırt çantası, 6 adet el bombası, 5 adet G-3 şarjörü, 1 adet palaska, 9 adet askeri parka, 7 adet askeri yelek, 1 adet çadır, 1 adet su matarası ve askerlere ait çok sayıda belge gerillalar tarafından ele geçirildi.

Kuzey Savaş Cephesi'nden düşmana darbe

25 Ağustos 1994 tarihinde Serhat, Erzurum ve Dersim eyalet güçleri birleşerek düşman güçlerine karşı kapsamlı bir eylem düzenlediler. Kuzey Savaş Cephesi'ne bağlı hareketli gerilla birliği Bingöl'e bağlı Yayladere'nin Şafakağıl (Herdir) köyü karakoluna iki koldan baskın düzenledi. Birinci koldan baskını gerçekleştiren saldırı grubu düşmana ait mevzileri ele geçirerek 7 askeri öldürdü. Mevzilerden karakol binasının roketatarlarla taranması sonucu bina büyük oranda tahrip oldu. Geri çekilme esnasında 1 gerilla şehit düştü, 1 gerilla da yaralandı. İkinci grup da Yayladere karakolu yoluna pusu attı. 1 panzer ve 30 cemse gerilla pususuna düştü. Ayrıca yolu kontrol eden yaya piyade birlikleri de gerillaların çemberi içinde kaldı. Gün boyu süren çatışmalarda 40 asker öldürüldü, 6 asker de yaralandı. 3 asker de kayıptır. Öldürülen askerler arasında ismi Yusuf olan Yayladere tabur komutanı da bulunuyor. Yine gerillaların el bombası atarak panzer de bulunan askerler öldü. Eylemde 4 adet G-3, 5 adet MG-3, 1 adet lav silahı, 3 adet M-28 roketi, 6 adet G-3 şarjörü, 1 adet el bombası, 2 adet Işıldak silahı, 450 adet G-3 mermisi, 3 adet MG-3 şeridi ve çok sayıda askeri malzeme de gerillalar tarafından ele geçirildi.

Düşman, karargahında vuruldu

Geçtiğimiz aylarda Cudi ve Cilo alanlarında karargah kuran düşman güçleri, gerillalar karşısında aldıkları darbeler sonucu bu

DERSİM'DE 6 "ÖĞRETMEN" YA DA KONTRA CEZALANDIRILDI

Dersim'in Malazgirt ilçesine bağlı Darıkent beldesine gerillalar tarafından bir baskın düzenlendi. Eylemde "öğretmen" adı altında burada konumlanan ve yakın çevrelerde sömürgeci özel savaş için çalışan 6 kontra hedeflendi. Gerillalar planlandığı gibi bu kontraların oturdukları lojmanlara yöneldiler. Evlerinde etkisiz halde yakalanan kontralar işledikleri suçlar nedeniyle ölümle cezalandırıldılar.

Gerillaların bu eylemi sömürgeci basının haber-yorumlarında ve ilgili devlet yetkililerinin açıklamalarında beklendiği gibi farklı değerlendirildi. Mevcut özel savaş mantığına göre bir propaganda malzemesine dönüştürerek PKK'nin eylem anlayışını ve amacını çarpıtmaya çalıştılar.

Sömürgeci eğitim sürecinin başladığı bir dönem içinde bulunuyor olmamız ve eylem vesilesiyle bazı gerçekleri hatırlatmak gerekiyor.

Öncelikle bu konuda belirtilmesi gereken temel gerçek, Kürdistan koşullarında her şeyde belirleyici olan savaş nedeniyle hiçbir şeyin olağan bir biçimde gelişmediği ve de gelişmeyeceğidir. Dolayısıyla normal bir sömürgeci eğitimden bile bahsedilemez. Düşünelim ki, TC'nnin "insan hakları"yla, "demokrasi"yle ilgili kurumları dahi özel savaş temelinde faaliyet gösteriyorlar. Hatta bu adlar özel savaşa kolaylık sağlasın diye özenle seçiliyor ve kullanılıyorlar. Devlete ait hiçbir kurum yoktur ki, özel savaş için çalışmasın. Bunun da ötesinde özel savaşa ters düşen hiçbir kuruma da "Misak-ı Milli" sınırları içinde izin verilmiyor. Legal zeminde faaliyet gösteren bazı yurtsever ilerici kurumların başına getirilenler biliniyor.

Bu anlamda gerçekler ve doğrular teslim edilirse, Kürdistan'da bilimsel bir eğitim olmadığı gibi normal bir sömürgeci eğitim de yoktur. Burada açık bulunan okullar özel savaşın propaganda merkezleri, karakollar ya da Kürdistan halkına düşman yetiştirme kurumları olarak işlev görüyorlar. Gerçek böyleyse, bu kurumda görev alanlar da gerçek öğretmen olamazlar. Özel savaşın özenle hazırlanmış kadroları "öğretmenlik" maskesi altında Kürdistan halkına karşı yürütülen soykırım savaşına bu cepheden katılıyorlar. Bir yurtsever ya da demokrat, daha doğrusu gerçek öğretmenin Botan'da, Amed'de, Garzan'da veya Dersim'de görevlendirildiği duyulursa, buna TC'yi biraz da olsa tanıyan hiç kimse inanmaz.

Kaldı ki, TC'nin Kürt çocuklarını ve gençlerini eğitim diye bir sorunu yoktur. Her gün Kürt çocukları, Kürt gençleri ve onların ana-babaları vahşice katlediliyor. Özel savaşa hizmet etmedikleri, sömürgeci mantığa göre düşünmedikleri için yaşam haklarına çılgınca saldırılıyor. TC'nin çok acımasızca intikam almaktan çekinmediği insanları eğitmek için hiçbir gerekçesi yoktur. Olsa olsa açmaya çalıştığı okullar aracılığıyla özel savaşa mevzi kazandırmak istiyor. Tabii ki okul adı altında işletmek istediği bu mevzilerin başına gönderdiklerini "general" diye duyurmaz, askeri elbise giydirmez.

Gerçek böyledir. Mili Savunma Bakanı Mehmet Gölhan'ın, "Gerekirse öğretmenlere silah vereceğiz. Bu da olmazsa asker öğretmen göndereceğiz" şeklindeki açıklamasının altında yatan mantık da söz konusu gerçeği kanıtlıyor.

alanlardan çekilerek Eruh, Cizre ve Fındık alanlarında yeni bir karargah oluşturdular. 28 Ağustos 1994 tarihinde gerillalar düşmanın konumlandığı karargaha iki ayrı noktadan baskın düzenlediler. Baskında 10'un üzerinde asker öldürüldü, 1 asker de yaralandı. **Cihan** ve **Haki** adındaki gerillalar da şehit düştü. Yakın mesafeden ve karargahlarında vurulan düşman güçleri tank ve toplarla dağları bombaladılar. Eylemde 1 adet MG-3, 1 adet G-3, 4 adet şarjör, 610 adet G-3 mermisi, 1 adet MG-3 şeridi ve 1 adet ışıldak tabancası gerillalar tarafından ele geçirildi.

Sason'da gerilla düşmanı dağıttı

28 Ağustos 1994 tarihinde Sason'a bağlı Acar (Herendê) jandarma karakolu ile Acar köyü yakınlarında bulunan ve korucu olan Tanzê köyüne gerillalar tarafından baskın düzenlendi. Düşman güçleriyle gün boyu süren çatışmalarda 20 asker öldürüldü. Çatışmanın olduğu saatlerde düşman güçlerinin helikopterlerle köyleri bombalaması sonucu çok sayıda köylü yaralandı, birçok ev de ateşe verilerek köylüler göç ettirildi.

Düşmanın orman katliamı

Baykan'a bağlı Goregen Dağı ile Kevrê Bel tepesi arasında bulunan Çalê mevkiindeki ormanlık alanlar 24 Ağustos günü düşman güçleri tarafından yakıldı. Kevrê Bel köylüleri ve gerillalar kendi imkanlarıyla yangını söndürdüler. Daha sonra düşman söndürülen alanları tekrar yaktı. 26 Ağustos 1994 tarihinde de Dersim'e bağlı Türüşmek (Aktukluk) köyü ormanları düşman güçleri tarafından yakıldı. 27 Ağustos'ta Dersim'in Pertek ilçesine bağlı Sağmanderesi (Ardıç) köyü ile Mirzixan (Mirzolar), Fındıklı, Eşiler mezralarının ormanlık alanları özel tim elemanları tarafından yangın bombaları kullanılarak yakıldı.

Dersim'de 25 Ağustos-1 Eylül tarihleri arasında toplam 14 köyde düşman güçleri tarafından ormanlık alanlar yakıldı. Dersim'de ormanları yakılan diğer köylerin isimleri şunlardır: **Deşt** (Geyiksuyu), **Bornak** (Düzpelit), **Aksikor** (Okurlar), **Şakak** (Altınyüzük), **Teştek** (Aladoğdu), **Helvari** (Karşılar). Bu yangınların büyük bir kısmı köylüler ve gerillalar tarafından söndürüldü.

Çiyayê Reş'te 50 asker öldürüldü

3 Eylül 1994 tarihinde Çiyayê Reş ve Lebine mıntıkaları arasında operasyona çıkan düşman güçleriyle gerillalar arasında çatışma çıktı. Yakın mesafeden ağır darbelerin vurulması sonucu düşman güçleri operasyonu tüm alanlara yayarak genişlettiler. Operasyonun geliştiği tüm alanlarda küçük birlikler halinde dağılan gerillalar pusular atarak düşmanı etkisiz hale getirdiler. Çatışmalarda 50'nin üzerinde asker öldürüldü, 2 gerilla da yaralandı. Daha sonra düşman birlikleri havadan indirme yaparak alana yüzlerce asker sevkiyatı yaptılar. Ayrıca kobraların da sürekli alanı bombalaması sonucu gerillalar kuşatmaya alındı. Daha sonra hareketli savaş taktiklerini uygulayan gerillalar akşam saatlerine doğru kuşatmayı yararak geri çekildiler.

Şirvan'da operasyon güçlerine darbe: 20 asker öldürüldü

2 Eylül 1994 tarihinde Türk ordu birlikleri Şirvan kırsal alanında gerillalara karşı gerçekleştirdiği operasyonda ağır kayıplar alarak geri çekildi. 2 gün boyunca devam eden operasyonda 20 asker öldürüldü, çok sayıda asker de yaralandı. 5 adet el bombası, 10 adet kalaşnikof şarjörü, 2 adet çanta, 1 adet dürbün, 90 adet G-3 mermisi ve 1 askeri yelek gerillalar tarafından ele geçirildi.

Kerboran'da 16 asker öldürüldü

3 Eylül 1994 tarihinde Kerboran'da düşman güçlerinin, gerillaların konumlandığı alanı havadan indirmeyle, karadan da tank ve panzerlerle kuşatmak istemeleri üzerine çıkan çatışmada 16 asker öldürüldü, 1 gerilla da yaralandı. Gerillalar 2 çanta silaha el koyarak geri çekildiler. Düşman birlikleri daha sonra operasyonu Kerboran merkezine kaydırarak halktan birçok kişiyi gözaltına aldı ve işkenceden geçirdiler. Çevreyi rastgele taramaları sonucu çok sayıda hayvan telef oldu.

Hozat'ta gerilla baskını

Hozat'a bağlı Peyk karakoluna baskın düzenleyen ARGK gerillalarıyla düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 1 astsubay, 13 asker öldürüldü ve 4 asker de yaralandı. İki mevzide bulunan askerler de silahlarını bırakarak kaçtılar. Ayrıca 1 adet MG-3, 1 adet G-3, 1 adet lav silahı, 1 el bombası, 1 adet 14'lü tabanca, 8 adet G-3 şarjörü, 2 adet 61'lik havan roketi, 325 adet G-3 mermisi, 14 adet tabanca mermisi, 1 adet gece dürbünü, 2 adet çanta, 3 adet yağmurluk, 1 kol saati, 1 adet battaniye, 2 yelek, 1 bıçak, 3 askeri gömlek ve askerlere ait özel eşyalar gerillalar tarafından ele geçirildi.

Kela Memê düşmana mezar oldu

3 Eylül 1994 tarihinde Kela Memê alanında düşman güçleriyle gerillalar arasında 2 gün boyunca süren bir çatışma yaşandı. Düşman askerleri ilk anda gerillaların konumlandığı tepedeki bir nöbetçi grubunu kuşatmak isterken, gerillaların çemberi içinde kaldılar. Çatışmalar akşama kadar sürerken, alanın bütününde çatışmalar yoğunca yaşandı. Uludere tarafından takviyeye giden düşman birlikleri, gerillaları pusuya düşürmek için bir köyü yakarak şaşırtma taktiğine giriştiler. Fakat gerillalar yakılan köye müdahale etmeyerek düşmanın bu taktiğini boşa çıkardılar ve çatışmaya devam ettiler. Akşam saatlerine doğru gerillalar birçok koldan saldırıya geçerek, kuşatma güçleri de dahil düşmana ait tepelerin hepsini ele geçirdiler. Bunun üzerine düşman güçleri dağılarak kaçmaya başladılar. Gerillalar düşmanı takip ederek askerlerin konumlandıkları alana birçok noktadan saldırı düzenlediler. Sabaha kadar devam eden çatışmalarda düşman birlikleri, gerillaların çemberi içinde kaldılar. Düşman güçleri kobra helikopterleri eşliğinde havadan gerillaların bulunduğu alana bir yandan indirme yaparken, diğer yandan da alanı bombalayarak yarmak istediler. 1'i üsteğmen, 10'u korucu olmak üzere toplam 18 düşman gücü çatışmada öldürüldü. 3 gerilla şehit düştü, 3 gerilla da yaralandı. 1 teğmen ve 3 asker de gerillalar tarafından esir alındı. Düşman güçleri daha sonra çatışmanın olduğu alanda karargah kurarak kapsamlı bir operasyon hazırlıklarına başladılar. Gerillalar ölen askerlerin cenazelerini bir süre beraberlerinde götürmelerine rağmen daha sonra taşınamadığından dolayı cenazeler bırakıldı. Çatışmada 9 adet G-3, 1 adet kalaşnikof, 1 adet MG-3, 1 adet A-6 doçka, 1 adet MG-3 yedek namlusu, 30 adet G-3 şarjörü, 27 adet çanta, 4 askeri yelek, 1 adet 60'lık havan, 4 adet havan roketi, 1 adet mayın arama-tarama dedektörü, 7 adet parka, 16 adet kalaşnikof şarjörü, 8 adet gece dürbünü, 2 adet saat, 4 adet teyp, 4 adet radyo, 1 adet telsiz ve yedek aküsü, 125.000 TL, 1 adet B-7 roketi ve 4 haşvesi, 1450 adet G-3 mermisi, 6 adet çadır, 3 adet palaska, 525 adet BKC mermisi, 1 adet lazer dürbünü, 6 adet el bombası, 9 adet uyku tulumu, 3 adet fotoğraf makinası ve çok sayıda belge gerillalar tarafından ele geçirildi.

9 Eylül 1994 tarihinde ise Kela Meme'de düşman güçleri operasyon alanından çekilirken gerillaların pusuna düştü. Pusu da 10 asker, 2 korucu öldürüldü, 1 uçak da düşürüldü.

Bu çatışmada öldürülen ve kimlikleri tespit edilen askerler:

ARGK 40 no'lu basına ve kamuoyuna açıklaması:

AĞUSTOS AYI EYLEM BİLANÇOSU

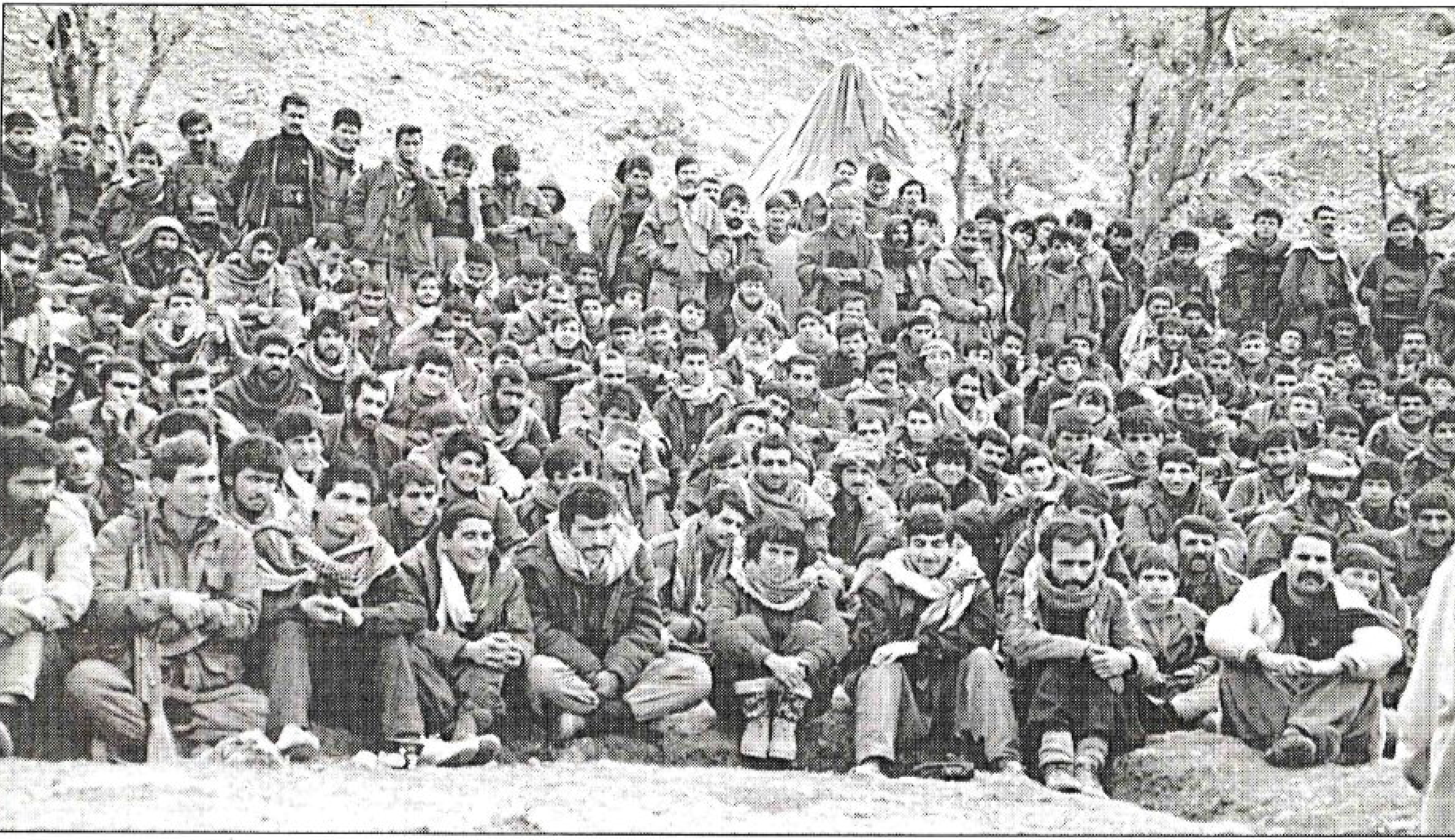
1- Bu ay içerisinde **19**'u yol kesme eylemi olmak üzere toplam **510** noktada gerillalar tarafından eylem gerçekleştirilmiştir. Bu eylemlerde **26**'sı rütbeli, toplam **1502** asker öldürülmüştür. Yine **6**'sı rütbeli, toplam **253** asker de yaralanmıştır. Ayrıca **19**'u korucu yakını olmak üzere toplam **260** korucu ölmüş, **5**'i korucu yakını olmak üzere **94** korucu da yaralanmıştır. İşbirlikçi, ajan, kontra, polis, sivil faşist komandolardan, **2**'si komiser olmak üzere toplam **97** kişi öldürüldü, **30** kişi de yaralandı. Bunun yanında **59** korucu, **1** asker, **2** ajan, **1** işbirlikçi, **2** turist ve **26** korucu yakını gözaltına alındı. Bunlardan bir kısmının sorgusu yapılarak serbest bırakılmış, geriye kalanların sorgu işlemleri daha devam etmektedir. Ele geçirilen **2** turist de can güvenlikleri sağlanıp serbest bırakılmıştır.

2- Bu ay içerisinde **178** ARGK savaşçısı ve komutanı şehit düşmüş, **121** ARGK savaşçı ve komutanı da yaralanmıştır. Yaralı düşen gerillalar ordumuzun tedavi imkanlarıyla sağlık kontrolüne alınmıştır.

3- Bu eylem ve çarpışmalarda Türk ordu güçlerinden **190** adet ferdi silah, **7** adet tabanca, **2** adet A-4 silahı, **24** adet orta otomatik silah, **1** adet 60'lık havan, **2** adet lav silahı, **2** adet karnas silahı, **26** adet roketatar silahı ele geçirilmiştir. Bu silahlara ait muhtelif çapta **35.734** mermi, **3** Işıldak tabancası, **15** adet havan roketi, **60** adet el bombası, **23** adet roket, **432** adet şarjör, **11** adet el telsizi, **3** el telefonu, **27** adet gündüz dürbünü, **7** adet gece dürbünü ve çok sayıda sayımı yapılmayan askeri malzeme gerillalarca ele geçirilmiştir. Korucular ve işbirlikçilerden **13.000** küçükbaş hayvan, **127** büyükbaş hayvan kamulaştırılmıştır. Yine **1.956.300** TL, **2130** Dinar ve **100** DM'de ele geçirilmiştir. Düşmana ve işbirlikçilere ait **41** ev yakılmıştır. **6** petrol boru hattı, **21** elektrik hattı, **18** trafo, **13** telefon hattı, **1** su deposu, **1** baraj ana trafosu, **3** TV verici istasyonu, **1** TEK binası, **2** radyolink istasyonu tahrip ve imha edilmiştir. Yapılan bu eylemler sonucu düşmana ait kurum ve kuruluş binalarında büyük oranda maddi hasar meydana gelmiştir.

4- Bu ay içerisinde düşman ve işbirlikçilere ait **8** kamyon, **6** taksi, **4** minibüs, **5** dozer, **2** kompresör, **8** otobüs, **3** tanker, **3** traktör, **3** kepçe, **15** TEK aracı, **1** ambulans, **2** dolmuş, **1** YSE aracı, **1** askeri araç yakılmış veya darbelenerek imha edilmiştir. Yine düşmanın operasyonlarda ve ikmallerde kullanılan **1** helikopter, **2** kobra, **17** cemse, **17** panzer, **1** karayel, **1** tank, **1** jip gerillalar tarafından savaş dışı bırakıldı.

5- Geliştirilen bu eylemler sonucu paniğe kapılan, pişman olan **53** korucu içinde bulundukları ihanet konumunu farketmesi ve düşmanın da yönelimleri sonucu silah bırakmıştır. Korucuların silah bıraktığı alanlar tamamen gerillaların denetimine girmiştir. Bu korucuların bir kısmı göç etmiş ve bir kısmı da gerillalara sığınmış ve af kanunundan yararlanarak köylerinde kalmışlardır.

Üsteğmen: **Osman Güzel** (Manisa), askerler: **M. Ali Yılmaz** (Rizeli), **Ebubekir Öyten, Fırat Lokmancı** (Aydın).

Esir alınan teğmen: **Mustafa Tayfun** (Aydın).

Şehit düşen gerillaların isimleri: **Harun** (Uludere-savaşçı), **Sozdar** (Mardin-manga komutanı), **Cemil** (Cizre-Savaşçı).

Bitlis'te operasyon güçlerine gerilla pususu

Bitlis-Şirvan hattında düşman güçleri 5 Eylül'de gerillalara karşı kapsamlı bir operasyon başlattı. İlk çıkan çatışmada 4 asker öldürüldü, 1 gerilla da şehit düştü. Çatışma ardından düşman operasyonu daha da genişleterek Şirvan'ın Kuris Dağı'na kaydırdı. Gerillalar bunun üzerine küçük gruplara ayrılarak düşmana onlarca pusu attılar. Atılan pusularda 10 asker öldürüldü. Havadan kobra ve uçaklarca gerillaların bulunduğu alanın bombalanması sonucu 3 gerilla şehit düştü. Yine operasyonun başka bir koluna atılan pusuda da 13 asker öldürüldü. Türk ordu birlikleri daha sonra önceden boşaltıkları köyleri yaktılar.

Beytüşşebap'ta asker ve koruculara darbe

6 Eylül 1994 tarihinde Beytüşşebap'a bağlı Mezra köyü korucularına ve düşman taburuna gerillalar tarafından baskın düzenlendi. Düşman güçlerinin konumlandığı beş tepeyi ele geçiren gerillalar tabur binasını ağır silahlarla tarayarak tahrip ettiler. Taburda bulunan 13 asker öldürüldü. Gerillalar daha sonra korucuların bulunduğu bir mahalleye baskın düzenlediler. Çıkan çatışmada 6 korucu öldürüldü, 1 korucu da gerillalar tarafından gözaltına alındı. Koruculara ait 5 araba da yakıldı. Eylemde 6 adet kalaşnikof, 5 adet lav silahı, 1 adet Bruno, 1 adet karnas, 16 adet kalaşnikof şarjörü, 1 adet saat ve korucuları ait 500 koyuna gerillalar tarafından el konuldu.

Nusaybin'de 12 özel tim elemanı öldürüldü

ARGK gerillalarının Nusaybin'de kontralara ait bir hücre evine 6 Eylül 1994 tarihinde düzenledikleri baskında 7 özel tim elemanı öldürüldü. Müdahaleye giden özel timlere gerillaların pusu atmaları sonucu 5 özel tim elemanı daha öldürüldü. Ayrıca müdahaleye giden panzer de gerillalar tarafından tahrip edildi.

Ovacık'ta karakol baskını

Dersim'in Ovacık ilçesine bağlı Canbulak jandarma karakoluna 7 Eylül 1994 tarihinde düzenlenen baskında 12 asker öldürüldü, 4 asker de yaralandı. 1 gerilla da şehit düştü. Şehit düşen gerillanın kimliği şöyledir: **Aram (Tahsin Barış**, Kozluk-1977, 1993'te saflara katılma, takım komutan yardımcısı). Eylemde 1 adet A-6 uçaksavar, 5 adet G-3 roketi, 5 adet sırt çantası, 1 adet dürbün, 247 adet doçka mermisi, 5 adet askeri yelek, 1 adet yağmurluk, 1 adet radyo ve 2 adet telsize gerillalar tarafından el konuldu.

Şemdinli'de 1 subay, 45 asker öldürüldü

8 Eylül 1994 tarihinde Şemdinli'ye bağlı Gerdi mıntıkasında Türk ordu birlikleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 15 asker öldürüldü, 2 gerilla şehit düştü, 4 gerilla da yaralandı. Ayrıca 1 adet BKC ve 100'lük şeridi gerillalar tarafından ele geçirildi.

11 Eylül'de ise gerillaların Şemdinli'nin Gelişim köyü karakol yoluna döşediği mayınların patlaması sonucu 1 askeri araç ve araç içinde bulunan 1 yüzbaşı ve 20 asker parçalanarak öldü. Türk ordu birlikleri eylem ardından Gelişim köyüne saldırarak rastgele ateş açtılar.

12 Eylül 1994 tarihinde de Şemdinli-Herki yolunda 1 askeri konvoy ARGK gerillalarının pususuna düştü. 10 asker öldürüldü, 1 panzer ve 2 jip de içindekilerle birlikte imha olurken, 2 askeri araç da darbe aldı. 1 gerilla da yaralandı. Eylem ardından Türk ordu birlikleri Sürünüs köyünü yakarak operasyonu Çarçel Dağı'na kaydırdılar.

Koruculara gerilla pususu

9-10 Eylül tarihleri arasında Pervari-Osyan yolunda gerillalar koruculara pusu attılar. Pusuya düşen 1 minibüs ve içindeki 16 korucu imha oldu. Gerillalar geri çekilerek şaştırma taktiği yaptılar. Daha sonra müdahaleye gelen korucu ve askerlere gerillalar tarafından pusu atıldı. Öldürülen korucu ve askerin kesin sayısı öğrenilmezken, 2 traktör, 1 cemse ve 1 minibüs dolusu cenazenin şehir merkezine götürüldüğü gerillalar tarafından bildirildi.

Çukurca'da düşmana darbe

11 Eylül 1994 tarihinde ARGK gerillaları Çukurca'nın Erbiş karakoluna dört koldan saldırı yaptılar. Gerillalar karakol başta olmak üzere askerlerin konumlandığı mevzileri ve tepelerin hepsini ele geçirdi. Ağır kayıplar alan düşman askerlerinin bir kısmı Erbiş köyüne kaçarak gizlendiler. Gerillaların daha sonra köye yönelmesi sonucu askerlerle çıkan çatışmada 9 asker öldürüldü. Gerillalar düşman birliklerinin konumlanabileceği alanları mayınlayarak geri çekildi. Daha sonra mayınların patlaması sonucu 18 asker öldü, 9 asker yaralandı, 1 askeri araça imha oldu. Eylemde 1 adet A-4, 1 adet M-27, 1 adet MG-3, 1 adet G-3, 474 adet G-3 mermisi, 5 adet G-3 şarjörü, 1500 adet MG-3 mermisi, 2 adet saat ve 2 adet yağmurluk gerillalar tarafından ele geçirildi.

Silvan'da düşmana darbe

11 Eylül 1994 tarihinde Silvan-Hazro-Lice-Kulp dörtgeninde Türk ordu birlikleri iki gün boyunca operasyon düzenlediler. Gerillalar Silvan'da düşmana attığı pusuda 1 subay 14 asker öldürüldü, 2 cemse ve içindekiler de el bombalarıyla imha edildi.

Zara'da 11 faşist-korucu cezalandırıldı

12 Eylül 1994 tarihinde Zara'ya bağlı Selimiye köyüne gerillalar tarafından baskın düzenlendi. Gerillalar köyden 11 MHP'li korucu kurşuna dizerek öldürdü. Köyde koruculara ait evler, 1 traktör ve 2 motorsiklet yakıldı. Daha sonra gerillalar evlerde yaptıkları aramalarda 9 adet kalaşnikof, 1 adet G-3, 40 adet kalaşnikof şarjörü, 5 adet G-3 şarjörü, 1200 adet kalaşnikof mermisi, 100 adet G-3 mermisi, 2 adet dürbün, 1 adet Işıldak (aydınlatma) silahı, 5 adet palaska, 4 adet askeri yelek, 1 adet yağmurluk ve MHP'yi sembolize eden bayrak ve rozetleri ele geçirdiler. Selimiye köyü MHP'li ve korucu bir köy olup yörede yurtseverler üzerinde baskılar kuran bir köydü.

ERNK'DEN UYARI

ERNK Avrupa Örgütü tarafından yapılan yazılı bir açıklamada, son dönemlerde özellikle İstanbul'da bazı çevrelerin, **"Ben ERNK temsilcisiyim. Örgütümüz için yardım istiyorum"** gibi beyanlarda bulunup yurtsever halktan ve işverenlerden zorla para topladıklarına dikkat çekilerek, bunların ERNK'yle ilgilerinin olmadığı belirtildi. Açıklamada, ERNK Avrupa Örgütü'nün onayı ve haberi olmadan kimsenin kendi örgütleri adına para toplayamayacağı, esnaf ve halktan para alanların kendileriyle ilişkisi olmadığı vurgulandı. Açıklamada ***"Halkımızı ve tüm demokrat çevreleri uyarmak istiyoruz. Ne adla gelinirse gelinsin, böylelerine kesinlikle para vermeyin. Eğer imkanınız varsa bunları zaman geçirmeden ERNK yetkililerine haber verin"*** denildi. ERNK Avrupa Örgütü, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine parasal yardım yapmak isteyenlerin bizzat kendilerine başvuruda bulunmalarını istedi.

Bu arada İstanbul başta olmak üzere, Türkiye metropollerinde PKK veya ERNK adına para toplayanların amaçlarının halkın hem parasına el koymak ve hem de yurtseverleri mücadeleden uzaklaştırmak olduğunu belirten ERNK Avrupa Örgütü, bu tip çevrelere karşı sert yönelim içinde olacaklarını ve tespit edilmeleri halinde gerekli cezanın verileceğini açıkladı.

KÜRDİSTAN'DA SAVAŞ

Kürdistan'da Kurtuluş Ordumuz-ARGK ile sömürgeci Türk ordu güçleri arasında savaş zafere doğru giderken en hassas bir dönemini yaşamaktadır. Ağustos ayında 10. savaş yılını tamamlayarak 11. savaş yılına giren ulusal kurtuluş mücadelemiz, her alanda düşmana darbeler vurarak zafere emin adımlarla yürümektedir. Savaşın 10. yılında siyasi, askeri ve diplomatik alanlarda büyük yenilgiler alan Türk sömürgeciliği ise savaşın 11. yılına her alanda daha da yıpranmış olarak giriyor.

Türkiye Cumhuriyeti tarihinin en bunalımlı dönemini yaşıyor. Burjuva basın-yayın organları vb. kurum-kuruluşlar TC'nin yaşadığı bu bunalımı çeşitli biçimlerde itiraf etmektedirler. Siyasi alanda iflas etmiş politikalar temelinde geliştirilen yeni taktikler ve hamleler tümüyle göz boyamaktan ve kendini tatmin etmekten ibarettir. Uluslararası alanda da eskisi gibi fırsatları değerlendirecek gücü kalmayan TC, dış politikada da tam bir tecritlik konumunu yaşıyor.

Askeri sahada Türk ordusu Kürdistan'daki savaşta oldukça yıpranmış bir durumda bulunmaktadır. ARGK karşısında savaşamaz bir konumu yaşamaktadır. Türk sömürgeciliği Kürdistan'da savaş kurallarına sığmayan, insan mantığınca kabul edilemeyen bir savaşı yürütüyor. Bu, savaş değil tam bir vahşet. Ordu içinde huzursuzluklar had safhada olup, intiharlar, firarlar günden güne artmaktadır. Buna zorla savaştırılan askerleri de dahil edersek, adeta Türkiye'de firarilerden oluşan ikinci bir ordu bulunmaktadır. Örneğin Dersim'de firar eden 28 askerden 3'ü işkenceden geçirilerek kurşuna dizildi. Ayrıca birçok alanda firar eden askerler de gerillaya sığınmaktadırlar. Gerillalar karşısında savaşmayan askerlerin mevzilerini TC'nin kendisi bombalayarak zorla askerleri savaştırmaya çalışmaktadır. Örneğin, 31 Ağustos tarihli Özgür Ülke gazetesinde Jandarma Asayiş Bölge Komutanı Korgeneral Hasan Kundakçı'nın Genelkurmaylığa Kürdistan'daki savaşa ilişkin sunduğu bir raporda; askerlerin gerillalar karşısında yetersiz oldukları, mevzilerde tıkanıp rastgele ateş açtıkları, mermilerin bitmesi karşısında askerlerin paniğe kapılarak kaçtıkları, disipline uyulmadığı, yine ağır silahların rastgele kullanılıp çok sayıda cephanenin tüketildiği belirtilerek, mevcut imkanların tümünün kullanılması ve baskıların daha artırılmasına değinilmektedir. Kundakçı, raporunda yer verdiği görüşlerde ordunun ve TC sömürgeciliğinin Kürdistan'daki yenilgisini açıkça itiraf etmektedir. Baskıların daha da artırılmasından kastedilen ise katliamların daha da yoğunlaştırılması, kimyasal silahların kullanımı da dahil her türlü vahşetin uygulanmasıdır.

İçinde bulunduğumuz süreçte Kürdistan'ın önemli savaş cephelerinde denge oturtulmuş durumdadır. Nitekim denge döneminin itirafını eski Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş de çeşitli açıklamalarında üstü kapalı olarak dile getirmişti. Bütün bunlar düşmanın Kürdistan'da savaşı kaybettiğini gösterirken, burjuva basın-yayın organları hala Kürdistan'daki savaşı görmeyip, gerçekleri gizlemekte ve sahte zafer naraları atmaktadır. Ağustos ve Eylül aylarında gerçekleştirilen operasyonlarda da TC herhangi bir sonuç alamadı. Tam tersine büyük kayıplar vererek, ölen askerlerin cenazelerini bile almadan geri çekilmek zorunda kaldı. Her gün düzenlenen operasyonlar düşmanın çaresizliğini göstermektedir.

Özellikle son aylarda TC sınır boylarında bölük ve taburlarının büyük bir kısmını boşaltarak, bunları şehir merkezlerine yakın stratejik alanlara yığmaktadır. Stratejik alanlarda topladığı bölük ve taburları şehirleri savunma düzenine göre konumlandırıyor. Tabii geri çekilirken de Kürdistan kırsalındaki ormanları, köyleri yakıp yıkıyor. Mevcut durumda kırsalda sadece operasyonları düzenleyebilmektedir. Buna bağlı olarak TC gerillalar karşısındaki başarısızlığını halka yönelerek, katliamları artırarak gidermeye çalışmaktadır.

TC orduyu şehirlere yığmakla birlikte, koruculuğu da şehirlerde örgütlemektedir. Koruculuğun çözüldüğü bir anda bu sistemi tekrar şehirlerde geliştirmek, bir sonuç veremeyecektir. Zaten bu kurumun her geçen gün TC'nin başına bela olduğu da bilinen bir gerçektir.

Ağustos'un yanısıra Eylül ayında da savaş tüm yoğunluğuyla devam ediyor. Savaşın 10. yılında büyük bir tükenmişliği ve çözümsüzlüğü yaşayan TC'nin savaşın 11. yılında daha da büyük bir çözümsüzlüğü yaşayacağı, buna karşılık PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesinin ise çözümünü sonuca götüreceği görülmektedir.

Botan-Behdinan Eyalet Koordinatörü Cemal yoldaşın 11. savaş yılına girerken yaptığı açıklama:

■ Artık hiçbir çekincemiz, korkumuz kalmamalıdır. Haklı olan biziz, haksız olan düşmandır! Her türlü insani kural ve insan haklarına saygılı olan biziz, saygısız olan düşmandır! Yüzü ak olan biziz, yüzü kara olan düşmandır!"

"KAZANAN BİZ KAYBEDEN DÜŞMANDIR"

Mücadelemizin tarihinde önemli bir dönüm noktası ve silahlı mücadelemizin ilk çıkışı olan tarihi 15 Ağustos Atılımı 10. yılını tamamladı. Bu atılımın tarihsel önemi, derinliği, ulusal ve uluslararası düzeyde oynadığı rol, ortaya çıkardığı gelişmeler, tüm yönleriyle bugün daha iyi açığa çıkmıştır.

Tarihsel olarak insanlığın tüketildiği, Kürdistan halkının var olma sürecinin baş aşağıya gittiği ve her türlü yok etme, tarihten silme, katletme politikalarının revaçta olduğu bir ortamda hareketimiz filizlendi.

Şanlı 15 Ağustos Atılımı'nın yarattığı gelişmeleri kısaca şöyle değerlendirebiliriz:

Yok olmanın eşiğinde olan bir halkın yeniden dirilmesidir. Halkın tıkanan yaşam kanallarının açılması için gerekli olan bütün verilerin ortaya çıkarılmasıdır.

Bu temelde gelişen mücadele sömürgeciliğin her türlü insanlık dışı yıkım ve yok etme yöntemlerine karşı insanlığın Kürdistan'daki ifadesi, kendisini konuşturmanın yegane yöntemi ve tüm insani meziyetlerin tırmanan savaş ve Kürdistan halkının ulusal direniş gerçeği karşısında çılgınlaşan Türk ordusunun gerçek durumu görülmelidir. Büyük bir yenilgiyi yaşayan bu ordu ancak silahsız-savunmasız köylülerimize karşı "yiğitliğini" göstermektedir. Kürdistan'da sömürgeci-faşist Türk devletinin uyguladığı insanlık dışı yöntemlere karşı durmak, halkımızın (silahlı savaşım dahil) her türlü siyasi-politik çözüm ve ilişki tarzına da açık olan savaşımımızı desteklemek, her "insanım" diyen kişinin görevi olduğunu söylüyoruz.

Bu temelde, tüm insanlığı Kürdistan'da gelişen haklı ve insanlık davasının bir parçası olan bu ulusal direniş hareketinin gerçeğini görmeye çağırıyoruz. Halkımızın da büyük fedakarlıklar gösterdiğini, acılarçileler çektiğini belirtmek gerekiyor. Fakat bütün bu acıların-çilelerin boşa gitmediğini, bugün halkımızın onurunu, şerefini ve haysiyetini koruyacak olan bir parti, Parti Önderliği ve gerçek anlamda savaşı her düzeyde yürütecek olan bir or-

bir tarzı olarak silahlı mücadelenin devrimci bir ruhla ilk çıkışı Kürdistan halkının tarihinde önemli bir dönüm noktasıdır. Halk olarak yok olmaya değil, var olmaya doğru götüren bu mücadelenin geçmiş 10 yılda yaşanan evrelerle, büyük devrimci özveriyle, fedakarlıkla geliştirilen ulusal direniş savaşımı, Kürdistan'da ulusal örgütlenmeyi her bakımdan geliştirdi. Kürdistan genelinde siyasi, askeri bir etkinlik ve güç olma olayı bu 10 yılda gerçekleşmiştir. Bütün ulusal kurumların ve ulusallaşmanın zeminini de beraberinde yaratarak olgunlaştıran bu silahlı mücadelenin anlam ve önemi tarihimizde çok derin bir anlama sahiptir. Ulusal düzeyde böylesine önemli mevziler kazanan direnişimiz, uluslararası boyutta da insanlığa önemli mevziler kazandırmıştır.

Bu on yıl içinde ortaya çıkarılan, bir halkın her şeyi ile yeniden yaratılmasıdır. Bunun temel gücü, dinamosu olan partimiz PKK öncülüğündeki mücadeledir. ARGK'nin savaşarak, örgütleşerek, ordulaşarak yaşamasıdır. ERNK'nin kitleselleşmesidir. Bu anlamda mücadele tarihimizde yaratılan ve oluşturulan bütün ulusal kurumlar içinde en büyük öneme sahip olan ve bir halkın yaşayabilmesi için su ve ekmek kadar vazgeçilmez bir güç olan ordu kurumlaşmasını tamamlamış olmasıdır.

Şanlı 15 Atılımı'yla birlikte gelişen silahlı mücadele, bir taraftan geniş kitleleri ulusal örgütleme çerçevesi içerisinde serhildanları boyutlandırırken, bütün insani değerleri de yeniden ortaya çıkarıp aynı zamanda kendisini de adım adım ordulaştırarak, örgütleyerek, büyüterek, savaşarak geliştirdi.

Tabii ki, bu kolay yaşanan bir süreç değildir. Büyük fedakarlıklar, emek ve kan pahasına yaratılmış olan gelişmelerdir. Bugün Kürdistan'da gelişen savaşımın düzeyi bunun neler pahasına yürütüldüğünü çok iyi göstermektedir.

Kısaca, silahlı mücadelemizin on yıllık kazanımlarıyla gelinen bu nokta bütün yönleriyle ve boyutlarıyla apaçık ortadadır. Ordumuz ARGK özellikle bu yıl milyonluk Türk ordusuna karşı onun tüm teknik ve karşı-devrimci taktiklerini boşa çıkararak savaşı geliştirmiş ve direnişi daha da yükseltecek bir düzeye geldiğini ispatlamıştır.

1994 yılı mücadele tarihimizin en kapsamlı bir savaşım yılı olarak gelişirken, aynı zamanda 10. yılını yaşayan ordumuzun gerçek gücünü de ortaya çıkarmıştır. Bu yıl gelişen kapsamlı düşman hamleleri ve operasyonları karşısında devrimci taktiklerle, büyük bir fedakarlıkla, yetkin bir yetenekle geliştirilen direniş, ordumuzun düzeyini, formasyonunu bütün yönleriyle gözler önüne sermektedir.

Bizim cephemizde on yılda bu gelişmeler yaşanırken, düşman cephesinde yaşananların görülmesi, bu gelişmelerin bütün yönleriyle daha iyi anlaşılmasını sağlar. Türk sömürgeci burjuvazisinin içine girmiş olduğu derin bunalım ve krizin temel nedeni silahlı mücadelemizin yarattığı gelişme ve geldiği düzeyden kaynaklandığı bugün çok iyi bilinmektedir. Bunu düşmanın kendisi de itiraf etmektedir. Bundan dolayı ekonomik, sosyal, siyasal, askeri ve diplomatik alanlarda tarihinin en ağır bunalımını yaşamaktadır. Buna karşın 1994 yılında mücadelemizin hedeflediği gerilla mücadelesinden hareketli savaşa yükseliş, yani denge dönemine giriş karşısında, düşmanın artık ayakta kalmasının olanakları da ortadan kalkmıştır. Bu gerçeği çok iyi bilen sömürgeci-faşist düzen, bütün güçlerini, olanaklarını toplayarak 1994 yılı içinde bu tarihsel hamlenin çıkışını engellemenin çabalarını göstermektedir. Onun bir sonucu olarak bugün gelişen kapsamlı operasyonlar, Türk sömürgeci burjuvazisinin ve Türk ordusunun güçlülüğünden değil, güçsüzlüğünden kaynaklanmaktadır. Geliştirilen bütün operasyonlarda düşman güçleri ağır darbeler alarak geri çekilmek zorunda kalmıştır.

Botan'da düşman hiçbir dönemde görülmeyen darbeleri bu yıl aldı. Binlerce askerini, tankını, helikopterini gerillalara karşı kullanmasına rağmen savaşı kaybetmiştir.

10 yılda gelinen aşama budur. Silahlı mücadelemizin 10. yılını yaşadığı 1994 yılı, mücadelemizin tarihi bir evreye geldiği ve artık düşmanla kendi arasında bir denge savaşımının yürütüldüğü, bunun ile düzeni tarihin en derin krizine soktuğu açık bir gerçektir. Buna karşılık da düşman cephesinin oldukça daraldığını, sıkıştığını ve bunun bir sonucu olarak, adeta "benden sonrası tufandır" dercesine savaşta mantık olayını kaybederek, vahşileşerek, Kürdistan'da yaşam adına ne varsa hepsine yönelerek çağın en ileri tekniğini ve emperyalizmin desteğini de kullanarak Kürdistan'da insanlığı ve yaşamı mahvetme çılgınlığını yaşamakta olduğunu görmekteyiz. Kürdistan'da yaşama katliam dayattığı gibi, şimdi de dağlara, hayvanlara ve ormanlara saldırıyor. Yakıp-yıkarak Kürdistan'dan çekiliyor. Bütün bunlar düşmanın durumunu çok açık bir biçimde ele vermektedir. Planlı, bilinçli ve örgütlü bir biçimde dev gibi gelişen mücadelemiz karşısında, bu mantıksızlık ve çılgınlığın herhangi bir sonuç alması düşünülemez.

1994 yılının devrimci savaşımıyla birlikte birçok gerçeklik açığa çıkarken, aynı zamanda partimiz önderliğinde Başkan APO'nun çizgisi-doğrultusu ve komutası altında gelişmenin pratikteki yürütücüsü olan ARGK güçlerimiz yaygın bir biçimde gelişen savaş ortamında bırakalım gerilemeyi, 10. yılını yaşadığı bu tarihi günlerde esas olarak gerçek anlamda ordulaşmanın zemini ve olanaklarını yakalamış bulunmaktadır. Savaşarak, savaşın bütün güçlüklerini yaşayarak süreci derinleştiren ordu güçlerimiz, PKK ruhuna ve yaşam tarzına uygun olarak devrimci taktiklerde derinleşmiş ve ustalığa ulaşarak gerçek anlamda bir ordulaşmayı yakalayabilme olanağına kavuşmuştur. Esas olarak savaş ve ordulaşma daha yeni yeni pekişmiştir. Doğrulara bu şekilde baktığımızda düşmanın vahşi ve insanlık dışı uygulamalarla birlikte her türlü yalan ve psikolojik savaş yöntemleriyle de olayları ve olguları çarpıtarak, dünya kamuoyunu ve Türkiye halkını aldatmada büyük bir ustalık gösteren düzen elebaşılarının gerçeğini görmek gerekiyor. Artık gerilla savaşını aşan bir düzeyde, hareketli-koordineli ve birleşik bir savaşımı geliştirmekte olduğumuz yeni dönemde bu savaşın tarzıyla beraber gelişmekte olan daha kapsamlı devrimci imha hareketleri ile Türk ordu gerçeğini daha iyi ortaya çıkarma imkanları da doğmuş olacaktır.

Ordumuzun 11. yılına geçtiği bugünlerde hiç kimse kendisini yanıltmamalıdır, doğruları görmelidir. Kürdistan'da du gerçekliğine sahip olduğumuzu biliyoruz. Her şeyimizi verebileceğimiz bu değerlere ve varlıklara sahip olmuşsak artık hiçbir çekincemiz, korkumuz kalmamalıdır. Kazanan biziz, kaybeden düşmandır! Haklı olan biziz, haksız olan düşmandır! Her türlü insani kural ve insan haklarına saygılı olan biziz, saygısız olan düşmandır! Yüzü ak olan biziz, yüzü kara olan, kirli katliamlarını gün be gün gizleyen, hatta dağlarda ölen askerlerini bile kendi halkından gizleyen bir düşman gerçekliği ile karşı karşıyayız.

Partimiz her türlü politik açılım ve yöntemlere açık olmakla birlikte, vazgeçemeyeceğimiz ordu gerçekliği, ordu örgütlenmesi, kazanılmış olan bu zemin üzerinde daha da geliştirilip derinleştirilecektir. Bununla beraber gerçekleri görmek istemeyen düşman karşısında 1994 yılının kalan süreci içerisinde silahlı savaşım daha da yükseltilerek, geliştirilerek mutlaka denge dönemini tamamlayacağız. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin zafer yolunu açacağımıza inanıyoruz. Halkımızın her düzeyde katılımının ve değerli dostlarımızın dayanışmalarının daha fazla olmasını bekliyoruz. Pratik yaşam ve savaş gerçekliği içinde, halkımıza ve değerli dostlarımıza karşı görevimiz olan devrimci mücadele ve silahlı savaşımı kurallarına uygun olarak sonuna kadar zaferle taçlandıracağımıza dair söz verirken, tüm halkımıza ve dostlarımıza sevgi, saygı ve selamlarımızı iletiyoruz.

■ 1994 yılının kalan süreci içerisinde silahlı savaşım daha da yükseltilerek, geliştirilerek mutlaka denge dönemini tamamlayacağız. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin zafer yolunu açacağımıza inanıyoruz.

Avrupa'daki yurtsever-emekçi halkımıza ve Kürdistan gençliğine

Her şeyimiz Ya ülkemiz, ya ülkemiz için!

KAYNAĞA DÖNÜŞ

İlkbahar yağmuru altında
O günü bekliyorum
Elime silahımı alıp
Ülkemin dağlarına
Ulaşacağım anı
Ve ondan sonraki
Yepyeni bir yaşamı...
Özgürlük duygusunu
İliklerime kadar
Yaşayacağım orada...

Tel örgülerle
Dört parça olmuş yüreğimi
Ve kanı aktıkça
Dirilen bedenimi
Devrim günündeki coşkusunu
Görmek istiyorum...

Belki o zaman bazılarımız
Abideleşmiş şehidi oluruz
Özgürlüğün
Devrimin coşkusunu
Yıldızların arasından
Seyre dururuz..

Biz halkımızın Newroz'unda
Meşale oluruz
Baharında
Çiçek oluruz
Karanlığında
Aydınlık oluruz
Beyninde
İnanç oluruz
Yolunda
Yoldaş oluruz...

Newal (Jiyan)

Adına yasaklar konulan ülkemiz ve halkımız insanlık tarihinin rastlamadığı bir devrime, bir dirilişe doğru sağlam adımlarla ilerliyor. Her şeyi darbelenen, parçalanan, düşürülen ve tanınmaz hale getirilen ülkemiz, PKK öncülüğünde adına ve öncülüğüne yaraşır atılımlara sahne oluyor. Her biri bir yana savrulan, birliği parçalanan, bir araya gelemez duruma düşürülen, kişilikte yenilen, bir başka deyişle "en ufak atomuna kadar parçalanan" süreç ve koşullar artık gerilerde kaldı. Düşmanın tarihe yaslanan ve yıllardır sürdüregeldiği egemenliği mücadelemiz tarafından her geçen gün tasfiye edilmektedir. Kürdistan devriminin geldiği aşama, sadece ülkede değil, bölge ile uluslararası boyutların dengelerine girmiş bulunuyor. Yok olmanın eşiğinden böylesi tarihsel bir konuma geçiş halkımız ve insanlık adına görkemli bir çıkıştır. Tüm zorlukları tek tek aşarak düşmanı ve karşı-devrim cephesini adım adım gerileten mücadelemiz her zamankinden daha sağlam, daha açık, daha kararlı adımlarla kurtuluşa ve zafere doğru gitmektedir. Dönem, böylesi bir konumu yakalamanın bireysel ve halksal gururunu garantilemek ve yenilmez kılmak için devrime daha yoğun, daha aktif, daha ciddi yüklenip zaferi kazanmanın dönemidir. Bunun için görevlerimizi yerine getirmenin tüm koşulları mevcuttur. Hepimiz biliyoruz ki, ülkemizden çıkarılırken, umutsuz ve adsız tarihimize unutturulmuş olarak çıkarıldık. Vadilere ve dağlara gömülen çığlık seslerini kalbimize gömerek ülkemizi terk ettik. Bizim olmayan o ülkelerde ülkemiz ve halkımızın sıcaklığını aramanın başıboşluğuna düşürüldük. Sahte umutlarla beslenmeye ve avundurulmaya çalışıldık. Ve biliyoruz ki, dağlarımızın en ücra köşelerinde cirit atan düşman ordusu yok artık. Biz göç ettirilirken bakmaya cesaret edemediğimiz o anlı-şanlı Türk ordusu bugün tanınmaz hale gelmiştir. O görkemli dağlarda, Kürdistan'ın her köşesinde ordumuz ARGK üslenerek savaşıyor. Geçmişte başkalarının ordusuna bakıp gıpta ederken, bugün Başkan APO'nun önderliğinde partimiz PKK, cephemiz ERNK, ordumuz ARGK sayesinde ülkemizin şehirleri, dağları ve ovalarının her köşesi gerilla ordumuzun kontrolüne girmiş ve girmektedir.

Gelinen bu aşamada her şeyimizle, en ufak bir tereddüt göstermeden, devrimimize, ülkemizin her sahasına, özellikle de ordumuza tam katkıyı sunmanın zamanıdır. Ve diyoruz ki, ülkemizin, halkımızın ve devrimimizin sıcaklığını, güzelliğini, anı anına yaşamak, ancak ve ancak artık düşman içinse cehenneme, bizim için cennete dönüşmekte olan Kürdistan'a, vatan toprağına, göç ettirildiğimiz yabancı alanlardan dönüş yapmakla, katılmakla mümkündür. "Ya kazanacağız, ya kazanacağız" dediğimiz bu aşamada düşüncelerimiz "Ya ülkemiz, ya ülkemiz" olmalıdır.

Tıpkı halkımız gibi yeniden diriltilen, görkemli dağlarımızın her yanına yayılan gerilla ordumuzun saflarında da yerimizi almak özellikle gençliğimizin gecikmez ve ertelenmez bir görevidir. Bu görevin bilinci ve inancıyla, cesaretin, yiğitliğin, fedakarlığın ve kararlılığın onuruna erişmenin mihengi, havası, toprağı Kürdistan'dır ve Kürdistan'da savaşan gerilla ordumuz ARGK saflarında yer almaktır. Bu temelde gençliğe çağrımız şudur: Sizleri zaferi ve zaferin beraberinde getireceği gurur ve sevinci birlikte yaşamak ve bu şansa sahip olmak için ARGK saflarına davet ediyoruz.

- Özgür bir vatan için ya zafer, ya zafer !

- Yaşasın Başkan APO!

"Bu mektubumu okuduğunuzda, ben ülkemde olacağım..."

Sizlere bu mektubu Kamışlı'dan yazıyorum. Birbuçuk yıldır Parti Önderliği'nin sahasında eğitim görmekteyim. Şimdi de ülkeye giriş yapmak için bekliyorum. Bizler eğitime ekmek su kadar ihtiyacı olan bir halkız. Kendimizi gerçek anlamda tanımadığımız için neye ihtiyacımız olup olmadığını bilmiyoruz. Parti Önderliği ve partimiz hem kendimizi tanımak, hem de ihtiyacımızı gidermek için bütün imkan ve fırsatları bize sunuyor. Bizlere sadece, doğru kavramak ve doğru yürümek kalıyor. Parti Önderliği'nin bütün çözümlemeleri ve konuşmaları herkesin anlayacağı şekildedir. Hala eski kişilikte ve eski tarzda direntenler varsa onlar karşıdevrimcidirler. Halka dayanmayan, gerçekleri görmek istemeyen çevreler karşıdevrimcidirler. Hiçbir eylem sahibi olmayanların artık gerçekleri görmeleri gerekiyor. Kürdistan'da bir savaş var, kimse bu gerçekleri gözardı edemez.

Bu alanda eğitim görmek benim için çok büyük bir şanstı. Tam anlamıyla yararlandığımı söyleyemem. Ama yine de birçok şey aldım. Özellikle Parti Önderliği'nin bizlere verdiği değer, bizleri kurtarması Kürdistan'ın bir parçasının kurtarılması kadar değerlidir. İnsanlara değer veren bir örgüte kuşkusuz hepimizin ihtiyacı var. Parti Önderliği'nden ayrıldığımız zaman konuşmasında şu sözü söyledi: "Biz kendimizi ateşe attık, sizleri aydınlatmak için kendimizi köprü yaptık, sizleri ülkeye gönderiyoruz." Ayrıca şehit düşen bayan arkadaşlar için de; "Derin bir kaynaktan kopuşa karşılık derin bir kayağa dönüşü yaşadılar" dedi. Kuşkusuz bunları bir değer olarak görüp ona layık olmalıyız.

Şimdi ülkeye gitmeyi büyük bir sabırsızlıkla bekliyorum. Bu mektup elinize geçtiğinde ben ülkede olacağım.

Bütün yoldaşlara devrimci selamlarımı sunuyorum, en yakın zamanda hepinizin ülkeye dönmesini bekliyorum.

Jiyan

NURAY BAYINDIR

HALK DİPLOMASİSİ

Uluslararası planda yürütülen devrimci Kürt diplomasisi etkisini gösteriyor. Kürt halkı, önderliğin talimatlarını kendi yaşam gerçekliği kabul etmiş. Özgürlük Hareketi'nin her sahada yaşadığı yeniliğe bir yenisi eklendi. Görünen ve tanık olunan odur ki, diplomasi alanı da "seçkinler"in halk adına politik cambazlık alanı olma ayrıcalığını yitirmek üzere. Avrupa'daki Kürt yurtseverleri dünya halklarına devrimci halk diplomasisinin nasıl yapıldığını her gün, bir önceki günden daha etkin eylemlilikleriyle ispatlıyorlar. Bunun adı diplomatik seferberliktir. Yeni bir çığırdır.

Yediden yetmişe, çocuklar, yetmişlik yaşlılar açlığa yatıyor, gençler şahlanıyor, çatışmalarda kafaları kırılıyor, bedenlerini ateşe veriyorlar. Var olmanın gücü, yokluğa mahkumiyetin zincirlerini birer birer kırıyor. Halkın hepsi seferber olmuş, her şey özgür insan, özgür Kürdistan içindir. Kürtler kaybettiklerini birer birer kazanıyorlar. Kürt halkı, kişiliğini, onurunu, yürekliliğini kazanıyor. Efendinin önünde köle olmaktan çıkılmıştır. Dünya halklarının arasında en saygın yerini er geç alacağının bilincinde Kürdistan'a yürüyor.

Kürt halkı arasında Özgürlük Hareketi'nin yol göstericiliğinde devrimci halk diplomasisi güçleniyor. Kitlesel devrimcilik yaşanıyor. Kürtler için devrimcilik, yaşamın olmazsa olmaz kuralı haline gelmiştir. Kürt halkı eylemi olmayan söze değer vermiyor. Gerçek halk devrimciliği budur. "Devrim kitlelerin eseridir" doğru öngörüsü bugüne kadar belki de en gerçekçi tarzda Kürdistan'da hayat buluyor. Kürdistan Almanya'da, Kürdistan Fransa'da, Kürdistan Mezopotamya'da, Kürdistan Ortadoğu'da kuruluyor. Dünyanın her köşesinde Kürdistan yankılanıyor.

Kürt yurtseverleri her alanda kendi kurumlaşmalarıyla vardır. Aydınlar, gençler, işçiler, kadınlar, esnaflar, her yurtsever kesim ve katmana hitap eden ulusal kurumlaşmalarıyla eylemlilik halindeler. Bir gün aydınlar yürüyor, diğer gün kadınlar, gençler, çocuklar yürüyor, işçiler, esnaflar yürüyor, yurtsever işadamları yürüyor. Her yurtsever devrimci Kürt seferber olmuş, Avrupalıya kendini anlatıyor. BM'nin kapılarını zorluyor. Açmak zorundalar. Emperyalistler istese de istemese de çözüm dönemine girilmiştir. Onlar devrimci çözüme karşı joplarını kullanıyor, sınırlarını kapatıyor, sınırdışı etmekle tehdit ediyorlar. Almanya yiyemediği lokmaya mundar diyor. Bölgemizde hakim güç olma sevdasında, kendine işbirlikçi arıyor. PKK'nin devrimci çözümü onun sömürgeci emellerini kursağında bırakıyor, onun için saldırgandır. İran ve TC'yi sıçrama tahtası olarak kullanıyor, onun için egemenlere dosttur. Kürt halkı kendi öz örgütlülüğü ile kendi kaderi üzerinde kendi söz hakkını kullanmak için tarih sahnesine çıktığında, bir kez daha Kürdistan'ın bölünüp parçalanmasında tarihsel olarak suçlu tüm emperyalist güçlerin açık devlet saldırısı ile karşılanmaktadır. Ama çabalar nafile.

Demokrasinin beşiği olmakla övünen Fransa da Kürt yurtseverlerinin en insani taleplerle açlığa yatışlarına dahi tahammül göstermeyip, ehlileştirme operasyonları düzenlerken, Kürtlerden insanlık ve demokrasi dersi almaya mahkum olmuştur.

Kürtler, Kürt yurtseverleri, günü diriltenbir güç oluyorlar. Sadece kendileri için değil, dünya insanlığı için de bir güç. Avrupa'daki Kürt eylemlilikleri emperyalist güçleri kendi halkları karşısında bile zor durumda bırakmıştır. Yüzbinlerce Kürt her gün Avrupa'nın herhangi bir şehrinde günün gerekliliklerine uygun, devrimci politikanın yönlendiriciliğinde eylemlilik sergiliyorlar. Bu yaşanan olaylar sıradan olaylar değildir. Her şeyden önce olağanüstünün gelişidir. Yenidir. Onları birbirinden ayıran tüm sosyal, sınıfsal, ulusal örgütlülüklerini bırakıp gelmişler ve yaşayan birer simge olmuşlardır. Eylem ve davranışlar yeni, yepyeni anlamlar kazanmış, sorumluluklar yüklenmiştir. Her yeni oluş, sonsuz bir hafifliğe ve olağanüstü bir etkileşim gücüne kavuşuyor. İşte insanlık hareketi budur. Bu, gücün, önü kesilemez kesinlikte insanın derinliklerinden fışkırışıdır. Önderliğin büyüklüğü ve önemi buradadır. Kürt halkı ayağa kalkmışsa ve yalnızca TC değil emperyalist devletin topu bir araya gelip, çağa renk katan böylesi onurlu bir isyanı durduramıyorsa, gelişme ve güç bizdedir. Onu, gücümüzü, var oluş kaynağımızı iyi koruyalım.

"Vatanın bir karış toprağını vermeyiz" diyen TC, Kürt halkını soykırıma tabi tutarken, Türkiye'nin her karışını parsel parsel kapitalistlere pazarlıyor. Onlar vatanlarının tümünü satsalar bile, 10 yıldır sürdürdükleri kirli savaşın faturasını ödeyemeyeceklerdir. Tekellerin vatanı da, halkı da, insanca düzeni de, demokrasisi de yoktur. Onların taptıkları tek şey paradır. Dini, imanı, vatanı hepsi paradır. Onlar sadece Kürt halkına değil, kendi halkına da düşmandır. Yaptıkları diplomasi de, ticaret de, uluslararası tüm ilişkiler de daha çok para kazanmak, daha çok insan sömürmek içindir.

Tekeller demokrasisi, sömürgelerdeki halkların kitlesel soykırımları, ölüm ve savaştır. Bu yolla kendi halklarının onurunun, insanlığının tüketilişidir. Her şey tekellerin çıkarlarına endekslenmiştir. İnsan hakları savunurlar, ekonomik çıkarları varsa. Soykırımlara göz yumarlar, para kazanacaklarsa. Zayıf halklara karşı aşağılayıcı ve açıktan devlet zoru kullanırlar, bunu hep kendilerine hak görürler. Diplomasileri halkın çıkarına değildir. "Yeni dünya düzeni"nde halkçılık yoktur. Bütünüyle silinmiştir. Halklarla alay etme, onları kendi tüketimci politikalarında sürü gibi kullanma anlayışı vardır. Medyatik diktatörlük emperyalist alanın en etkin yönlendirme gücüdür. İnsanlar tekelli medya diplomasisi ile yönlendiriliyorlar.

İşte, günün insana karşı geliştirilen kanlı, kirli ve yüzsüz diplomasilerine tek alternatif, PKK tarafından kitleselleştirilen ve Kürdistanlıların elinde güçlenen halk diplomasisidir. Devrimin emperyalist arsızlar güruhuna dayatılışıdır.

Almanya ne istiyor?

Bir süreden beri Alman devletinin Kürt halkına ve onun öncüsü PKK'ye yönelik uygulamaları, TC ile birlikte; Türk polisi, kontra güçleri ve Hürriyet gazetesiyle girdiği işbirliği tam bir düşmanlık düzeyine varmıştır. En son Kürt gençlerinin demokratik bir hakkı kullanmak için, Bonn'dan-Cenevre'ye yapmak istedikleri bisikletli yürüyüşe Alman polisi vahşice saldırmıştır. Halkımızın demokratik sesini polisle susturmaya çalışan Alman devleti, her geçen gün Kürt halkının nefretini kazanmaktadır. Halkımızın bu uygulamaları affetmeyeceği bilinmelidir.

Ortadoğu'da kendisine yer arayan Almanya, Kürtlere düşmanlık yaparak değil, dostluk yaparak bölgede tutunabileceğini hiçbir zaman unutmamalıdır.

Milyonların öncüsü ve halkımızın tek temsilcisi PKK'ye "Terör örgütü" diyen Almanya'nın Irak, İran ve Cezayir'de neler yaptığını biz çok iyi biliyoruz. Türk MİT'i ve Hürriyet gazetesi ile ortak çalışma bir sır değildir.

Anlaşılan Almanya, halkımızın özgürlüğüne karşıdır. Köylerimizin yakılmasını onaylıyor. Halkımızın katliamına silahları ile katılıyor. Ve açıkça TC'nin özel savaşının yanında yer alıyor.

İşte bu durum, halkımıza düşmanlıktır. Almanya Kürt halkına ve öncü gücüne saldırarak, kendisini temize çıkaramaz ve bu saldırılar Alman halkının çıkarına değildir.

Almanya hızla terörü uygulayan bir konuma geliyor.

Biz Almanya ile sürekli dostluk istedik. Hala da istiyoruz. Sürekli ve çeşitli düzeylerde çağrılar yaptık. Ancak Almanya'nın cevabı sürekli saldırı olmuş ve Alman polisi çok çirkin bir şekilde halkımıza ajanlık teklif etmiştir.

Son dönemlerde Almanya ile iyi ilişkilerin zemini oluşturulmuşken, polisin çılgınca ve her yerde saldırıya geçmesi düşündürücüdür. Kim neyi bozmak istiyor?

Almanya giderek TC'den sonra halkımız nezdinde büyük bir düşman konumuna düşüyor. Halkımızın savaşarak yazdığı tarih içinde, Almanya'nın aldığı yer yarın karşısına çıkacaktır. Ayrıca, özgürlüğü için savaşan halkımıza düşmanlık yapmakla özgürlüğümüze karşı tutum almak, silahlarını Kürdistan'a yollamak ve Almanya'da Kürtlere saldırmak Almanya'nın görevi değildir.

Eğer Almanya, PKK'yi zorlayacağını ve teslim alabileceğini sanıyorsa çok ama çok yanıldığını ve PKK'yi hala tanımadığını ona hatırlatmak gerekir.

Almanya saldırılarından vazgeçmelidir. Alman halkının yüzde doksanı bu tutuma onay vermemektedir. Sorunlarımızı görüşerek aşalım. İlkel metotlarla saldırarak değil, uygar insanlar gibi konuşalım ve problemlerimizi halledelim.

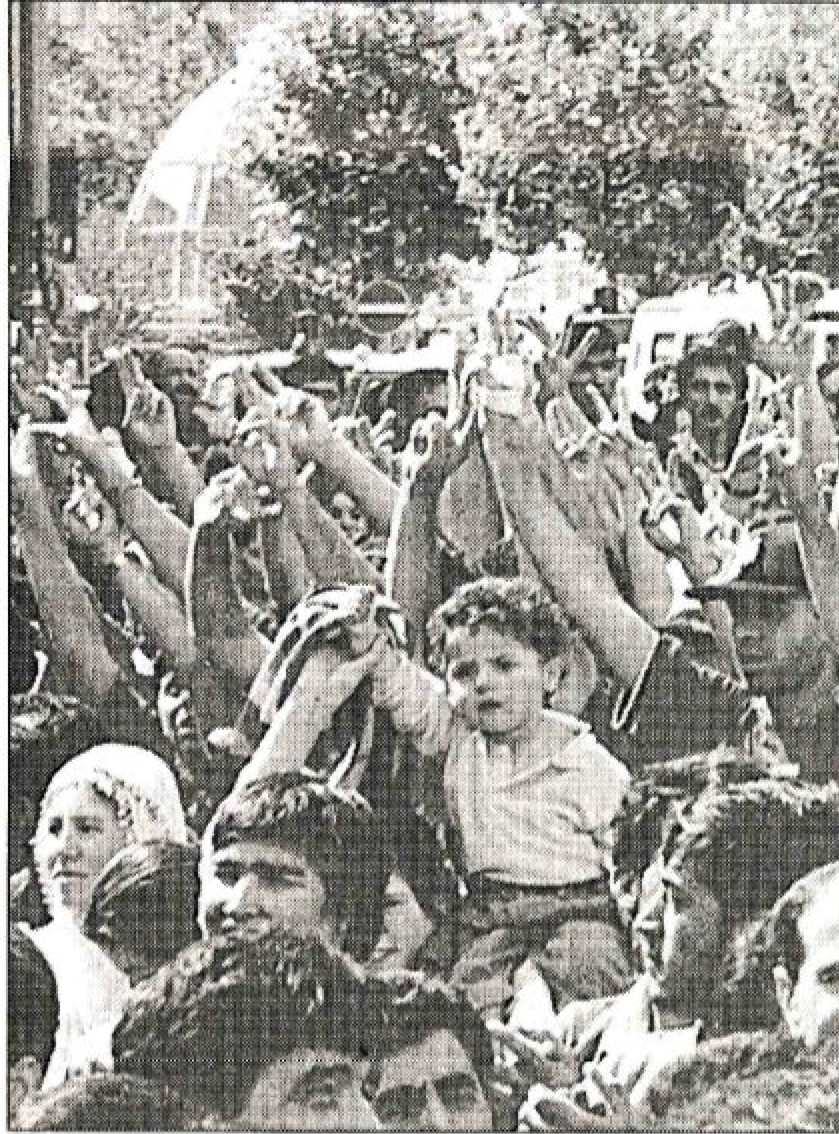
Kürt sorunu hızla çözüme giderken ve halkımızın dostları artarken, Almanya'nın mücadelemiz karşısında olması akıllı bir politika değildir ve ileride Ortadoğu'da Almanya'yı çok zorlayacaktır.

Bütün bunlara rağmen, aynı politikada ısrar edilecek ve bize saldırılacaksa bu Almanya'nın bileceği bir iştir. PKK her koşulda kendisini savunmasını bilir. Almanya bunu, silahları ile desteklediği Türk ordusuna sorarak öğrenebilir.

Tüm Alman halkını, kurum-kuruluşları, aydınları, üniversite ve hümanist çevreleri çok acil tutum almaya, Kürtlere yönelik saldırılara müdahale etmeye çağırıyor ve TC'nin Almanya'daki provokasyonlarına, Köln radyosu ve Hürriyet gazetesi gibi MİT yuvalarının yaratmak istedikleri havaya karşı, duyarlılık göstermelerini ve protesto geliştirmelerini bekliyoruz.

Almanya PKK'nin teslim alınamayacak bir hareket olduğunu artık kavramalı ve çirkin polis saldırılarını terk etmelidir.

ERNK Avrupa Örgütü

Avrupa'da 15 Atılımı 10. yıl halk toplantıları yapıldı

15 Ağustos'un 10. yıldönümü vesilesiyle ERNK Avrupa Örgütü tarafından 20-21 Ağustos tarihlerinde Avrupa'nın büyük ve önemli merkezlerinde halk toplantıları düzenlendi. Düzenlenen toplantılara yaklaşık 10 binin üstünde Kürdistanlı yurtsever katıldı.

Toplantılarda 15 Ağustos Atılımı'nın Kürdistan halkı açısından önemi, hangi koşullarda nasıl gerçekleştiği, kimler tarafından başlatıldığı, uluslararası alandaki etkileri, yine değişik çevre ve grupların 15 Ağustos Atılımı'na bakışları vb. birçok konuda değerlendirmeler yapıldı.

Ayrıca atılımın 10. yıl-dönümünün tekabül ettiği son siyasal gelişmelere değinilerek, "Türk sömürgeciliğinin tarihinin en bunalımlı döneminde olduğu" vurgulandı. Yine Türk sömügeciliğinin artık Kürdistan'da savaşı kaybettiği ve her alanda tükenmişliği ve çözülüşü yaşadığı, öte yandan ise Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin siyasi, askeri, diplomatik alanlarda büyük mesafeler katettiğine işaret edildi. Ve bütün Kürdistanlılara ve kendine insanım diyen herkese, "Kim ne yapacaksa hemen şimdi yapmalıdır" çağrısı yapılarak toplantılar sonuçlandırıldı.

KÜRT ŞAHİNLERİ DİRENDİLER VE KAZANDILAR

18-27 Ağustos tarihleri arasında Bonn-Cenevre arasında YCK (Yekitiya Ciwanen Kurdistan) tarafından "**-Kürt Şahinleri Kürdistan'a Yürüyor**" adlı bisiklet yürüyüşü yapıldı.

Yürüyüş, TC'nin Kürdistan'daki katliamları ve Alman devletinin bu katliamlara verdiği desteği kınamak amacıyla gerçekleştirildi.

Yürüyüş, 18 Ağustos 1994 tarihinde Bonn'un Münster meydanında 150'yi aşkın gencin katılımıyla başladı. Yürüyüş daha başlamadan Alman polisi engelleme çabalarıyla karşılaştı. Bunda Kürt gençlerinin üzerindeki **Halim Dener** tişörtleri gerekçe gösterildi. Alman polisinin niyetini anlayan Kürt gençleri, uygulanan şiddete karşılık verdiler. Çok sayıda Kürt genci gözaltına alındı. Bunun üzerine Kürt Şahinleri Alman polisinin bu tavrına karşı protestosunu daha da yükselterek, "Biji Serok APO", "Biji PKK" sloganları eşliğinde direnişini sürdürdüler.

Bütün engelleme çabalarına rağmen, gençler yürüyüşlerini devam ettirmekte kararlı olduklarını bildirmeleri üzerine Alman polisi daha şiddetli saldırıya geçerek Kürt Şahinlerini sindirmek istedi. Polisinin bu saldırısı karşısında Almanlar da seyirci kalmayarak polise karşı tavır koydular. "Kahrolsun Naziler; yaşasın Kürt halkıyla dayanışma" vb. sloganlar atan Almanlar da polis tarafından dövüldüler.

Gençler daha sonra Münster meydanında bulunan postane binasını işgal ettiler. Burada da onlarca genç Alman polisi tarafından dövülerek gözaltına alındı. Polisin saldırısı sırasında 1 Kürt bayan ağır yaralandı. Yaklaşık 4 saat süren direnişten sonra polis sonuç alamayınca gözaltına aldıkları gençleri de serbest bırakarak geri çekilmek zorunda kaldı.

Kürt Şahinleri Frankfurt etabında da tekrar polis engellemeleriyle karşılaştı. Fakat gençlerin buradaki kararlı direnişleri karşısında da polis geri adım atmak zorunda kaldı.

Bonn-Cenevre arasındaki bisikletli yürüyüş, Almanya-İsviçre sınırına yaklaşırken bu kez de Freiburg'da polisin şiddetiyle karşılaştı. Polisin gençlere saldırarak eylemi durdurması üzerine, Kürt gençleri ERNK bayrakları açarak ve sloganlar atarak protesto yürüyüşü yaptılar. Freiburg'da Alman gençleri de Kürt Şahinlerini desteklemek amacıyla protesto yürüyüşüne katıldılar. Polisin 1 Almanı ve 2 Kürt gencini gözaltına almasıyla birlikte gençler polis karakoluna ve MHP'ye ait bir binaya saldırarak tepkilerini dile getirdiler. Polisle gençler arasında çıkan çatışmalarda 3 polis otosu tahrip edildi, 10 polis de yaralandı.

Freiburg'daki olaylar ardından Kürt Şahinleri İsviçre'ye girerek yürüyüşe devam ettiler. Eylem İsviçre basın-yayın organlarında yoğunca işlendi ve Kürt Şahinlerinin eylemi televizyonda yayınlandı. 27 Ağustos'ta Kürt Şahinlerin Cenevre'ye girişiyle birlikte, burada eylem halaylar çekilerek, sloganlar atılarak başarılı bir şekilde sonuçlandı.

İRFAN DAYIOĞLU

BARIŞ VE KÜRDİSTAN

1 Eylül Dünya Barış Günü'nde, savaş ve yaratıcılarının lanetle anılması gerekirken, TC bir kez daha barışı, kardeşliği, dayanışmayı savunanları zindanlara tıkmakla, savaşı, ırkçılığı ve zulmü uygulayanları ise ödüllendirmekle meşgul. TC, savaşmak istemeyeni, kardeşini öldürmek istemeyeni, doğayı yakmak istemeyeni suçlu saymakta, vatan haini ilan ederek idamla yargılamaktadır. Halk kitleleri ırkçılık histerisi içine sokularak şovenizm ve katliamcı ruh hali yüceltilmektedir. Uluslararası yasalarla savaşı savunmanın bir suç olduğu tescil edilmiş olmasına karşın, Türkiye'de savaşı savunmak, katliamları övmek yurtseverlik, karşı duruş ise vatanhainliği olarak sunulabilmektedir. Ölülere tecavüz etmek, ölülerin kulak ve burunlarını kesmek, ölülerin parçalanmış beyinlerine basarak hatıra fotoğrafı çekmek ödüllendirilmektedir.

Bu durum, insanlıktan çıkışı, hayvanlığa geçişi ifade eder. Toplumun bir bütün olarak hayvanlaştırılmaya çalışıldığı bir ortamda durumun farkında olup ses çıkarmamak ise insanlığa ihaneti ifade eder. Artık böyle bir ortamda, sadece TC'ye "bu katliamları durdurun" çağrısı yapmak hiçbir şey ifade etmez. Yapılması gereken bu katliamların, bu vahşetin son bulmasını sağlayacak olan insanlık savaşında aktif yer almaktır. İstenmeyen bir konuma gelinmiştir ve artık insanlığı bu hayvanlaşma ortamından kurtarmak için, kendine insanım diyenlerin zulme ve zorbalığa karşı silaha sarılmaktan başka bir yolu kalmamıştır. Tersi insanlığı yok edişe götürenlere destek anlamına geliyor. Bugün barışı sağlamanın yolu, mazlumların kurtuluş savaşını desteklemekten geçiyor. Bu bir tezat olarak görülse de böyledir. Artık bu topraklarda barışı savunmak havaya güvercin uçurmakla değil, zalimlere hep birlikte karşı durup savaşmakla olanaklı. Dün nükleer silahlanmaya sebep olarak sosyalizmi gösterenler, bugün reel sosyalizmin yıkılışından sonra daha da hızla çılgın bir silahlanma içindedirler. Aynı güçler bir yandan yüzbinlerin hayatına mal olan savaşları kışkırtırken, bir başka alanda barış savunucusu maskesi kullanabiliyorlar. Kendilerinin sebep oldukları açlık, susuzluk sonucu kitlesel ölümlere sahte ağıtlar yakabiliyorlar. "Alternatifsiz" kalan emperyalist kamp, medyayı istediği gibi yönlendirerek dünyayı istediği gibi yönetip yönlendirmeye çalışıyor.

İnsanların üçte birinin açlıktan ölme tehlikesiyle yaşam sürdürmeye çalıştığı bir dünyada kalıcı barış olabilir mi? Su bulamadığı için her gün binlerce çocuğun öldüğü bir dünyada barış olur mu? Tekelci dünya düzeninde, kendi geleceğini silahlanmaya ve savaşa endekslemiş çıkar gruplarının dünyasında savaşların, katliamların durdurulması, artık basit barış istemleriyle olanaklı değildir. Medya araçlarının tekelleştiği, insanların bu araçlar yoluyla yönlendirilmeye çalışıldığı bir dünyadan eşitlik ve adalet beklemek, onların halkların katledilmesini önlemesini beklemek safdilliktir. Barışın, huzurun, insan olmanın koşulu artık halkların özgücünü bu tekelli canavarlar dünyasına dayatmaktan geçiyor. Bugün milyonlarca Kürt insanını yerinden yurdundan eden, binlerce köyü, onbinlerce dönüm ormanı yakan TC'nin barış için yapabileceği bir girişim olabilir mi? Barış, Kürt halkının, onun öncü kurtuluş kuvvetlerinin bir bütün olarak her alanda savaşı, insanlık savaşını yoğunlaştırmasından, ulusal birliğini pekiştirmesinden geçiyor. Yine barış, ilerici Türk siyasi yapılarının kendi *egemenlerine karşı toplumsal savaşı yükseltmesinden geçiyor.* Kendini buna göre hazırlamayan ve bu nesnel duruma uygun mücadele biçimlerine başvurmayan hiçbir yapılanma gerçek anlamda bir barış hareketi olamaz. İnsanlığın gerçek anlamda barışa kavuşması ancak ezenin ve ezilenin olmadığı, sınıf karşıtlarının yok olduğu bir dünyada olanaklıdır. Öyleyse bütün kendine insanım diyenlerin, devrimciyim diyenlerin böyle bir dünya için savaşım vermesiyle olanaklıdır nihai barış.

Soruna böyle bakıldığında, bugün kimin barıştan, kimin savaştan yana olduğu rahatça anlaşılabilir. Halkların hiçbir zaman savaştan çıkarı olmamıştır. Her savaşta kaybeden, acı çeken, evladını yitiren hep halklar, vurgun vuran, çıkar sağlayan hep bir avuç egemen olmuştur. Egemenler, tüm sınıflı toplumlarda hiçbir zaman gerçek bir barıştan yana olmazlar, onları dönem dönem barışa zorlayan da halkların devrimci mücadelesi olmuştur. Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin 10 yıllık özgürlük kavgası her gün daha da yükselirken, bu yükselişe paralel olarak TC'nin soykırımı da giderek tırmanmaktadır. Bu bütün savaşlarda böyledir. Kaybetmeye başlayan taraf, sonuca doğru daha da bir çılgınlaşmakta ve geri çekildiği alanları yakıp yıkmaktadır. TC'nin de yaptığı budur. Artık TC, Kürdistan'da savaşı kaybetmiştir. Yoksa kendinin saydığı bir yeri böylesine yakıp yıkar mı? O, artık hiçbir zaman bu alanda eskisi gibi at koşturamayacağının, Kürt halkını bir kez daha köleleştiremeyeceğinin çılgınlığıyla saldırmakta, yakıp yıkmaktadır. Toplama kampları kurmakta, toplu infazlara, soykırımlara girişmektedir. Bu, savaşın sonuca doğru gittiğinin göstergesidir.

TC içine düştüğü çıkmazdan kurtulmak için, dün kullanıp bir tarafa attığı Türkeş'i iktidara taşıyor, komünistlikle suçladığı Soysal'a dış politikasını teslim ediyor. Artık egemenler hep bir olup açıktan Kürdistan halkına saldırıyor. Soysal sahte solcu maskesini bir kenara atarak, Kıbrıs'ı ilhak etmekten bahsediyor. Şahinleşiyor. Türkeş, Ecevit, Soysal, Karayalçın, Çiller hep kol kola Kürt katliamı için ittifak içindeler. Batılı dostları kendilerini biraz sıkıştırınca feryadı basıyorlar. Bir taraftan kapitülasyonlarla, yeni silah alımlarıyla dostlarını susturmaya çalışırken, öte yandan Batı'nın kendi katliamlarına ortak olması için çaba harcamaktalar.

Kürt halkı da artık kalıcı bir barış için kendi ulusal kurumlarını, ulusal askeri güçlerini, kültürel, sosyal kurumlarını geliştirmenin bilinciyle Ulusal Önderliği'nin etrafında kenetlenmektedir. Bu ulusal bütünleşmenin, birleşmenin ve toplu ayağa kalkışın dışında kalan bazı hain güçler ise kirli savaşın piyonları olmanın yolundadır. Adlarına demokrat, sosyalist ve benzeri tabelalar takanların ulusal ihanetten kurtulduğunu tarih hiç yazmamıştır. Devrim anları ortada duruşun olanaksız olduğu anlardır. Ya devrimden yana olunur ve onun gerekleri yerine getirilir, ya da karşı devrimci olunur ve gelecekte halkın adaleti tarafından cezalandırılır. Bu açıdan bugün kendine devrimci, sosyalist, hümanist, demokrat, çevreci, yurtsever diyen tüm Kürdistanlı grup, çevre ve bireyin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi saflarında yerini alması bir zorunluluktur. Yarın çok geç kalmamak, yarın kendi halkı tarafından kirli savaş suçlusu olarak yargılanıp lanetlenmekten kurtulmak için, sonuca gidilen bu günlerde saflarda yer alınmalıdır.

Bugün ülkemizde barışın teminatı, Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu'nun daha da güçlendirilmesidir. Tarihte güç olamayanların baskı ve zulümden kurtulduklan görülmemiştir. Ya egemenlerin kölece düzeninde hamam böcekleri gibi sürünerek her gün ölünen bir yaşam seçilir, ya da bedeli ne olursa olsun, eşit, onurlu, başı dik bir biçimde insanlık aleminde hak edilmiş kişilikli yer alış gerçekleştirilir. Kürt halkı gelinen noktada ikincisini seçmiştir ve bu uğurda en ağır bedelleri de ödemektedir. Kalıcı bir barış, zalimin zulmünü yok etmekten geçiyor.

İsrail-Filistin barışı ne durumda?

H. GÜZEL

1993 yılının Eylül'ünde Beyaz Saray'ın bahçesinde İsrail Başbakanı İshak Rabin ile Arafat Clinton'un huzurunda el sıkıştılar. Dünya medyası İsrail ile FKÖ arasında parafe edilen "Prensipler Anlaşması"nı naklen verdiler. Arafat, muzaffer bir liderin güvenli davranışlarını sergileyemiyordu. Rabin, adeta zoraki el sıkışırken savaşta kaybedilen İsraillileri de yad etmeyi ihmal etmiyordu.

Dünya medyası Picasso'nun bile çizemediği bu girdaplı tabloyla milyonlarca izleyiciyi mesaj ve imaj bombardımanına tabi tuttu: "Yeni dünya düzeni" nelere kadir değil ki! Hiç bitmeyecekmiş gibi gözüken bin yıllık bir anlaşmazlık ve yarım asırlık savaş nihayet "sona eriyordu." Körfez Savaşı sürecinde muhaliflerince hep Filistinlilerin dramını görmezlikten gelmekle suçlanmış ABD de Ortadoğu'ya çeki düzen verme çerçevesinde sıranın bu soruna geldiğini kanıtlama fırsatını yakalayacaktı.

Perde asıl olarak bütün tarafların dahil olduğu Madrit'teki Ortadoğu Barış Konferansı ile açılmıştı. Konferans ABD'nin himayesinde gerçekleştiriliyordu. Sırf onore etmek, kotarılacak bir anlaşmaya baştan angaje ederek, ileride sorun çıkarmasını engellemek ve yedeklemek için Rusya da garantör ülke statüsünde rol alıyordu. Görüşmeler hem ikili, hem de çok taraflı olarak yapılıyordu.

Madrit görüşmelerinde hem bir sonuç çıktı, hem de çıkmadı. Görünüşte bütün taraflar konumlarında direnmiş ve konferans kürsüsünde kendi görüşlerini dile getirmişlerdi. Yine görünüşte konferansın tek net sonucu, aralarında savaş durumu olan tarafların konuşmaya başlamalarıydı. Ancak bu sadece görüntüydü. Konferansın asıl bir başka sonucu vardı. Bütün tarafları ve ihtilafları kapsayan genel bir anlaşmaya adım atılamayacağı anlaşılınca, ikili görüşme ve uzlaşmaların kapısı aralandı. Norveç'in arabuluculuğunda, FKÖ ile İsrail arasında gizli diplomasi trafiği böyle başlatılıyordu. İsrail ve ABD tek tek halkalara yüklenmeye başladılar. Bu politikaya yatan FKÖ kendi başının çaresine bakmak üzere diğer taraflardan koptu. Bu hem Arafat'ın, hem de İsrail'in işine geliyordu. Arafat böylece Filistin sorunu üzerinden diğer Arap ülkelerinin gölgesini ve ipoteğini kaldırıyordu. İsrail ise bir "çözülme" başlatarak rakiplerini teker teker ikili görüşmeler yoluyla karşısına alma fırsatını yakalıyordu.

"Prensipler Anlaşması" gizli diplomasi trafiğinin bir ürünü olarak ortaya çıktı. Washington'da yapılan, bunun şatafatlı duyurusu ve imza töreniydi. Anlaşmanın içeriği **Berxwedan**'ın daha önceki sayılarında ele alınmıştı. Kısaca, anlaşma Filistinlilerin bağımsız devlet kurma hakkında değil "idari özerkliği"nden söz ediyordu. Bu statü de yalnızca Gazze Şeridi ve Batı Şeria'daki Eriha kenti için öngörülüyordu. Diğer bütün sorunlar, yani Batı Şeria'nın geri kalan kısmının ve Kudüs'ün statüsü, sürgündeki Filistinlilerin dönüşü, işgal altındaki topraklarda Yahudi yerleşim merkezleri gibi sorunlar tamamen belirsizliğe terk ediliyordu. Aynı belirsizlik "idari özerkliğin" çerçevesi için de geçerliydi. Arafat iyimserlik havasını yayarak atılan adımın, başkenti Kudüs olan bir Filistin devletine giden yolları döşediğini söylerken, İsrail yetkilileri anlaşmanın Filistin devletinin kuruluşunun onaylanması anlamına gelmediğini, hele Kudüs'ün hiçbir şekilde tartışma konusu edilmeyeceğinin özellikle altını çiziyorlardı.

Üstelik bu haliyle bile anlaşma beş yıla yayılan bir barış sürecini öngörüyordu. Yani bir tür yarı savaş, yarı barış hali devam edecekti. Dikkat çekici bir başka nokta ise Arafat'ın anlaşmayı ne Filistin Ulusal Meclisi'nin, ne de FKÖ yürütmesinin onayından geçirmemesiydi. Anlaşma yanlızca El-Fetih yürütmesince ve anlaşmaya itiraz etmeyeceği önceden belli olan bazı FKÖ yürütmesi üyelerince onaylanıyordu. Filistin'in kurtuluşu için Demokratik Cephe ve Filistin Halk Kurtuluş Cephesi'nin FKÖ yürütmesi içindeki daimi temsilcilerine danışılmadı bile.

Radikal kanadı oluşturan muhalifler, Arafat'ın ve El-Fetih'in böyle bir teşebbüse başvurma yetkisinin hiçbir şekilde bulunmadığını, anlaşmanın onay merciinin Filistin Ulusal Meclisi olduğunun tartışılmayacağını öne sürdüler. Ne var ki Arafat, bütün bunlara kulaklarını tıkadı. Ama anlaşmayla ilgili olarak sürüp giden ve gelecekte alevlenmesi beklenen bir meşruiyet tartışmasının önüne geçemediler.

Öte yandan İsrail ve Arafat'ın anlaşmadan en büyük beklentileri intifadanın yatıştırılmasıydı. Her iki taraf da devam eden intifadayı anlaşma sürecinin önünde bir engel olarak görüyorlardı. Arafat için intifada artık yalnızca tıkanıklığın başgösterdiği anlarda, İsrail üzerinde baskıyı artırmak için devreye sokulacak bir kozdu. Bunun dışında bir işlevi olmadığını düşünüyordu. Üstelik İsrail, anlaşma hükümlerine dayanarak bu yatıştırma işini, yani kestaneleri ateşten almayı, Filistin tarafına ihale ediyordu.

Ancak umutlarının tersine intifada soğutulamadı. Geçici bir duraksama ve bocalamadan sonra tekrar alevlendi ve yeni bir boyut kazandı. "Barış süreci"nin yeni sorunları, Yahudi yerleşimcilerinin direnişi ve eylemleri, beklentilerin aksine İsrail ordusunun baskıyı artırması, muhalif önderlere yönelik suikastler intifadayı adeta tahrik etti.

Başı dertte olan yalnızca Arafat değildi elbette. Aynı süreçte İsrail toplumunun iç bölünmesi ve kutuplaşması da keskinleşti. Anlaşmaya karşı olanlar ile karşı olmayanlar arasında mücadele kızıştı. Siyonist devlet doğrudan doğruya kendi ideolojik harcı ve çekirdeğiyle yüzleşmeye başladı. "Vaat edilmiş topraklar" mitolojisiyle edilmiş Yahudi yerleşimcilerin kitlesel mücadele desteğini arkasına alan KAH silahlı eylemlerle anlaşmaya karşı açık tavır aldı. Rekan (İsrail Komünist Partisi) ve Barış Hareketi'nin öncülük ettiği barış yanlısı gösterileri ise, yer yer şimdiye kadar görülmemiş büyüklüğe ve yaygınlığa ulaştı. Özellikle El Halil katliamından sonra İsrail halkının o zamana kadar sessiz kalmış kesimleri hareketlenip anlaşma yanlısı gösterilere katıldılar.

Beş yıllık bir zaman dilimine yayılan anlaşma takvimi ise planlandığı gibi yürümüyor. Kesintiler ve ertelemeler birbirini izliyor. İsrail'in 13 Aralık'ta Gazze Şeridi ve Eriha'dan çekilmeye başlaması gerekiyordu. Bu tarih önce 3 ay ertelendi. Ardından araya El Halil katliamının girmesi ve Filistin tarafının bunu protesto ederek görüşmelerden çekilmesi nedeniyle bir kez daha ertelendi. Mısır'da yeniden başlayan ikili görüşmelere göre tespit edilen tarih olarak 13 Nisan'da da çekilme gerçekleşmedi. İsrail bu kez HAMAS'ın misilleme eylemlerini bahane ederek Filistinlileri anlaşmaya uymamakla suçladı. Arafat, ağırlıklarını koymaları ve anlaşmayı kurtarmaları için Batılı güçlere çağrıda bulundu. Avrupa basını da gecikmeleri halinde

Karınca yürüyüşü yol yürünüyor

Anlaşma Filistinlilerin bir bölümü tarafından ihtiyatlı bir iyimserlikle, diğer bölümü tarafından ise derin bir burukluk ve tepkiyle karşılandı. Radikal kanat başlangıçta anlaşmaya cepheden karşı duracak bir hazırlık ve donanım içinde değildi. Anlaşmanın belirsizlikleri, kitle psikolojisi, kitlelerin bir bölümünü etki altına alan ihtiyatlı iyimserlik ve barışa şans tanıma beklentisi de bu cepheden tavır alışı önlüyordu. Fakat zamanla bu durum aşıldı. Genel havanın değişmesine ve Filistinliler içinde hayal kırıklığının derinleşmesine paralel olarak, radikal kanat daha kesin biçimde anlaşmaya karşı bir pozisyona geçti. FKÖ içinde El-Fetih ve Filistin Halk Partisi (Daha önceki İsrail Komünist Partisi) dışındaki örgütler, HAMAS ve İslami Cihad'ı da yanlarına alarak toplam 10 örgütten oluşan bir işbirliği platformunu oluşturdular. Oluşan bu dış basınç zaman zaman El-Fetih'i de etkisi altına alıp iç çalkantılara ve istifalara yol açtı.

Devamı 23. sayfada

Çözüm

Başkan APO'nun ...

ŞİM...
FETHET...

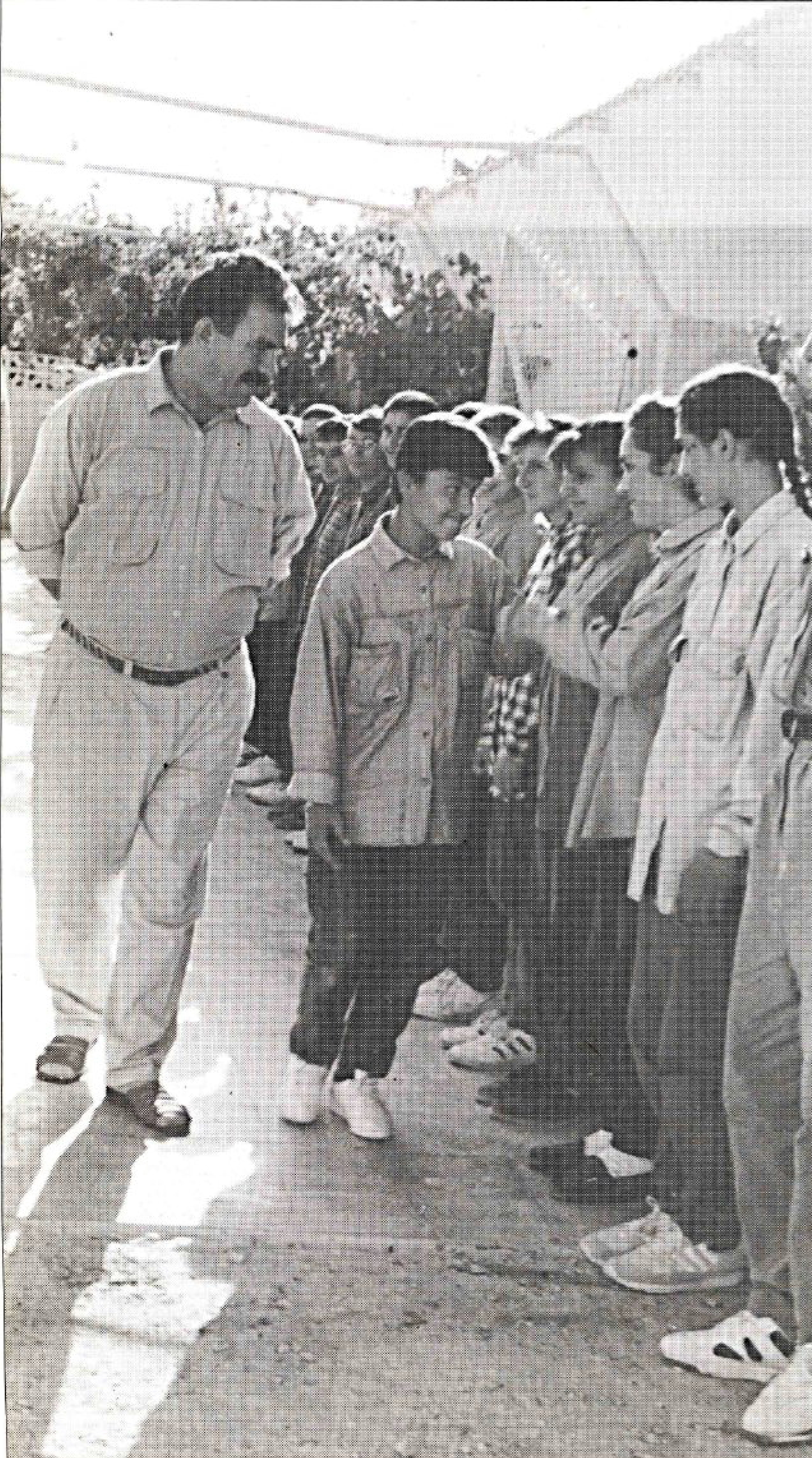
> **"Zaferi kesinlikle sağlayabilecek bir kitlesiniz. Oradaki parti rahatlıkla zaferi kendinde başlatabilir bir nicelik ve kapsamdadır."**

15 Ağustos Atılımı dolayısıyla sahamıza gelen bir grup emekçi taraftarımızın şahsında bir kez daha sizleri tanıma, yaşam koşullarınızı ve özellikle de mücadele sorunlarımızı yakından tartışma imkanını bulduk.

Hiç şüphesiz yıllardan beri parti size hem birçok şey veriyor, hem de sizden epey değer alıyor. Maddi katkılarınız, savaşçı katmanız mücadelemizde vazgeçilmez bir ağırlığa sahiptir. Gerçekten emekçi halkımız, PKK'nin 1980'den sonraki gelişiminde belirleyici bir rolün sahibidir. Bir Ortadoğu'daki halkımızın emeği, katılımı-katkısı, bir de Avrupa'daki halkımızın katkısı olmasaydı ne PKK böyle bir PKK olabilirdi, ne de ARGK, ERNK böyle bir gelişmeye ulaşabilirdi. Gerçekten 1980 sonrası PKK'nin güç kazanmasında ve yine silahlı savaşımın gelişmesinde belirleyici bir yönünüz vardır. Fakat bu böyle olmakla birlikte "çok iyi çalıştık, çok yeterli olduk ve bundan fazlasına gerek yok" deme durumunda olmadığınızı da belirtmek gerekiyor. Tam tersine daha fazla çalışmanız ve hatta ilk defa verimli bir çalışmanın başlangıç aşamasına adım atmanız gerektiğini söylemeliyim. Şimdiye kadarki çalışmalarınız bir hazırlıktı. Asıl çalışma bundan sonrası içindir. Siz partiyi şimdi daha iyi tanıyorsunuz, yurtseverliği şimdi daha iyi farkediyorsunuz. Bu bir başlangıçtır. Biz de gerçekten 10-15 yıldır sizlere ulaşmaya çalıştık. Ancak şimdi sınırlı da olsa ulaşabildiğimizi söyleyebilirim. Şimdiye kadar bizim adımıza yapılan yetmezliklere katlanmanızın nedeni, size böyle sağlıklı ulaşmayı sağlamak içindi. Bağlılık aslında güçlü, oldukça kapsamlı ve geniştir. Şimdi sizinle daha fazla çalışma geliştirebiliriz.

Biliyorum, Avrupa'da partimiz adına çalışanlar çok çeşitli yetersizlikleri yaşıyorlar. Hatta yanlışlıklar ve kabul edilemez tutum ve davranışlar içindedirler. Bunu biliyor ve şunu söylemekten geri durmuyorum; bunlar adeta halkı yönetenler değil, halkı oldukça gerileten bir konuma düşmekten kendilerini kurtaramıyorlar, ayak bağı oluyorlar. Ağır bir bürokratizmi, ağır bir kendini yaşamayı esas almaktan çekinmiyorlar. Bu konuda sert eleştirilerimiz oldu. Siz halkımıza bir kez daha bunu çok açıkça belirtmekten çekinmiyorum. Çekinmek şurada kalsın, bizimle sizin aranızda yer alan örgüt çalışanlarının var olan hatalarının üzerine gitmenin de görev olduğunu söylemeliyim.

Ben siz emekçilerde fazla kusur bulmuyorum. Sizin kusurunuz, eksikliğiniz bilinçsizliğinizdir, duyarsızlığınızdır; bunları da hızla aşıyorsunuz, aşmalısınız. Bundan sonra en iyisini yapacaksınız. Daha fazlasını yapmak, çok çalışmak istiyorsunuz. Özellikle bundan sonra daha çok şeyi mücadeleye vermek istiyorsunuz. Fakat öyle sanıyorum ki vermek istediklerinizin yüzde ellisini bile verme imkanını yakalayamamışsınız. Örgüt size bunun tam imkanını vermiştir. Katkıda bulunmak istiyorsunuz; yetenekleriniz var, gücünüz var, olanaklarınız var, köyleriniz var, akrabalarınız var. Onların hepsini devrime çekme imkanlarınız olmasına rağmen bir örgüt çıkıp bunu size sunmuyor; şöyle yapmalısınız demiyor. Hatta dayatmıyor, görevlerinizi size hatırlatmıyor. Tam tersine en alt çizgiyle, çok şeyi yapabileceğiniz halde sanki hiç yapma gereği yokmuş gibi bir yaklaşımla bu talebinizi boşa çıkarıyor.

Şimdi bunu ne siz, ne de ben asla kabul etmemeliyiz. Örgüt temsilcilerimiz yapamıyorsa, siz yapmalısınız. Parti, örgüt sizin içindir. Sizin için olamıyorsa, siz de halk olarak kendi kendiniz içinsiniz. Parti gökten inmiş değil, bir araçtır. İyi köprü rolünü gördü mü, size iyi değer taşıdı mı başınızın üstünde yeri var. Baktınız ki, toparlayamıyor, taşıyamıyor, kırıp döküyor, o zaman bu noktada güvenmeyin. Kendinize güvenin. Çünkü önderlik, gerektiğinde partiden daha fazla size ulaşmayı bilen kurumdur. Önderlik kurumunu bu temelde geliştiriyorum, hazırlıyorum ve size ulaştırıyorum. O, zaman bizden öğrenin; ihtiyacınız olan her şeyi bulabileceğiniz gibi, bu temelde görevlerinizi de bilince çıkarabilir, çözüm gücü olabilirsiniz. Bu anlamda sahipsiz değilsiniz. İkide bir yeni yetme kadro geliyor, istediğini size kavratmıyorsa, beklentilerinize cevap vermiyorsa, eleştirin ve doğru tutumu dayatın. Kadro olup da kendini böyle tanımalı.

Kan-ter içinde kalmadan karın bile doyurulamaz

Çok iyi biliyoruz kan-ter içinde çalışmadan ülkemizde karın bile doyurmak meseledir. Örgütün sırtında ağa gibi yaşayacak, görevi sanki halkı bastırmakmış, bozgunculukmuş gibi davranacak! Hayır, böyle kabul edilmez. Bunu sessiz karşılayacak kadar saf değiliz. Bir çırpıda bunları bir köşeye oturturuz. Kimdir bunlar? Kerameti kendinde bulan pehlivanlar, evliyalar gibi olan bunlar kimdir? Üslup bozukluğu var, yoldaşça olmayan yaklaşımlar var. Ben örgüt içinde de bunları söylüyorum. Böyle yoldaşlık ölçülerimizi zorlayan, böyle bile bile değer sunmak yerine çarçur eden olursa derhal yakasından tutun. Düşman bizimle yeterince oynayacağı kadar oynadı, bozguncular, provokatörler yeterince zarar verdikleri kadar verdiler. Biz de amansız savaştık. Düşmanın örgütümüzü bozma girişimlerini tamamen boşa çıkardık. Onun dolaylı müttefiklerini, işbirlikçilerini, her türlü provokatif, kışkırtan, tahrik eden, bozan temsilcilerini de etkisizleştirdik. Doğrusunu çok rahatlıkla hem egemen kıldık, hem de pratikte birleştiren örgüt, kazandıran örgüt neymiş onu size sunduk. Sahip çıkmak, onunla savaşmak da sizin işinizdir. Bundan daha fazlasını istemeyin.

Bazı şikayetleriniz var; bana yüzlerce metkup gönderiyorsunuz. Hem örgüt çalışanları olarak, hem halk olarak yazıyorsunuz. Ben ise cevaplarını veriyorum. Bu temelde cevapları her gün de tekrarlıyorum. Siz öğrenmesini ya da yerinde uygulamasını bilmiyorsunuz. Bu sizin kusurunuz. Yetki istiyorsanız, bu, genelde tüm halka verilmiştir. Ben her zaman şunu söyledim: Bildiğiniz bazı sorunlar var, birisi çözümü temsil etmiyorsa, ben de olsam yüklenin. Örgütün çalışma tarzı var, temposu var. Parti hattı temsil edilemiyorsa, merkez de olsa, Avrupa temsilcimiz de olsa, sıradan bir çalışan da olsa onu eleştirebilmeli ve "hizaya gel" diyebilmelisiniz. Kaldı ki, bu yetkinizdir, hakkınızdır, görevinizdir. Sahip çıkacaksınız. Kimseye ağalık yapsın diye yetki vermedik. Bütün gücünü benden alsın, dolayısıyla halktan alsın, sonra da çok sahtekar bir şekilde hak etmediği bir yaşam için kullansın! Bu olmaz. Düşmandan önce bunları halledin. Hiç beni kullanmalarına, taklit etmelerine gerek yok. Benim ne olduğum, nasıl çalıştığım çok açıktır. Emek savaşımım belli, dünya alem herkes tanıyor. Bu taklitçiler mi tanımıyor? Onlar mı bizimle oynayacak? Kim bunlar? Hayır, bunlara sözüm şudur; hadlerini bilsinler, yiyecekleri kadar yiyorlar, yaşayacakları kadar yaşıyorlar ama sahte bir önderlikle, taklitçilikle bizi uğraştırmasınlar. Siz de bunlara fırsat vermeyin.

Biz çok özgür bir hareketiz. Hatalarına karşı amansız mücadele etmede dünyada bir numarayız. Hiçbir hareket kendini bu kadar eleştirmemiştir, hiçbir hareket kendini bu kadar özeleştiriden geçirmemiştir. O halde buna sahip çıkın. Kim başarılıysa başımızın üstünde yeri var, en değerli yoldaşımızdır. Öyle değilse ya hizaya gelsin, ya da defolup gitsin. Şimdi tekrar söylüyorum: Ben bunlara ne muhtacım, ne de çekiniyorum. Sadece yüce yoldaşlık tarzını kullandıkları için onlara karşı kendimi bozmak istemiyorum. Yoksa gerçekten kahretmesini bilirim. Israr ederlerse de kahrolacakları kesindir. Görevlerini, özellikle halkımızın eğitimine örgütün eğitimine ilişkin görevlerini bilmemezlik etmesinler. Ben kendimi bu kadar zorluyorum, bir yığın işim var. Gördüğünüz bu saatler dahilinde bile nasıl işlerin başındayım. Onlar taklit edeceklerse, bunu taklit etsinler. 4 saat kendilerini bir halk toplantısına verebiliyorlar mı? Yeni katılanlar kendilerini eğitime verebiliyor mu? Vermiyorlarsa bunların taklitçiliği neyin nesi? Benim bir yığın işim var. Hoşgeldin demekten tutalım bir selam vermeye kadar bir tarzım vardır. Taklit edeceklerse bunu taklit etsinler, yoksa kendi ağalıklarını dayatmasınlar. Bu kabul göremez.

Yediden yetmişe, ilk gelenden yirmi yıllık olanına dek herkese öğretiyoruz. Kendine çok güvenen, bizi de temsil ettiğini iddia eden böyle çalışmak zorundadır. Aksi halde sırtımızda taşıyamayız. Böyle yaptım diye, vay şöyle etkili bir temsilci, şöyle yaman bir PKK'liye böyle yapılır mı? Evet, en başta en her şey yapılır. Adam gibi çalışmasını bi-

> **Biliyorum, Avrupa'da partimiz adına çalışanlar çok çeşitli yetersizlikler içindedirler. Hatta yanlışlıklar ve kabul edilemez tutum ve davranışlar içindedirler.**

upa'daki ERNK çalışanlarına ve halka yaptığı çağrı:

Dİ ÜLKEYİ MENİN ZAMANI

lecektir.

Gereklerini halkımız da yerine getirmeli; örgütün altı da üstü de sorumluluğunu bilmeli. Kimdir o değerlerle oynayan, kimdir o bahsettiğiniz bu bir sürü şikayetleri yapan? Bu son gelen grubumuzun da dile getirdiği şikayetler, eleştiriler var. PKK deyip geçmeyelim, önderlik deyip geçmeyelim. Biz size gerçek otoritemizi göstermek istemiyoruz. Görmediğiniz, bilmediğiniz için değil; yeni yetişiyorsunuz, umutlarınızı, moralinizi biraz daha pekiştirmek istiyoruz ve anlayış çerçevesinde düzeltmek istiyoruz. Ama bundan şu sonuç çıkarılmamalı; bildiğimi yaparım, bildiğim gibi yaşarım. Yaşayamazsın. Önderlik nedir, bunu bilin. Düşmanını bile çalıştıran bir örgüt, ondan yararlanarak hareketini geliştiren bir örgüt senin böyle ağalık yapmana, emekler üzerinde böyle bağdaş kurup kendini dayatmana, sapmana izin verir mi? Sen çılgın mısın? Ve siz halkımızı da bu kadar emekle çalıştırıyoruz. Bu kadar katkıları sağlamışız, bütün imkansızlığı görüyorsunuz. Bu kadar zulme rağmen, halkımız her şeyiyle direniyor ve biz pek bir şey vermemişiz. Aç-yoksuldur, ona katlanıyor ve örgüte, önderlik gerçeğine olan bağlılığını ölümüne sürdürüyor. Bunun bir anlamı vardır.

Kimseyi sırtımızda taşımayacağız

Siz, Avrupa'daki halkımız rahat koşullardasınız. Elbette ki daha fazla çalışacaksınız. Şimdiki katkılarınızı sadece bir başlangıç olarak değerlendireceksiniz. Asıl çalışma bundan sonrası içindir diyeceksiniz. Ülkeye taşıracağız diyeceksiniz. Yüzbinlerce bir kitleyi ifade ediyorsunuz. Her biriniz ülkeye 5 tane akrabanızı kazandırırsanız bu eder 1 milyon. Kazandıramaz mısınız? Mektupla, telefonla bile bunu yapabilirsiniz. Size bağlı olan insanlar çoktur. Siyasileştirin, örgütleştirin, bir grup yapın. Mahalleleriniz var, köyleriniz var. Yayın kendinizi oralara. Bakın ben dünyaya yayıyorum kendimi. Siz, 3-4 hanelik bir köye, 15-20 kişilik bir aileye mi yayamıyorsunuz? Yayamıyorsanız bitmişsiniz, zavallısınız. Bizi hiç anlamamışsınız demektir. Bu açıdan madem yüzbinlere ulaştınız, bu eşittir, en kısa sürede ülkemizin ulaşabileceğiniz hemen her köyüne, her mahallesine, her ailesine taşırılmaktır. Sizin göreviniz bundan sonra budur. Artık Avrupa'yı değil, ülkenin içini fethedeceksiniz. Fethetmenin zamanıdır. Bu mümkündür ve olağanüstü olanaklarınız da var. Bu hazırdır ve görev artık tartışılmaz, gereği yerine getirilir.

Örgüt öncüleri, örgüt temsilcileri de bu talimatın gereklerini yerine getirmekle mükelleftirler. Yüzlerce gencin savaş alanlarına akmak istediğini gözlerinizle görüyorsunuz. Avrupa'nın rahat koşullarını ayağıyla iten gençlerdir bunlar. İşte kendilerinin Avrupa'da yetişmelerine rağmen yakan insanlarımız ortaya çıktı. İstedikleri gibi bir yaşam imkanları olmasına rağmen bunu gerçekleştirdiler. Bir Ronahi ve Berivan arkadaşların anısına bakın. Eğer sizde biraz haysiyet, onur varsa kendini bu derecede feda edenlerin anısına bağlı kalırsınız. Dediğim gibi, yüzlerce böyle genç var ve ülkesine bu kadar kendini feda etmek istiyor. Örgüt adına çalışanlar, hele bizden bu kadar destek alıp, bu sahadan oralara gidenler ne yapacaklar, belli değil mi? Kişisel yaşamı böyle tepip, kendi ülkesine taşıranları göz önüne getirdiğimizde bu fedakarlık anlayışını sıradan bir genç, bir sempatizan bile yerine getirdiğinde, siz örgüt temsilcileri, bölge temsilcileri, ne yapmanız gerektiğini halen anlamayacak mısınız? Anlamazsanız, bu kadar savaş, bu kadar şahadet acaba sizi rüyalarınızda bile rahat bırakır mı veya rahat bırakacağına inanıyor musunuz? O halde kendinize geleceksiniz. Ya layık olacaksınız, ya layık olacaksınız. Bunun başka bir yolu yoktur. PKK böyle bir kahramanlık hareketidir. Bu hareketin ancak kahramanca yürüyüşünde yerinizi alır ve yürürsünüz. Aksi halde değer çalıp-çırpan bir faresiniz, bir kedisiniz. Sizi asarlar.

Örgüt temsilcisi olduk, bölge temsilcisi olduk demeyin. Bütün bu beklentilere göre kendini eğit, yetiştir, ona göre görevlerine sarıl. Başarırsan kal, başarmazsan istifanı iste. Herkes örgüt önderi olamaz. Herkes örgüt merkezi olamaz. Bu yetenek varsa kalırsın, yoksa istifa edersin. Ben kendim yürütebilirim. Teknik de vardır. Kaldı ki çözümlemeler vardır, her şey yeterlidir. Birkaç tane çalışanla günlük olarak, aylık olarak talimatları veririm, daha iyisini yaparım. Örgüt merkezine de, bölge sekreterine de gerek yok. Kendinizi vazgeçilmez sanıyorsanız aldanıyorsunuz. Hatta bir yük olduğunuzu da kanıtlayabilirim. Çok ısrar ederseniz, çok bürokrasiyi uygularsanız, çok ağalık taslarsanız kapı dışarı edileceksiniz. Bu konuda şaka yapmıyoruz. Örgüt tedbirini almıştır, sadece sizin onurunuza dokunmak istemiyor.

"En kötü ölümler veya bize dayatılanlar ölümün ta kendisidir. Ölümsüzlük ise PKK'nin dayattığı yaşamdır. Bu yolun şahadetlerini her zaman yaşamın komuta gücü olarak değerlendirdik. Bizde şahadet, yaşayan ve yaşatan kaynaktır."

Raporlar bana geliyor. Merkezin de raporlarına, özellikle eleştiri-özeleştiri bölümüne bakıyorum. Kusurlu olmadık tek bir yerleri yok. Ayıptır. Yıllardır buradasınız, yıllardır parti sizi eğitiyor, hala bu kadar kusur ve yetmezlik neyin nesi? Bu kadar ucuz eleştiriler neyin nesi? Aşacaksınız. Aşamıyorsan otur yerine. Oynama değerlerle. Biz işlerimizi yürütmesini biliriz. Kaldı ki size değer veriyoruz, güç veriyoruz. Layık ol. Gün layık olma günü, gün değer üstüne değer katma günüdür. Halkımız bu kadar fedakarlık yapıyorsa herhalde senin de yapacağın zarar verme görevi, bilmem bastırma görevi, insanlarımızın taleplerine bile ulaşmama görevi değildir. Halkı bastırmak ise hiç değildir. Bellidir görevler ve başaracaksın. Görev alma, merkezde kalma anı anına buna bağlıdır. Bağlı olacaksın. Halkı uyarmıştık, bu konuda halka talimat da var. Görevlerine ters düşenlere söylüyorum: Dayanamazsın, güçsüzsün, çaresizsin, sokakta kalırsın. Ona göre görevlerine sahip çık ve başarmaya çalış!

Fethetmeye yakın günlerdeyiz

Tüm değerli çalışan yurtsever halkımız! Parti adına gerçekten fedakarca çalışan tüm çalışanlar ve merkezden tutalım en sıradan bir çalışma alanımızda bulunan yoldaşlar, görüyorsunuz ki, bugünler gerçekten fethetmeye yakın günlerdir. Bu 15 Ağustos Atılımı yıldönümünde ülkede büyük gelişmelerin, hemen her düzeyde TC ile büyük bir hesaplaşmanın sürdüğü günleri yaşıyoruz. 10. savaş yılının günleri, bir devlet kurmaktan bile daha değerli mücadele

Devamı 23. sayfada

Başkan APO'nun URFA'lılara yaptığı çağrı:

Geride kalmanızı kabul etmiyoruz

M. E. arkadaşın bizi ziyaret etmesi münasebetiyle selamlarımı ve sevgilerimi sunuyorum.

Duyduğum kadarıyla sizin köyde yoz yaşam biraz gelişmiş. Üzüldük. Bizim o köylerde de sanırım kapitalizmin tortuları temelinde böyle basit bir yaşama tenezzül ediyorlar. O Halfeti'nin köylerinin çoğunda, Göklü, Ayran köyleri başta olmak üzere bu tür durumlar yaşanıyor. Bu yaşamı aşmaları gerekir. Bizim o köylere birkaç seferdir sesleniyorum. Bütün Kürdistan ayağa kalkarken, gelişme yoluna girerken halen bu kadar geride kalmanızı esefle karşılıyorum. Her ne kadar istediğimiz gibi bir ilgi gösteremediysek de bizim dünyada ne yaptığımız biliniyor. Dünya alem tanıdı. Kitaplar çıkıyor, basın-yayın her gün yazıyor. Fazla belirtmeye de gerek yoktur. Bunları siz de izliyorsunuz. Mutlaka şunu görmek zorundasınız; PKK dostu olmak, PKK'ye bağlı yaşamak ekmek-sudan daha önce gelir.

Ben şimdi bütün köylülerimize, Ömerli, Göklü, Ayran, Amk, Karamezra, Aram, Tarah, Cibin, Bazuk köylerine seslenmek istiyorum: Bütün bu köyler eğer görevlerine sahip çıkmazlarsa bunun hesabını nasıl verecekler?

Kaldı ki bu kadar sert söylememize de gerek yok. Bizim beklediğimiz hepinizin dostluğunuzu gücünüz ölçüsünde yerine getirmenizdir.

Avrupa'da gecelere katılıyorsunuz bu bir ihtiyaçtır; yürüyüş yapıyorsunuz, bu bir zevktir, aidat bağışlıyorsunuz vaciptir. Dine göre de, İslamiyete, vatanseverliğe göre de bir borçtur, ödenilir. Kaldı ki hepinizin ailelerini partiye dost yapmanız, bütün köylülerinizi dost yapmanız gerekiyor.

Tanıdık çevrelerimiz vardı, bu arada onları selamlıyorum. Yine şehit aileleri var, onları selamlıyorum. Çiftlik köyünden 2 şehit arkadaşımız oldu. Onların anısına bağlı kalmanızı özellikle vurguluyorum. Özel olarak da Ayran köyü büyük bir köydür ve Avrupa'da çok sayıda genci vardır. Onları PKK saflarında mücadeleye çağırıyorum. Yine Mehmet Şen adındaki değerli yurtseverimize (ki Ayran köyündendir) sahip çıkmanızı istiyorum. Ailesine selamlarımı sunuyorum. Cephedeki oğullarına başarılar diliyorum.

Gördüğünüz gibi biz de burada amansız çalışıyoruz. Sizin için gerçekleştirdiğimiz bu kurtuluş insanlık borcumuzdur, namus borcudur. Yapmazsak dünyada bizden daha namussuzu yoktur, daha alçağı yoktur. Herkesin borcudur. Bu devrim benim babamın malı-mülkü için değildir. 30-40 milyon insanın şerefli kurtuluş meselesidir. Herkes içinde yer almalıdır. Büyük bir savaş var. Bu savaşta malıyla destekleyen malıyla, parasıyla destekleyen parasıyla, savaşçısıyla destekleyen savaşçısıyla, hayır duasıyla destekleyen hayır duasıyla desteklemelidir. Düşmanı kalbinizde mahkum etseniz, bir küfür bile savursanız bu da bir destektir. Elinizle vuramıyorsanız, dilinizle vurun. Daha fazla vurmak istiyorsanız bizzat kılıcınızla, silahınızla vurun. Elinizden ne geliyorsa onunla mücadele edin. Hiçbiriniz bir şey yapamıyorum demesin. Herkes gücüne göre bu mücadelede yerini bulmalıdır.

Ben de o topraklarda çok gezdim, dolaştım. İlk mücadeleyi o köylerde verdik. Bugün en geri köyler olarak siz kaldınız. Bu doğru değildir. Bir an önce en az Kürdistan'ın diğer yerleri kadar mücadeleye katılın. O bizim Halfeti köyleri de, Birecik, Bozova köyleri de kesin gelişme yoluna girmelidir. Eğer bu yola girmezlere gerçekten özel bir yönelme gerçekleştireceğimizi size söyleyeyim. Anlamadık, duymadık demesinler. Ya dostluğunuzla yanımızdadır yeriniz, ya düşmanın. Orta yerde kalmak kabul edilmez. Ben inanıyorum ki, yediden yetmişe, kadın-erkek hepiniz partinin etrafında, kurtuluş bayrağı altında saf bağlarsınız.

Ben tekrar M. E. arkdaşın bizi ziyareti vesilesiyle hepinize selamlarımı sunar, sağlık haberlerinizi ve bu arada mücadelede de başarılı adımlar atmanızı bekliyorum. Hepinize selam ve sevgilerimi belirtiyorum.

Başkan APO'nun Avustralya'daki Kürdistanlı yurtsever emekçi halkımıza yaptığı çağrı:

TEMSİLCİLERİMİZ OLUN!

Aranızdan gelen bir grup parti taraftarımızla geliştirdiğimiz tartışmalar sonucu gösterdik ki, dönem, sizin için de oldukça yurtseverliğe dönüş, ülkeye bağlanış, PKK öncülüğünde hızla gelişmeler içine giriş dönemidir.

Halkımızın en uzağa savrulan kesimisiniz. Yaşadığınız büyük zorluklar var. Yine şu anda sahip olduğunuz olanaklar belki birçok şeyin yitirilmesi pahasına elde edilmiştir. PKK'ye katılmaya ve bu anlamda yurtseverliğe dönmeye çalışırken, şüphesiz bazı sorunlarınız ortaya çıkacaktır. Bu, yeni bir gelişmedir. Sancısız olmaz. Fedakarlık yapmadan, kişilikte altüst oluşu yaşamadan bu yeni döneme katılmak zordur. Kaldı ki çok heyecanlısınız; bu, gelen dostların şahsında da ortaya çıkmaktadır. Oldukça da yetenekleriniz, kabiliyetleriniz var. Oraya gitmiş olmanız bile belli bir kabiliyetinizin olduğunu, belli bir olanağa kavuştuğunuzu gösterir.

Hiç şüphesiz uluslararası alanı tanıyorsunuz. Kürdistan ölçülerine göre belli bir maddi dayanma gücünüz de ortaya çıkmıştır. Oldukça özgür koşullarda yaşamayı da bilmişsiniz. Ama şimdi bunları ulusal kurtuluşun hizmetine sunma dönemidir.

Bu temelde şimdi partiyi kavramanın, onun ölçülerine bağlanmanın zamanıdır. Parti uzun zamandır sizinle ilgilenmek istedi; hatta temsilcilik düzeyinde bazı arkadaşları yolladı. Bunun istenilen ölçülerde olmadığını biliyoruz. Zaten sizlerin de görevlendirilenleri dört dörtlük partili diye görmenize gerek yoktur. Sadece bir şeyler üretsinler, hiç yoktansa böyleleri olsun iyidir anlayışıyla karşılamak gerekiyor. Esas olarak almanız gereken, belgeli olarak da size sunulan parti değerlendirmeleridir, çözümlemeleridir ve bunlar elinize ulaşmıştır.

Ülkedeki savaş sizi zaten her gün sarsmakta, derinden yurtseverliğe bağlamaktadır. Düşmanın vahşeti, her gün dünyayı bile etkileyen günlük katliamları, sizi duyarlılaştırmaktadır. Her gün bu konuda değerlendirmeler yapılmaktadır. Dünya şimdi gerçeklerimizi daha iyi öğreniyor; hiç şüphesiz sizler de öğreneceksiniz.

Gelen dost grubun çoğu partili olabilecek kadar güçlüdür. Rahatlıkla Avustralya'daki parti temsilciliğine, yine ERNK temsilciliğine yeterlidirler. İnanıyorum ki, bundan sonra özellikle bu temsilcilerimiz sadece oradaki sorunlara çözüm gücü olmakla kalmayacaklar, daha fazlasını ülkeye taşıracaklar. Oradaki bütün kitlemizi yurtseverlik saflarına çekeceklerdir. Etkilemedik, örgütlemedik tek bir Kürt aile kalmamalıdır. Ülkeye kadar uzanan çevreler vardır. Mektup veya telefonlarla o çevreleri de kesinlikle mücadeleye bağlamayı bilmelisiniz. Nitekim koşullar buna imkan veriyor. İçinizden daha aktif görevler almak isteyenler olacaktır. Burada zorlama yoktur. İçinizden bazılarının katıldığını biliyorum. Değerli katılımlardır, oldukça özlü ölçülerle gelmektedirler, coşkuludurlar. Daha fazlası da ortaya çıkabilir. Gücünüz ölçüsünde, her aileden bir kişinin gerilla saflarına katılmasını bir hedef olarak önünüze koymalısınız.

Avustralya bir kıtadır. Orada da, en uzakta olmasına rağmen ne kadar güçlü olduğumuzu görmektesiniz. Asya kıtası, Afrika kıtası, Avrupa kıtası ve Amerika kıtasında fazlasıyla güçlüyüz.

Sizlere bu grubun şahsında seslenirken, mücadelemizin hangi aşamada olduğunu görüyorsunuz. Biz 15 Ağustos Atılımı'nın 10. yılını büyük bir başarıyla geride bıraktık. Gerçekten bu yıldönümü için söylenebilecek olan şudur: Kürdistan halkı ilk defa yenilmeyecek bir düzeyi yakalamıştır. Gerilla ordulaşması bir daha sökülmeyecek kadar kendini örgütlemiş ve savaşıma çekmiştir. Sizin için en büyük müjde, gerçekten böylesine bir ordulaşmayı ve savaşımı diri, sürekli ve kesin kılmaktır. Bunun müjdesini verebiliriz. Bununla halkımız tümüyle ayağa kalkışını, savaşımını sürdürmektedir. Yurt içinde ve yurt dışında halkımızın her düzeydeki uyanışı, örgütlenişi, gelişerek devam etmektedir. Bunun küçük bir parçası da sizsiniz. Kendi gelişmenizden de görüyorsunuz ki, bir halk uyanıyor ve herkes bir aradadır. Bir kale, bir savaşçı, bir mevzi olacaksınız. Etkimizin girmediği tek bir yer kalmadı. Avustralya bir kıtadır. Orada da, en uzakta olmasına rağmen ne kadar güçlü olduğumuzu görmektesiniz. Asya kıtası, Afrika kıtası, Avrupa kıtası ve Amerika kıtasında fazlasıyla güçlüyüz. Bir giremediğimiz Antartika kıtası kalmışsa bu da insanların yoksunluğundandır. Kısacası insanlığı derinden etkileyecek bir gelişmenin içindeyiz.

Biliyorsunuz, ülkemiz Ortadoğu'nun beşiği, Ortadoğu'nun kilit ülkesidir. İnanıyoruz ki, önümüzdeki dönemde sadece ülkemizde değil, bölgede de etkinliğimiz oldukça artacaktır. Devletleşme de dahil, siyasal gelişmelerin en anlamlı imkanını yakalayacağız. Şimdiden kazandıklarımız bunun teminatı ve başarmanın ifadesidir. Bu sizin için büyük bir umut, umut olmaktan da öteye gün gün gerçekleşen ve onsuz yaşanmayacak olan bir yaşam gerçeğidir. Bunu her zamankinden daha iyi anlamalı ve böylece kendinizi, ülkenizi tanımalı, özgürlüğünüzü elde etmelisiniz. Sizde eksik olan bunlardır. Bu yönüyle kendinizi tamamladığınızda belki de bu dünyada sizden daha güçlü bir halk olamaz. Hatta en gerideki bir halk, en ileriye geçen bir halk da olabilir.

Sizleri bu temelde selamlar ve 15 Ağustos Atılımı'nın sizler için de önemli bir gelişmenin başlangıcı olmasını diler, tekrar sevgi ve saygılarımı sunarım.

ONBİNLERİN EĞİTİMİ

EVET, YARIN DEĞİL BUGÜN !

■ Kürdistan devriminin ulaştığı zafer sürecinin en önemli dayatmalarından birinin "Onbinlerin eğitimi" olduğunu söylüyor Başkan APO. Her devrim kadrosunun, her cephe çalışanının bu temelde ilkin kendini eğitmesi, ardından onbinleri, giderek yüzbinleri, hatta milyonları eğitmesi, yükselen sürecin olmazsa olmaz kabilinde bir görevidir.

Gerçek ve başarılı bir devrim, kendini maddiyatla sınırlandırmaz; bu kapsamda olursa adı devrim olmaz. Asıl olarak maddiyatı yönlendiren, olaylara ve olgulara hükmeden insana da egemen olur. Bu yönüyle devrimler, diğer bir deyişle uygarlık tarihinde incelenebilecek çokça örnekler, devrimlerin ne olup ne olmadığını açıklığa kavuşturmuştur. Doğru devrim tanımına, 20. yüzyıl devrimlerinin sonuçlarını irdeleyerek de ulaşmak mümkün.

Devrimi devrimciler gerçekleştirir. Devrimci olmayanlar devrimleri gerçekleştiremezler. Çokça güncel olan bir deyimle, kendini devrimcileştiremeyen, bir halkı da değil, yanındakini bile devrimcileştiremez. Kendini devrimcileştiremeyen kişilik, hangi özelliğiyle diğer bir kişilikte devrimi gerçekleştirebilir?

Çağımız koşullarında bu gerçek daha çok belirginleşmiş, tartışmasızlaşmıştır. Bütün zamanların en zor devrimleri günümüz koşullarındadır. Bunun ilk akla gelen nedenlerinden biri, devrim ile karşı-devrimin yüzyılların tecrübesi ve dersleri üzerinde mücadele ediyor olmasıdır. Dünyadaki mevcut güçlerin konumu ve mücadeleleri çok çeşitli örnekler ortaya çıkarmaktadır.

Uzaklara uzanmaya gerek yok. PKK ve onun 10 yıldır yürüttüğü mücadele gerçeğinde, kim ne ararsa onu bulmakta zorlanmaz. Bu gerçeklikteki en önemli bir sonuç, **"Devrimci kimdir, devrim nedir"** sorusu ve buna verilen cevaptır. Devrimci olmak istiyorsan ya da devrimcilik yapmak istiyorsan, mevcut düzenin yapısına karşı komple red kişiliği olacaksın. Ama bütün yönleriyle, baştan sona kadar, eskiye ait ne varsa hepsine karşı sürekli bir mücadele içinde yürüyeceksin. Bunun diğer bir yolunun kalmadığı sözde değil, pratikte kesinlik kazanmıştır. İkinci adım olarak, devrimi mi gerçekleştirmek istiyorsun, o zaman kendinde başardığın devrimi eksiksiz olarak politikaya dönüştüreceksin ve uygulamasında zafer kazanacaksın. Bu anlamda devrim ya da devrimcilik, bir kişiliğin yok oluşu ve yerine yeni bir kişiliğin doğuşudur. Devrimlerdeki altüst oluşlar, ancak böyle gerçek anlamına kavuşturulabilir.

Bu nasıl mümkün olabilir? Hangi araçlar, nasıl kullanılabilir? Bunlar nasıl bir sistemle, hangi yaklaşımlarla zengin kılınabilir?

Bu konuda ilk akla gelen, hiç şüphesiz eğitimdir. Bir dönüşüm, bir gelişme, bir yenilenme, bir üst aşama eğitimsiz düşünülemez. Kim şimdiye kadar eğitimsiz ne yapabilmiştir? Birey olsun, örgüt olsun, kurum olsun, grup olsun, hatta devlet olsun, bunların hiçbirinde eğitimsiz bir gelişme yaşanmış değildir. Bir insan fiziki yaşamı için ekmek, su ve havaya mutlak anlamda ihtiyaç duyar. Bunlarsız fiziki olarak ayakta duramaz. Bir insanın fiziki yaşamı için bu temel ihtiyaçlar ne kadar gerekliyse, bir devrimci için de eğitim o kadar kaçınılmazdır.

Bunun için de PKK deneyimine başvurmak çok önemli ve gereklidir. Eğitimine önem vermeyenler, onu temel bir ihtiyaç olarak görmeyenler hangi ciddi gelişmelerin sahibi olmuşlardır? Ciddi görevler karşısında nasıl darlıkları yaşamışlardır? Değişen süreçler karşısında nasıl ezilmekten kurtulamamışlardır? Buna rağmen bu temel eksikliklerini gidermemişlerse, sonuçta nasıl devrimle karşı karşıya gelmişlerdir? Bu genel belirleme açımlanırsa, çok çeşitli öğretici pratikler ortaya çıkar.

Eğitime her halktan daha çok Kürdistan halkının ihtiyacı vardır. Çünkü onun geçmişteki yokluklar tarihi belki en çok da eğitim için geçerlidir. Kendine nasıl yabancılaştırıldı ve düşmanlaştırıldı? İsminden nasıl utanır hale getirildi? En kötüsünden bir köleliğe nasıl alıştırıldı? En tehlikelisi de, ayaktaki ölü kişiliğe nasıl dönüştürüldü? Eğitim, bu amaçta kullanılan bütün yöntemleri ve bütün politikaları kapsıyor.

Eğitim sadece bir kitap, bir gazete veya dergi okumak değildir. Bir olay duymak, bir haber almak da değildir. Bir yaşamı yaşam yapan bütün her şeydir. Bu bütün her şeyde eğitici özellikler vardır. Duyarlı kişilik, sorgulayıcı kişilik, yetinmeyen kişilik, arayışçı kişilik bütün bu eğitici özellikleri bulup almakta zorlanmaz. Her söz, her davranış, her durum, her an, her adım vb. her şey bir eğitime dönüştürülebilir. Her gün her yarının daha iyi geçmesi için bir eğitimdir. Örneğin Başkan APO, **"Yaşamımda her anın fethedilmemesi düşünülemez"** derken, bunu nasıl başarıyor?

Kürdistan devriminin ulaştığı zafer sürecinin en önemli dayatmalarından birinin **"Onbinlerin eğitimi"** olduğunu söylüyor Başkan APO. Her devrim kadrosunun, her cephe çalışanının bu temelde ilkin kendini eğitmesi, ardından onbinleri, giderek yüzbinleri, hatta milyonları eğitmesi, yükselen sürecin olmazsa olmaz kabilinde bir görevidir. Çok açık ki, bu, tekdüze ve şimdiye kadar uygulanan yöntemlerle başarılamaz. Sürece denk düşen bir politik seviyenin tutturulması kaçınılmazdır. Halk için bir devrime öncülük ediliyor. O zaman bu halkın sürekli eğitilmesi devrimin can alıcı bir noktasıdır. Devrim uğruna büyük bedeller veriliyor, büyük acılar çekiliyor. Bunların boşa gitmemesi, bunların sonucunda ortaya çıkarılacak devrim eserine sonsuzca sahiplik edilmesi için her zaman ve her yerde **eğitim... eğitim...** ve yine **eğitim...**

Gazetemizde başlattığımız **"Onbinlerin Eğitimi"** köşesi bu amaca hizmet içindir.

"Beni başarısızlığa götürecek hiçbir bahaneyi kendime kabul ettiremedim..." (Abdullah Öcalan)

"ULUSAL ÖRGÜTLENMEYİ TAMAMLAYALIM!"

"Avrupa alanındaki örgütlenmemiz; Avrupa'ya göre ileri, Kürdistan'a göre ise geridir. Örgütlenmemiz, mevcut kitleselliği karşılamıyor. Herkes somut işleyişe, düzenli ve işleyen örgütlülüğe ve ilişkiye kavuşturulmamıştır. Örgütlenmeyi, Avrupa'ya göre düşünmek yanlıştır."

Baştarafı 1. sayfada

dır. Kürdün yaşamına, diline, geleneklerine, doğal özelliklerine ve vatanına karşı geliştirilen bir harekattır. TC yaptığını yapmış, gerisi göç ettirilen yerlerde tamamlanacaktı. Zaten Kürtler, her türlü örgütlenme ve kurumlaşma biçiminden yoksun bırakılmıştı.

Halk arasında "Bir elin nesi var, iki elin sesi var" deniliyor. Ya da "Birlikten kuvvet doğar" deyimi sık sık kullanılıyor. Örgütsüz olmak; dünyada hiçbir şeye sap olmamaktır. Hiçbir işe yaramamaktır.

Örgütü olmayanların, ulusal iradesi ve politikası olmaz. Ne kadar örgütlü ve ilişkiye sahipsen, o kadar etkili politikan olur. Politikada başarılı olmak örgütlenmekten geçer. Örgüt olmayınca eylem olmaz. Eylem olmayınca da örgüt gelişmez.

İlk defa PKK, Kürtleri çağdaş bir örgütlenmeyle tanıştırdı. Öncüye kavuşturdu. Eylem ve gerillayı, dolayısıyla savaşı geliştirdi. Öncü örgütlenme etrafında kitlelerin cephesel örgütlenmesini yarattı. Gerilla savaşını, ordulaşma aşamasına getirdi. Askeri örgütlenmeyi ortaya çıkardı, ordulaştırdı. Gerilla ile halk serhildanları birleşti. Bu eksene oturan halkın, askeri ve siyasi ordulaşmasını ortaya çıkardı. Bunun bir sonucu olarak bugün Kürdistan halkı her türlü örgüt aracına sahiptir. Her kesimin, sosyal kesimin birlikleri ve kurumlaşması oluşmuştur. Örgüt olayı dayatılmayan alan kalmamıştır.

Ülkedeki ulusal kurtuluş savaşı metropol, Avrupa vb. alanlara savrulan Kürtleri de uyandırdı. Kaynağa, ülkeye dönüş için ayağa kaldırdı. Kürtler, ulusal ve toplumsal kurtuluş sorunları olduğunu gördüler. Örgütlenme ile tanıştılar. Bir araya geldiler. Ülkede mücadele başarılı adımlarla

yükseldikçe, metropol ve Avrupa'daki Kürtler sarsıldılar. Ulusal kimliklerine, vatanlarına sahip çıkmaya başladılar. Bir araya getirildiler; örgütlendiler. Avrupa ve metropollerde uluslaştılar, halklaştılar, sosyalleştiler ve siyasallaştılar. Özgür bir yaşamla tanışarak, her tür köleliğe karşı savaş açtılar. Cephesel birliklerini, kurumlaşmalarını yaratıp geliştirdiler. Ulusal kurtuluş mücadelesi ve PKK'nin yenilemeyeceğinin kanıtlanması, zafere emin adımlarla yürünmesi, Kürdistan'daki kitlesel patlamanın gerçekleşmesi; Avrupa ve metropol Kürt kitlesini de büyük ölçüde etkiledi. Yoğun bir kitleselleşme, büyüme, gelişme ve eylemlilik yaşandı.

Diriliş süreci tamamlandı, kurtuluş sürecine girdik. Avrupa'ya savrulan Kürtleri, Kürdistan'da kurtuluş mücadelesi canlandırdı, besletti ve bugünlere getirdi. Avrupa Kürt kitlesi de ülkenin sesini dinledi. Büyük bir kitleselliğe ulaştı. Bu temelde etkinlikler ve önemli eylemlilikler gelişti. Bir çağrı ile her ülkede bulunan Kürtlerden yüzbinlercesi bir araya geldi. Güçlerini, dayanışmalarını gerçekleştirdikleri kadar, ulusal ve toplumsal kurtuluş duygularını, davranışlarını, yaşamını ve ilişkisini paylaştılar. Frankfurt'ta "Kürdistan'a Yürüyüş" eylemiyle ülkeye dönüşü daha da belirgin olarak önlerine koydular.

Gelişmeleri, eylemleri ve kitlesel büyümeyi sıralamak, daha da anlatmak mümkündür. Kısaca gövde büyümüştür. Bu gövdenin üzerindeki baş küçüktür. Örgütlenme ile yeterli karşılık verilmiyor. Kitle çoktur. Yoğun katılım vardır. Saflara akış sürüyor. Bunu karşılayacak örgütsel nitelik ve düzenleme zayıftır. Cephe örgütlenmesi ve siyasi odulaşmanın birlikleri ve kurumları oluşmuştur. Ama bunların içi yeterince doldurulmamıştır. Doğru ve tam bir temsil gücüne ulaşılmamıştır.

Avrupa alanındaki örgütlenmemiz; Avrupa'ya göre ileri, Kürdistan'a göre ise geridir. Örgütlenmemiz, mevcut kitleselliği karşılamıyor. Herkes somut işleyişe, düzenli ve işleyen örgütlülüğe ve ilişkiye kavuşturulmamıştır. Örgütlenmeyi, Avrupa'ya göre düşünmek yanlıştır. Buradaki sorunlara cevap veriyorsa, Kürdistan'da yaşanan savaşa cevap verip vermediği konusunda kafamızı yormuyorsak, bu büyük bir yanılgı ve saflık olur. Avrupa'ya yeten, Kürdistan'a yetmez. Hepimiz bunu, böyle bilmeliyiz. Kaldı ki Avrupa'ya göre örgüt kurulmamış ve Avrupa ölçülerine göre çalışmaz.

Sorunumuz; Avrupa'ya göre yürüyüp yürümemek değildir. Bugün savaşı, sadece öncünün ve ordunun savaşı olarak görmemeliyiz. Bu, darlık ve geri bir düşünme tarzı olur. Gelinen noktada savaş, bütün halkın savaşına dönüşmüştür. Kürdistan'da ulusal kurtuluş mücadelesiyle kurulan her ilişki, savaş ilişkisidir. Cephe üyesi, milisinden tutalım her düzeyde mücadele içinde olan halk, doğrudan savaşın içindedir. Savaş örgütü deyince sadece parti ve ordu akla gelmemelidir. Cephe örgütlenmesi de savaşın içindedir. Savaşımızda bugün, eksik kalan yan budur.

Başkan APO, ***"Ulusal örgütlenmeyi tamamlayalım!"; "Onbinleri eğitelim!"*** demektedir. Bu perspektif, herkese yönelik bir talimattır. En üstten tutalım en alta kadar örgütlenme sorunlarımız vardır. Artık herkes üzerine düşeni yapmalıdır. Bugünlere örgütlenme sayesinde ulaşıldı. Bu kadarıyla yetinemeyiz. Örgütlenmenin bu kadarı bizi kurtaramaz. Bu konuda birinci derecede sorumluluk üste düşüyor, kadrolara düşüyor.

Örgüt hakimiyeti, denetimi konusunda, yüzbinleri örgüte bağlamak, işleri iyi yürütmek, her taşı doğru yerine koymak noktasında zayıflıklar yaşanıyor. Kürdistan'daki örgütlenme düzeyi ve ölçüleri ile Avrupa örgütlenmesi arasında mesafe vardır. Bu mesafeyi büyük ve emin adımlarla kapatmadan, hiç kimse kendisini başarılı saymamalıdır. Kurulan her ilişki örgüt ilişkisi olmalıdır. Kurulan her ilişki savaş ilişkisi olmalıdır. "Destekçi" ve "dayanışmacı" ilişkileri kendimize yakıştırmamalıyız. Böylesi geri ilişkiler aşılmalıdır. Sürecin herkese dayattığı budur.

"Ulusal örgütlenmeyi tamamlayalım!" demek, kazanılan ve kazanılacak hiç kimseyi örgütsüz bırakmamaktır. Ulusal irade ortaya çıkmıştır. Bu irade içinde gerçek rolümüzü, ulusal örgütlenmenin ve kurumlaşmanın bir alanın-

"Örgütü olmayanların, ulusal iradesi ve politikası olmaz. Ne kadar örgütlü ve ilişkiye sahipsen, o kadar etkili politikan olur. Politikada başarılı olmak örgütlenmekten geçer. Örgüt olmayınca eylem olmaz. Eylem olmayınca da örgüt gelişmez."

da yer alarak gerçekleştirmek mümkündür. Avrupa'da çok sayıda insanımız bulunuyor. Sorunumuz insan bulmamak değildir. Çoğu insanımız yurtseverdir, fakat örgüt işlerine fazla yanaşmıyor. Ya da bazı pratik faaliyetlere katılmakla kendisini sınırlıyor.

Uygun olan herkesi görevlendirmek gerekiyor. Komiteleşmek ve birimleşmek temel sorunlardan biridir. Böylesi örgütlenmeler birlikte çalışmayı ve kolektif olmayı dayatıyor. İnsan yokluğundan yakınmak, hiçbir devrimci ve yurtsevere yakışmaz. Komite ve birimleri yetkinleştirmek, sürekli yedekleri hazır tutmak; boşlukları doldurmak gerekiyor. Hep örgütten adam beklememeliyiz. Bu, rahatlıktır. Herkes çalıştığı alan, yer ve kurumda mutlaka yedeklerini yetiştirmelidir.

Öncü düzeyinde kadrolara büyük görev düşüyor. Birinci planda kadrolar kendini çözmeli, örgütü geliştirmeli ve derinlik kazandırmalıdır. Hakimiyet, denetim ve disiplin kadar, komiteleşme, birimleşme her alana oturtulmalıdır. Birbirini tamamlayan, işleten, güçlendiren kurumu ortaya çıkarmak zorunluluğu vardır.

Liberalizm, uzlaşmacılık, bürokratik tarz, didişmeci ve sekter anlayışlar örgütü geliştirmez. Bunların olduğu yerde örgüt büyümez, ölçüler oturmaz, derinlik kazandırılamaz.

Herkes rehaveti, memur anlayışını, içindeki Avrupa'yı ve eski alışkanlıklarını yıkmadan, örgüt ölçülerine ulaşamaz. Örgüt ölçülerinin olmadığı yerde, başka ölçüler olur. Kesinlikle ölçüsüz bir adım bile atılamaz. Şüphesiz ki bir

"Başkan APO, 'Ulusal örgütlenmeyi tamamlayalım!'; 'Onbinleri eğitelim!' demektedir. Bu perspektif, herkese yönelik bir talimattır. En üstten tutalım en alta kadar örgütlenme sorunlarımız vardır. Artık herkes üzerine düşeni yapmalıdır."

hedefi de budur.

Başta örgütlenmeyi herkes kendisinden başlatmalıdır. Kendisini iyi örgütlemeyen başkasını örgütleyemez. Eğitiminden tutalım yaşamına kadar her şey planlı ve düzenli, yine örgütlü olmalıdır. Yetki ve göreve sahip çıkmak, bunu yapmak; namus ve onur olarak algılanmalıdır. Rolü oynamak, yetkileri tam, doğru ve yerinde kullanmak; devrimciliğin ve yurtseverliğin gereğidir.

Örgütlenmek ilişki yaratmez. Bu durum, iyice anlaşılmıştır. Halkın örgütlenmesi, bütün birlik, yer, alan ve bölgelerde, kurumlarda yaygınlaştırılmalıdır. Hedef; örgütsüz hiç kimse bırakmamaktır. Herkese göre iş ve görev vardır. Uygun olanlar örgütlenmeye alınmalı, iyi düzenlenmelidir.

Örgütü yaymak kadar, nitelikleştirmek de çok önemlidir. Birlikler geliştirilmeli, şüphesiz ki rollerini oynayacak duruma gelmelidirler. Her kesimi özgülüya gerek yoktur. Herkesi konumu, durumu ve özgülüne göre birleştirmek, örgüt işleyişine kavuşturmak; savaşçı ruh ve anlayışı bütün örgütlenmelere hakim kılmak esas alınacaktır.

Cephe çalışanları, örgütün sahibidir; yöneticisidir. Kendilerini böyle görmelidirler. Şimdiye kadar alışılmış çalışma tarzı, yöneticiliğe göz dikmeme yaklaşımı, hedef sahibi olmama şüphesiz ki aşılmalıdır. Her şey var. İstenirse çokça halk önderlerinin çıkması mümkündür. Gelinen nokta ile yetinmek doğru değildir. Böylesi hem yeterli olmaz, hem de sürece cevap vermez. Cephe çalışanları kadro olmayı, kadro adayı olmayı önlerine koymalıdırlar. "Başkaları kadro olur; biz de mevcut durumumuzla yetiniriz" anlayışı geliştirmez. Aslında birikimli ve tecrübeli olan, üstelik yıllarca çalışan epey insanımız var. Ulusal kurtuluş savaşının ulaştığı düzey; yurtseverlik ölçüleri, mevcut cephe çalışanları statüsüyle çelişiyor. Bu anlamda herkes örgütün işini çekip çevirmeli, yönetme ve yürütmeye gözünü dikmelidir. Bu, hedef olmalıdır. Yaşam ve ölçüler kazanılmalı; herkes birkaç adım öne atarak, eski tarz ve yaşamını sarsmaya doğru yol almalıdır.

"Cephe çalışanları, örgütün sahibidir; yöneticisidir. Kendilerini böyle görmelidirler. Şimdiye kadar alışılmış çalışma tarzı, yöneticiliğe göz dikmeme yaklaşımı, hedef sahibi olmama şüphesiz ki aşılmalıdır."

Bütün bunların başarılmasında, şüphesiz ki, Başkan APO'nun deyimiyle, ***"Onbinlerin eğitimi"*** şarttır. Kürdistan'daki savaşın ulaştığı aşamanın artık zafere götürülmesi, halkın topyekün olarak bu sürece katılımının sağlanması için eğitim mutlaka gerekli olan bir ihtiyaçtır. Sömürgecilik, emperyalizm ve uzantıları tarafından ulusal kurtuluş mücadelemize ve onun önderliğine yönelik karalama çalışmalarının her gün artan düzeyde nasıl yaygınlaştırıldığına hepimiz yakından tanık oluyoruz. Bilinçlerin çarpıtılması, ulusal kurtuluş mücadelemizin yakaladığı zafer aşamasının görülmemesi, en önemlisi de halkımıza artık bunun coşkusunun ve psikolojisinin yaşanmaması için elden ne geliyorsa o yapılıyor. Ulusal kurtuluş mücadelemiz aleyhinde ne kullanılabiliyorsa, buna dört ele sarılınıyor ve bu cepheden halkın bilincinin gelişmesi önüne bir set çekilmeye çalışılıyor. Bu gerçekler de göz önüne getirilerek eğitim olayına büyük önem verilmek zorundadır. Mevcut gelişme düzeyinin de dayattığı gibi, artık bu mücadelede yer alan her kadro, her cephe çalışanı, her taraftar, kısacası herkes bir aşama kaydetmek, bir köklü dönüşümü yaşamak durumundadır. Bu temelde herkes bir eğitim programına ulaşmalı, bunu yaşamının doğal bir ihtiyacı olarak görmelidir. Dönemsel görevleri başarmak, olası gelişmeleri kestirmek, buna göre bir hazırlığı tam tutmak için Başkan APO'nun bu yönlü talimatını bütün yönleriyle doğru kavramak ve gereklerini mutlaka yerine getirmek gerekiyor.

Sonuç olarak; halk örgütlenmesini genişletelim. Alt birimler oluşturalım. Halkı, bütün sorunlarını kendisi çözecek örgütlenme ilişkilerine kavuşturalım. Bu konuda propaganda komiteleri, "uzlaştırma" ve barış komitelerini yaygınlaştırmak gerekiyor. Sorunların büyüklüğü ve ciddiyetine göre birimleri çeşitliliğe kavuşturmak ve yaygınlaştırmak mümkündür. Büyük eylemlilik, etkinlik ve kampanyalar için, yine böylesi alt birimler de oluşturulabilir. İlişkisiz, örgütsüz insanımız kalmasın.

Büyümek, örgütlenmektir. Mücadeleci olmak ve her an savaşa hazır örgütlenmektir. Vatana bağlılığı ve dönüşü geliştirmektir. Örgütlenmeyi ülkeye aktarmak, yenilenmektir. Ve başarının esas ölçüsü budur.

Örgütlenmede bireysel tarz kabul edilemez. Örgüt tarzını esas almayan kaybeder. Büyük zorluklar çeker. Örgütlenmede tarzımız, çekici, örgütleyici, birleştirici, geliştirici ve koparıcı olmalıdır. Örgüt yaratmak; mevcut görevlerle sınırlı kalmak olmamalıdır. Çalışmayan demir paslanır. İşletilmeyen fabrika çürür. Herkes kapasitesi ve yeteneğine göre mutlaka, duvarın bir tuğlası olabilir. Bir yerlerden tutup koparabilir.

araya gelen insanlar yığını değiliz. Hepsinin belli birikimi, deney ve tecrübesi vardır. Örgütlenme kültürüne ve yararlanılabilecek her şeye sahibiz. Yeter ki almasını, kavramasını ve uygulamasını bilelim! Yürüme ve pratik vardır, ama yetersizdir, dardır, alanla sınırlama sıkçadır. Komple olmalıyız, geneli düşünmeliyiz. Avrupa'ya göre değil, Kürdistan'da savaşacak duruma göre örgütü hazırlamak kaçınılmazdır. Avrupa çalışmalarının temel

mak ve sadece kitleselleşmek değildir. Bunlar önemli oranda yaratılmıştır. Parti ve cephe ilişkilerini karıştırmadan, halkın örgütlenmesini, dolayısıyla cephe örgütlenmesini tamamlamak temel görevlerden biridir.

Örgütlenme içinde olanları yeniden düzenlemek, önlerini açmak, yetki ve konumlarına sahip çıkmalarını sağlamak, üstelik bu konuda zorlayıcı olmak gereklidir.

Eski durumuyla yetinen kadro sürece cevap verene göre örgütlemenin olanakları vardır; potansiyel de epeydir. Bu konuda yol, yöntem, tarz çeşitliliğini sergilemek gerekiyor. Tekdüze çalışmakla, herkese aynı şeyleri dayatmakla fazla yol alınamaz. Bu konuda tekliğe düşmeden sorunların üstüne gitmek gerekli. Çünkü ulusun örgütlenmesinden söz ediyoruz; tamamlanmasını önümüze koyuyoruz. Cephe örgütlenmesi, onun bir parçası olan birlikleri ve kurumları burada sayma-

"Kürdistan'daki örgütlenme düzeyi ve ölçüleri ile Avrupa örgütlenmesi arasında mesafe vardır. Bu mesafeyi büyük ve emin adımlarla kapatmadan, hiç kimse kendisini başarılı saymamalıdır. Kurulan her ilişki örgüt ilişkisi olmalıdır. Kurulan her ilişki savaş ilişkisi olmalıdır. 'Destekçi' ve 'dayanışmacı' ilişkileri kendimize yakıştırmamalıyız."

Medya

-I-

Her tarihsel dönemde öne çıkan ve üzerinde yoğunca tartışılan olgular vardır. Etkinlikleri hissedilen böylesi olgular o tarihsel dönemin kavranılmasında önemli rol oynar. Tarihsel gelişim süreci içerisinde çoğunlukla arka planda kalan bu olgular, bazı dönemlerde toplumsal yaşam üzerinde belirleyici rol de oynayabiliyor.

Çağımızın böylesi özellikleri taşıyan olgusu "medya"dır.

Günümüzdeki işlevine bakıldığında bütünüyle insan yaşamı üzerinde ve hatta toplumsal gelişmelerin belirlenmesinde oldukça etkin bir rol oynayan medyanın, geniş bir şekilde incelenip tartışılması gerekmektedir.

Bu yüzden medyanın da içerisinde yer aldığı "iletişim" kavramının toplumsallaşma ve uygarlaşma üzerindeki önemli etkileri de dikkate alınarak tanımlanması gerekmektedir.

Nedir iletişim?

İletişim kavramı açımlanırken toplumsal bilgilendirme, haber aktarma, geliştirme ve günümüzdeki görünümüyle yönlendirme çabalarının bütünü olarak ifade edilmektedir. Toplumsal, ekonomik, askeri, vb. olayların gelişiminin birey tarafından algılanması çabaları da sözü edilen iletişim kavramının kapsamına girmektedir. Fakat iletişim, kendiliğinden gerçekleşmez, bazı araçlara gerek vardır. İşte, bunların uygulanmasında işlevselliği olan araç ve teknikler ise iletişim araçlarını oluşturmaktadırlar. İnsanlığın tarihsel gelişim seyrine bağlı olarak iletişim araçları da basitten karmaşığa doğru evrimleşmişlerdir. İlk sözlü ve yazılı iletişim araçlarından, günümüzün radyo, televizyon, basın, telefon, faks, uydu vb. teknik aygıtlarına doğru halen de sürmekte olan gelişim yaşanmaktadır. İletişim araçlarındaki köklü değişim, iletişim kavramının kendisinde de değişikliklere yol açmıştır.

İletişim kavramı, özünde çift yönlü bir akışı, yani karşılıklı etkilemeyi ve etkilenmeyi kapsamaktadır. Ama günümüzün gelişen teknolojisi bu kavramı yetersiz kılmıştır. Çünkü, günümüzde bilgi akışı çift yönlü bir akışı içermiyor, bilakis tek yönlü olan bu bilgi akışı egemen sınıflar elindeki belli merkezlerden kitlelere doğru olmaktadır. İletişimdeki bu tek yönlülük, "kitle"yi de "yığın"a dönüştürmüştür. Bundan dolayı, "kitle iletişimi" tanımlaması, gerçekliği yeterince ifade edememekte, yer yer iletişimin sınıfsal boyutunu gizleyebilmektedir. Ancak genel olarak kullanılan kavram "kitle iletişimi" olduğu için bu inceleme yazısında bu şekilde kullanacağız.

Kuşkusuz iletişim olgusu kendi başına bağımsız bir kategori olarak da ele alınamaz. Bu konudan söz etmek, ancak tarihsel gelişim sürecinin bir parçası olarak (ekonomik, siyasal, kültürel, toplumsal ilişkilerin bir tamamlayıcısı olarak) algılandığı zaman anlam kazanır. İletişim, tarihsel bir kategori olarak oluşmuştur. İnsanlığın evrensel bilgilenme ve öğrenme dürtüsünün tatmin aracı olarak iletişim, insanlığın şafağında ortaya çıkmış ve toplumun sınıflar biçiminde bölünmesiyle de değişik nitelikler kazanmıştır. Sınıflaşmayla birlikte egemen sınıfın denetimine geçen toplumsal iletişim olgusu, kitle iletişim araçlarının gittikçe gelişmesiyle birlikte, ağırlıklı olarak egemen sınıfın gelişimine hizmet etmeye başlamıştır. Sınıflaşmayla birlikte kitle iletişim araçları kendi asli işlevleri olan bilgilendirme, haber ulaştırma fonksiyonlarını gözardı ederek egemen sınıfla birlikte egemen ideolojinin maddi iletişim araçları konumuna gelmişlerdir.

Özellikle, sermayenin uluslararasılaşması süreci içinde ortaya çıkan üstyapısal değişimlerden en fazla nasibini alan olgulardan birisi de "kitle iletişimi" veya "medya" olmuştur. İnsanlığın tarihsel süreçlerinde ağırlıklı olarak salt bilgi-haber aktarımı işlevine sahip olan kitle iletişim araçları, kapitalist-emperyalist sistemin gelişimiyle birlikte egemen sınıfın elindeki en önemli siyasal araçlardan birisi haline gelmiştir. Çağımızda kapitalist-emperyalist sistemin iktidarını sürdürmesinin temel iki dayanağı; şiddet, fiziki zor ve medya, yani psikolojik-moral zordur. Özellikle 20. yüzyılın ortalarından bu yana elektronik iletişim teknolojisinde yapılan başdöndürücü buluşların dünyanın herhangi bir kesiminde meydana gelen olayların anında aktarılabilmesini mümkün kılması ve her çeşit bilgi ve görüntüye ulaşma imkanlarını doğurması günümüzün karakteristik özelliğidir. Elbette ki, teknolojik gelişim beraberinde bunun yansımalarını da getirmiştir. Kapitalist-emperyalist sistem medyayı adeta insanlığın temel sorunlarının tek çözüm gücü olarak sunmaktadır. "Yeni bir çağ"a girildiğinin müjdeleri verilmekte, "bilgi devrimi", "enformasyon ve iletişim çağı" söylemleriyle medyanın asıl işlevi gözlerden uzak tutulmaya çalışılmaktadır. Kapitalizmin sınırsız sömürü mantığı kitle iletişim araçlarını da en etkin sömürü araçları durumuna getirmiştir. Fakat, günümüzde artık sömürülenler, maddi varlıklar olduğu kadar direkt insanın kendisidir de.

Medya eliyle egemenler kendi ideolojilerini yaygınlaştırmakla kalmayıp, sömürülenleri daha kolay ve kabul görecek bir tarzda sürdürebilmek için, gerçekleri saptırarak ve gizleyerek bütün insanlık değerleriyle oynamakta, bu temelde bireylerin duygu, düşünce ve inançlarını etkileyerek onları adeta robotlaştırmaktadırlar. Aynı zamanda burjuvazi çeşitli kavram ve olguların özünü değiştirerek egemenliğine dayanak yapmakta ve bunu da oluşturduğu görkemli kitle iletişim ağıyla insanlığa kabul ettirmek istemektedir. Demokrasi adına en iğrenç katliamlar işlenirken, demokrasi propagandası yapılmakta, muazzam bir çevre tahribatı yürütülürken bunu yapanlar koyu çevre dostları ve savunucuları olabilmektedir. Özgürlüğün en kirli düşmanları özgürlük havarisi kesilmekte, terörün en kanlısını uygulayanlar kanlı salyalarıyla halkları teröristlikle suçlayabilmektedirler. İnsanın insan olarak var olma hakkına dahi tecavüz edenler medyanın gücü sayesinde insan haklarının en ateşli savunucuları kesilebilmektedirler. Aslında, kavramların bu denli çarpıtılması kendi başına o kadar da önemli olmayabiliyor. Ama bunu topluma kabul ettirmek, o toplumu esir almak ve o toplumun en basit haklarını dahi savunamaz duruma getirmek demektir. Halkların ulusal ve toplumsal mücadelelerini tamamen tasfiye etmeye yönelik böylesi medya propagandaları kapitalist-emperyalist sistemde bütün toplumu etkisi altına alarak toplumu kendisine mahkum etmiştir. Her şeyin propagandaya dayandığı günümüzde medyanın renkli dünyası aracılığıyla bir gösteri toplumu ve "seyirlik demokrasi" yaratılmıştır. Burjuvazinin bu seyirlik demokrasisi halkların en asgari ayağa kalkışlarını ve taleplerini bile teröristlikle damgalamaktadır.

TC medyası da benzeri gelişim özellikleriyle aynı işlevleri yerine getirmektedir. Türkiye'de gelişen medya (kapitalist-emperyalist sistemle tam bir bütünleşme içerisinde) emperyalist medya geleneğinin sıkı bir takipçisi olmuştur. Özellikle Kürdistan halkı ve ulusal kurtuluş mücadelesi söz konusu olduğunda, Türk medyası başından beri TC'nin sömürü sisteminin kararlı bir savunucusu kesilmiştir. Batı medyası dönem dönem gelişen bazı olaylar karşısında "objektif habercilik ve bilgilendirme" yapmışsa da, TC medyasında bu da görülmemektedir. TC'nin "kitle iletişim" sistemi, başlangıç dönemlerinden beri halkımızın varlığına gözlerini kapatmış, kraldan daha kralcı kesilerek ulusal kurtuluş mücadelesi hakkında olmadık propagandalar yürütmüş, kendi asli görev ve sorumluluğu olan bilgilendirmeyi ve objektif haberciliği hiçbir zaman gerçekleştirmemiştir.

Açıktır ki: toplumun en temel hakkı olan bilgilenme ve doğru habercilik yapması, bir kültür kurumu olması gereken medya sistemi, günümüzde asli işlevine ihanet ederek, insanlığa karşı suçlu bir konuma düşmüştür. Bu yüzden, egemen ulus ve sınıf gerçekliğiyle kendisini tamamen bütünleştiren günümüz medya gerçekliği, aşılarak gerçek işlevine kavuşturulmak durumundadır.

■ Kapitalist emperyalist sistem medyayı adeta insanlığın temel sorunlarının tek çözüm gücü olarak sunmaktadır. 'Yeni bir çağ'a girildiğinin müjdeleri verilmekte, 'bilgi devrimi', 'enformasyon ve iletişim çağı' söylemleriyle medyanın asıl işlevi gözlerden uzak tutulmaya çalışılmaktadır.

EMPERYALİST AŞAMADA İLETİŞİM VE KİTLE ARAÇLARI

Kapitalizmin gelişme eğrisi içerisinde özellikle sanayi devrimi sonrasında, yığınsal üretim ve yığınsal tüketime dayalı üretim biçiminin ortaya çıkışı, kapitalist sistemin tümünde bir dizi değişime yol açmıştır. Artan üretim, tüketimde fazlalığı beraberinde getirmiştir. Kuşkusuz kapitalizmin tekelci kapitalizm biçimindeki evrimi sadece Batılı ülkelerle sınırlı kalmamıştır. Emperyalizmin Asya, Afrika ve Amerika'ya kadar yayılan yeni hammadde ve pazar arayışı, sonuçta ekonomik açıdan güçlü, kalkınmış kapitalist ülkelerle birlikte, bunlara bağımlı yoksul ve yeni gelişme iddiası taşıyan ülkeleri ortaya çıkarmıştır.

Kapitalizmin dünya ölçeğinde yaşadığı böylesi bir evrimle birlikte kitle iletişimi ve kitle iletişim araçlarının gelişmesi ve kitleselleşmesi de kaçınılmaz olmuştur.

Özellikle 19. yüzyılın sonuna doğru odundan kağıt üretimi ve seri baskıya geçiş, gazetelerin düşük fiyatla satış yaparak büyük tirajlara ulaşmalarında rol oynamıştır. Ancak 19. yüzyılın teknolojisi yalnız basın sektörünü yükseltmekle kalmamış, yanısıra yeni iletişim kanallarına da yol açmıştır. Bu yeni kanalların başında, günümüzün en önemli medyasının temellerini daha o zamandan atan telekomünikasyon teknolojisi gelir. Artan teknolojik gelişme ve gün be gün yapılan yeni buluşlar sonucu çağımız bir anlamda "iletişim çağı" olarak da adlandırılmaktadır. Telgraf ve telefonun devreye girmesi, radyo yayınlarının geliştirilmesi, sinema tekniği alanındaki gelişmeler iletişim alanında dev adımlardır. Bütün medya türleri arasında en yenisi ve buna rağmen en etkilisi olan TV yayıncılığı ise günümüz toplumsal yaşantısı açısından başlı başına yeni bir çığırın habercisidir. Ve teknolojik gelişme bunlarla sınırlı kalmamakta, gün be gün yeni iletişim teknikleri devreye sokulmaktadır.

İletişim alanında gerçekleştirilen ilerleme ve iletişim araçlarındaki çeşitlenme günümüz insanına oldukça geniş imkanlar sağlamaktadır. Dünya gittikçe küçülmekte, kişisel bilgi ve kültürü geliştirip toplumsallaştırma olanakları artmakta ve insanlığın bütün bilgi birikimlerini küçücük odalara sığdırmak mümkün olabilmektedir. Medya teknolojisindeki gelişmeler sayesinde dünyanın en uzak köşelerinde gerçekleşen olaylar anında öğrenilebilmekte, insanlığın kültür hazinesinden geniş bir şekilde yararlanılabilmekte, bireyler ve halklar arasındaki "iletişim" olayı sağlanabilmektedir. Bütün bu gelişmeler, sosyo-kültürel gelişmeyi hızlandırmakta, entelektüel üretimde ve bütünüyle sosyal yaşamın diğer süreçlerinde etkili olmaktadır. Bilimsel-teknolojik gelişme ve bunların iletişim araçlarına yansıyan görüntüsü geleneksel değerleri ve eski yaşam biçimlerini kökünden sarsmakta, hatta insanların düşüncelerinden psikolojilerine kadar birçok şeyi etkilemektedir. İletişimdeki bu gelişme emekçi sınıfların yaşamlarında bütün yönleriyle etkili olmaktadır. Emekçilerin iletişim teknolojisi arttıkça olumsuz koşullarda yaşamanın sadece kendilerine özgü olmadığını, dünyanın diğer yerlerinde aynı akıbeti paylaşanların bulunduğunu görmektedirler. Bu, sınıf dayanışmasında eş zamanlı hak arama gayretlerinde etkili olmaktadır. Örneğin; 1838 ve 1848 yıllarında Avrupa çapında eş zamanlı olarak gerçekleşen devrimsel halk hareketlerinde böylesi bir yönü gözlemlemek mümkündür. Yine yakın dönemlerde bir Vietnam Devrimi'nin bütün dünya halkları üzerinde yoğun etki göstermesinin bir nedeni de budur. Yeni gerçekleşen her iletişimin topluma mal olması, insanlığın kültürel bir kaynaşmayı yaşa-

■ Her şeyden önce medyanın kendisi bir kâr aracı haline gelmiştir. Sinema filmlerinden, dizilerden, kuşak programlarının pazarlanmasından, basın faaliyetlerinden, müzik ve video kasetleri gibi yan ürünlerden yılda milyonlarca dolar kâr sağlanmaktadır. Medya bu yönüyle burjuvazinin kendisini yeniden üretmesinin bir aracı haline dönüştürülmüştür.

ması, dünya ve evren hakkında sağlıklı bilgilere ulaşması, yine ancak iletişim araçlarındaki böylesi bir yaygınlaşmanın sonucunda olmuştur. Ancak bugün bütün bu etkiler kapitalist üretim ilişkileri çerçevesi içerisinde kalmaktadır.

Kapitalist-emperyalist sistemde burjuvazinin medya üzerindeki egemenliği, kitle iletişim araçlarının toplumsal ilerlemede daha büyük bir rol oynamalarının önüne geçmektedir. Günümüzde toplum üzerinde böylesine etkin olan bu aygıt, bütünü ile burjuvazi tarafından denetim altına alınmıştır.

Medyada tekelleşme

Bir malın üretiminin veya pazarlanmasının tek bir firmanın elinde bulunması olarak tanımlanan tekelcilik, kapitalist sistemin getirdiği uzun yapısal değişimler sonucunda sermayenin merkezileşmesi eğilimiyle paralel olarak, günümüzdeki anlamıyla 19. yüzyılın ikinci yarısından sonra ortaya çıkan bir olgudur.

Medyadaki tekelleşme, emperyalist üretim sistemi içerisindeki yapısal olarak var olan genel tekelleşme eğilimine bağlı olarak doğmuştur. Kapitalist sistemin dünya ölçe-

■ Egemen sınıflar halkların bilgilenme haklarını hiçbir dönem kabul etmemişler ve bu gerçeği çeşitli teoriler altına sığdırarak gizlemeye çalışmışlardır. Halkın bilgilenme hakkı egemenlerin ideolojik süzgecinden geçmiş ve çarpıtılmış bilgi-haberlerle sınırlandırılmıştır.

ğinde geçirdiği evrim, kitleselleşmiş kitle iletişim araçlarını yaratmıştır. Emperyalizmin tüketim toplumunu, tüketim basınını yaratmıştır. Sonuçta basın organları da büyük ölçeklerde üretim yapacak tarzda kurumlaşmış, yabancılaşmış ve tekelleşmişlerdir. Medyadaki tekelci kurumlaşma salt kâr amacı gütmesi yönüyle, diğer emperyalist tekelci kurumlaşmalardan ayrılır.

Temelde tüm kapitalist işletmeler gibi kâr amacına yönelik olarak çalışan basın ve diğer kitle iletişim araçları, aynı zamanda kurulu düzenin sürdürülmesi, halkın yönlendirilmesi için siyasi iktidarın elindeki en büyük silahlardan biridir. Gelişmiş ve yerleşik düzenin tüm kurumlarının işlediği Batı ülkelerinde kaba kuvvet araçlarından çok, propaganda araçları etkili bir silah olarak işlemektedir. Bu kadar etkin bir silahın egemen sınıf tarafından kendi haline bırakılacağı elbette ki düşünülemez. Egemen sınıfların tarih içerisindeki en belli başlı araçlarından birisi olan "bilgilenme kaynaklarını" tekelleştirme isteği sınıflı toplum tarihi boyunca gelişerek emperyalizmde en yüksek aşamasına varmıştır. Emperyalist-kapitalist sistemde egemen güç olarak burjuvazi toplumun bütün bilgilenme kaynaklarını, yani kitle iletişimini, kendi ellerinde merkezileştirerek sınıfsal egemenliğini ve sömürüsünü kolaylaştırmayı, hatta meşrulaştırmayı amaçlamaktadır. Fakat açıktır ki, bu amaç günümüzde feodalizmdeki gibi bilgi kaynaklarını, bir avuç aristokratın elinde merkezileştirerek halkı tamamiyle bundan uzak tutmaz veya benzeri yöntemlerle sağlanamaz. Gelişen toplumsal yapılanmaya uygun olarak burjuvazide özde amaç aynı olmasına ve yöntemler buna hizmet etmesine rağmen çok daha inceltilmiş yöntemler yaratmıştır. Bu yöntemlerin en belli başlısı da, medyanın egemen sınıf gerçekliğiyle bütünleşmesi anlamına gelen şirketleşme ve tekelleşmeyi teşvik etmektir. Bu eğilim yüzündendir ki, ileri ya da geri olsun bütün kapitalist ülkelerde tekellerin egemenliği altına alınmamış tek bir kitle iletişim aracı yoktur.

Günümüzde gazete, dergi, radyo, TV, telsiz sistemlerinin tekellerin egemenliğinde olduğu ve onlar tarafından denetlendiği bilinen bir gerçektir. Bu durum medyanın işlevleri ile de uygunluk göstermektedir. İletişim alanında var olan "devrimci" ve "muhalif" güçlerin de etkinlik gösteriyor olması bu gerçeği değiştirmeye yetmez. Kapitalist toplumda ilerici basın sansür ve yasaklar kadar sermayenin gücü ile de çepeçevre kuşatılmıştır. Bu durum burjuvazinin propagandasını yaptığı demokrasi görüşlerine dahi uymamaktadır. Ve burjuva liberal kültürünün en kilit taşlarından olan "düşünce özgürlüğü"nün fiilen ortadan kalkması anlamına gelmektedir. Kapitalizmin serbest rekabetçi aşamasında hiç olmazsa görünüşte de olsa özgür iletişim ve bilgilendirme ortamı yaratılabiliyordu. Oysa günümüzdeki tekelcilikle iç içe geçmiş olan medya örgütlenmesi bunu her yönüyle geçersiz kılmaktadır.

Tekelci biçimdeki medya modeli, özünde kapitalist-emperyalist demokrasinin doğal sistemidir ve bu sistem demokratik katılımı sıfıra indirmektedir. Tekelleşmiş medya bugünkü görünümüyle en üst biçimine, en ileri kapitalist toplumlarda, özellikle medyadaki yaygınlaşmanın ileri boyutlara vardığı, ABD ve Avrupa ülkelerinde ulaşmıştır. Emperyalizmin başlangıç dönemlerinde basınla başlayan medyadaki tekelleşme, günümüzde TV ve diğer kitle iletişim araçlarını da kendi tekeline alarak bir üst boyuta varmıştır. Tekelleşme sadece ulusal sınırlarla da sınırlı değildir; uluslararasılaşan sermaye uluslararası basın tekellerini koşullamış, medya tekelleri de kendini uluslararası koşullarda örgütlemişlerdir. Bu durum dünya ölçeğindeki bütün kitle iletişim araçlarının birkaç elde toplanmasını getirmiştir. Yeni toplumun bilgilenme hakkı birkaç tekelin denetimindedir. Bu gelişmenin doğal sonucu, istediği zaman savaş çıkarabilecek güçte olduğunu söylemekten çekinmeyen Hearst türü basın krallarının ortaya çıkmasıdır. Örneğin Avustralya kökenli Rupert Murdoch, İngiltere, ABD, Kanada ve Avustralya başta olmak üzere çok sayıda ülkeyi kapsayan 90 gazete ve 5 derginin sahibidir. ABD'de Gennett grubu 92 gazete ve dergiyi, Knight-Ridder 28 gazete ve dergiyi, Newhouse 26 gazete ve dergiyi, Times Miror 9 günlük gazeteyi denetlemektedir. Bu gazete ve dergiler sadece ABD'de değil dünyanın çeşitli yerlerinde basılıp dağıtılmaktadır. Springer, Murdoch, Maxwel, Hersant ve Hachette gibi uluslararası basın tekelleri dünya pazarına el atarak çeşitli şirket ve ortaklara yönelmişlerdir.

Kapitalist ülkelerde doğuş yıllarından itibaren ticari temeller üzerinde yükselen sinema da, endüstrileşmiş medyanın tipik örneklerinden biridir. ABD'nin film üretme merkezi durumundaki Hollywood'da egemen olan tekeller gerek iç piyasayı, gerekse de uluslararası dünya film piyasasını ellerinde tutan çok uluslu şirketler olarak örgütlenmişlerdir. Bunlardan birisi olan ve çatısı altında 9 film korporosyonunu birleştiren Motion Picture Association bir ahtapot gibi kollarını dünyanın her tarafına yaymıştır. Bu şirketin başkanı 1977 yılında yaptığı açıklamada bir dışişleri bakanlığı gibi çalıştıklarını, dünyanın 9 büyük kentinde büroları, 42 ülkede ise film kuruluşlarının olduğunu söylemiştir. Aynı şahsa göre şirketinin yıllık film ihracat geliri 700 milyon doları bulmaktadır.

Radyo ve TV medyasındaki tekelleşme ölçeği ise sinemayı da geride bırakacak düzeydedir. ABD'deki sinema ve TV filmleri, süreli diziler, belgeseller, habercilik, reklamcılık, müzik yayınları, videoculuk gibi sektörleri de kendilerinde merkezileştiren CBS, NBC, ABC bu alanda tekel durumundadırlar. Almanya'da SAT-1 ve RTL, İngiltere'de İBA ve ITM, Fransa'da TF-1 ve La5 vb. bunlardan bazılarıdır. Gerek basın, gerekse sinema ve TV tekelleri kendi aralarında da ilişki halindedirler. Ek olarak kitle iletişim tekelleri çok uluslu sermaye ile de yakın ilişki içerisindedirler. Örneğin General Electric gibi dev bir şirket NBC, ABC ve CBS gibi üç kitle iletişim devini satın alarak denetim gücünü artırmıştır. Almanya'da da benzer bir eğilim gözlenmektedir. Sayısız küçük firma yayıncılık faaliyeti gösteriyor. Ama üç sermaye grubu gözlerden kaçmıyor. Bertelsmann, Springer ve Kirch grupları çeşitli ilişki ağları üzerinden Alman medyalarını denetliyor. Ve uluslararası alanda da etkili oluyor. Bertelsmann sermayesi Vox, RTL ve RTL-2, Premiere gibi TV kanallarında denetim yaparken basındaki önemli dergilerden Stern'in de yayıncısıdır. Springer yayınladığı Bild ve Die Welt gibi gazetelerin yanısıra bütün Avrupa çapında yayıncılıkta da etkili olmaktadır. Kirch grubu ise özellikle görüntülü yayıncılıkta (Sat-1, Pro-7, Kabel Cannal, Premiere Alman spor kanalı vb.) etkili olmaktadır. Aynı zamanda bu üç sermaye grubu da birbirleriyle yakın ilişki içerisindedirler. Yine reklam şirketleri alanında da 2-3 milyar dolar ciroları olan Saatch, Interpbic ve Ommicom gibi tekelleşmeler varlığını sürdürmektedir.

Günümüzde medyanın böylesine yoğun bir tarzda tekelleşmesi ve diğer alanlardaki tekellerle girdiği yoğun ilişkiler, medyanın egemen sınıf gerçekliği ile ne kadar bütünleşmiş olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Ve egemen sınıfların medyayı tam anlamıyla denetim altında tutmaları sadece bu noktalarla sınırlı değildir. Medyanın egemen sınıfların ve hükümetlerin güdümünde olmasını etkileyen bir diğer faktör ise, bürokrasinin çeşitli kademeleri ve holding yöneticileri ile girilen ilişkilerdir. Devlet bu yöntemle medya üzerinde siyasi bir denetim de kurmaktadır. Medya üzerindeki bir diğer denetim yolu ise ekonomik denetimdir. Bilindiği üzere banka ve şirketlerin reklam kampanyaları genellikle basın, radyo, TV ve sinema aracılığıyla yürütülür, dolayısıyla reklam veren kuruluşlarla çok sıkı çıkar ilişkileri söz konusudur. Günümüz medyasının ana gelir kaynağı satış ve abonelerden çok reklamlardır; reklam olmazsa medya ayakta duramaz. Örneğin, Fransa'nın en büyük gazetelerinden Le Figaro gelirlerinin % 85'ini reklamlardan sağlamaktadır. Bu da başka bir denetleme yoludur. Günümüz gazetelerine bakıldığında neredeyse reklamlara (ve ilanlara) ayrılan sayfa sayısı, haberlere ayrılan sayfa sayısını defalarca katlayabilmektedir.

Böylesi çeşitli yöntemlerle, hukuksal denetim yollarını da açık tutarak medya üzerinde sağlanan kapsamlı bir denetim olayı söz konusudur. Günümüz medyası dünya çapında tekelleşmesini kurumlaştırmıştır. Diğer ülkelerde var olan kitle iletişim araçlarını dahi bu tekelleşmiş medyanın haberlerine bağımlı hale getirmişlerdir. Böylesine tekelleşmiş medya bir yandan büyük kârlar edinirken, diğer yandan da girdiği ülkelerin siyasi-kültürel yapısı üzerinde etkili olmaktadır.

Günümüz egemen medya sistemi bütün bu görünümleriyle burjuvazinin kendisini daha fazla kurumlaştırmasına hizmet etmektedir.

Medyanın işlevi

Medyanın en önemli işlevi her şeyden önce azami kâr ilkesini hayata geçirmektir. Burjuvazi bu iş için medyayı yoğun bir tarzda kullanmaktadır. Her şeyden önce medyanın kendisi bir kâr aracı haline gelmiştir. Sinema filmlerinden, dizilerden, kuşak programlarının pazarlanmasından, basın faaliyetlerinden, müzik ve video kasetleri gibi yan ürünlerden yılda milyonlarca dolar kâr sağlanmaktadır. Medya bu yönüyle burjuvazinin kendisini yeniden üretmesinin bir aracı haline dönüştürülmüştür.

Her yönüyle kitleselleşen iletişim araçlarının geliştirmeye çalıştıkları bir yön de budur. Artan üretim ve buna uygun tüketimin yaratılması, kısacası, günümüzde yaratılan "tüketim toplumu" bütünüyle bu amaca hizmet etmektedir.

Üretim fazlasını pazarda eritebilmek amacıyla üretilen mallarda yoğun bir çeşitlenmeye gidilmiş ve bir "reklamcılık sektörü" yaratılmıştır. Bütün kitle iletişim araçlarıyla halk her gün saatlerce reklam bombardımanına tabi tutulmaktadır. Malların özünde pek bir farklılık olmasa da ambalaj, biçim vb. yöntemlerle gidilen biçimsel değişiklikler aracılığıyla toplumun tüketim arzuları kamçılanmaktadır. Azami kâr ve yoğun üretim fazlasını eritme kaygısının giderek daha da körüklediği reklamcılık ve ürünlerde yaratılan çeşitlemeler yolu ile adeta toplumsal bir bolluk görüntüsü verilmektedir. Reklamcılık, pazarlamacılık faaliyetlerinin, moda gösterilerinin vb.'nin medya aracılığıyla yoğun tarzda kitlelere ulaştırılması insanlığın bütün tüketim ölçütlerinin medya tarafından belirlenmesi sonucunu doğurmuştur.

Medya kendi belirlediği (medya aracılığı ile belirlenen) tüketim kalıplarını, insanlığın önüne adeta ulaşılması ve elde edilmesi zorunlu olan ölçütler olarak getirmiştir. Halk çalışmakta ve bütün çalıştığını yeniden tüketime yatırmaktadır. Medya aracılığı ile körüklenen böylesine duyarsız bir tüketim çılgınlığı günümüzün en karakteristik özelliklerindendir. Ve burjuvazi bu sayede elde ettiği kârları daha da büyütmektedir. Elbette ki, medyanın işlevi sadece bununla sınırlı değildir. Günümüzde medyanın oynadığı en önemli işlevlerden biri de bilgilenme ve iletişim aracı olarak burjuvazinin sınıf egemenliğinin korunmasında oynadığı roldür.

Kitle iletişim araçlarının toplum üzerinde iktidarın bir uzantısı konumunda oldukları, hatta kimi zaman, tek başlarına bir iktidar odağı haline geldikleri ilk çıktıkları günden beri tekrarlanmaktadır. Tarihi gelişim süreci içerisinde gittikçe belirginleşen bu yön, çağımızda en ileri aşamasına ulaşmıştır. Elbette ki, toplumun bilgilenme hakkı yadsınamaz. İletişim, bilgilenme ve verme, toplumsal yaşamın en belirgin yönleridir. Fakat toplumun böylesine doğal ve yaşamsal haklarının bir avuç tekelci ile birlikte medya sahipleri tarafından kendi sınıf amaçları doğrultusunda kullanılması bu yönün daha da açılmasını gerektirmektedir. Çağımızın sihirli değneği olarak tanımlanabilecek medya, kendisi ile ilişkili olan kesimlere toplum üzerinde kapsamlı bir denetim hakkı vermektedir. Bu nedenle İngiltere'nin basın kralı olarak tanımlanabilecek, tüm dünyaya yayılmış büyük bir basın-yayın, radyo, TV ağına sahip Robert Maxwell, "medya" sahibi olmanın anlamını "güç" sahibi olmak olarak niteleyebilmiştir. Kuşkusuz burada kastedilen bir sınıfın bir bütün olarak ekonomik-politik anlamdaki "güç"lenmesidir.

Günümüzün kimi burjuva ideologları ve tarihçileri kitle iletişiminin bu özelliğini gözlerden kaçırmaya çalışmaktadırlar. Bunlar, kitle iletişimini sınıfsal bağlarından soyut bir şekilde ele almakta ve medyayı adeta toplum içerisinde özerk bir konuma getirmektedirler. Tarih değerlendirmele-

■ Toplumun en temel hakkı olan bilgilenme ve doğru habercilik yapan bir kültür kurumu olması gereken medya sistemi, günümüzde asli işlevine ihanet ederek, insanlığa karşı suçlu bir konuma düşmüştür. Bu yüzden, egemen ulus ve sınıf gerçekliğiyle kendisini tamamen bütünleştiren günümüz medya gerçekliği, aşılarak gerçek işlevine kavuşturulmak durumundadır.

rinde de ortaya çıkan "bilgi" toplumun en üstüne konulmakta ve herkesin buna erişmekte eşit olduğu varsayılmaktadır. Sınıfsal yönlerinden soyutlanmış böylesine bir bilgilenme teorisinin medyanın asıl işlevini gizlemeyi amaçladığı açıktır. Özünde böylesi bir bakış açısı, egemen sınıflar tarafından tarihi süreç içerisinde sürekli körüklenmiştir. Antik Yunan filozoflarından feodal toplumun düşünürlerine kadar böylesi bir bakış açısının savunuculuğu yapılmıştır. Bilgilenme, kimi dönemlerde ise sadece egemen sınıfla sınırlandırılmıştır. Egemen sınıflar halkların bilgilenme haklarını hiçbir dönem kabul etmemişler ve bu gerçeği çeşitli teoriler altına sığdırarak gizlemeye çalışmışlardır. Halkın bilgilenme hakkı egemenlerin ideolojik süzgecinden geçmiş ve çarpıtılmış bilgi-haberlerle sınırlandırılmıştır. İletişim; sınıflı toplum boyunca iktidar olma ve iktidarı elde tutmanın en temel araçlarından birisi olmuştur. Günümüz burjuva ideologları daha da ileri giderek, kitle iletişim araçlarındaki gelişime bağlı olarak "enformasyon toplama"nın ve "bilgilenme çağı"nın başladığını, bunun insanların bilinç ve yaşam düzeyini yükselttiğini belirterek, iletişim tekniklerindeki bu artışın süreç içerisinde insanlığın sorunlarını çözerek, kapitalizmin de bu şekilde aşılacağını söylemektedirler. Ama hiçbir şekilde iletişim tekniklerinin tek başına dünyayı ve toplumu değiştirme yeteneğinde olmadığı çok iyi bilinmektedir. Burada asıl belirleyici olan bilim ve teknikteki gelişimin hangi sosyal düzen koşullarında, hangi üretim ilişkileri çerçevesinde gerçekleştiğidir. Emperyalizmin elinde, burjuvazinin sınıfsal çıkarlarına koşullanmış medyanın, böylesi bir rol oynayamamayacağı, tam tersine insanlığın sorunlarını artırıcı rol oynadığı açıktır. Kitle iletişim araçlarının işlevleri incelendiğinde bu durum daha açık bir şekilde görülmektedir.

SÜRECEK

15 AĞUSTOS VE SANAT

Halkların, dünya kültürüne yaptıkları en büyük katkı kendi özyurtlarından kendilerini özgür ve bağımsız kılmasıyla mümkündür. Özgür ve bağımsız olmayan bir halkın insanlığa sunacağı bir katkı olamaz. Çünkü değerler ve ortaya çıkacak ürünler ancak özgür koşullarda oluşurlar. Bir halkın özgürleşmek ve bağımsızlaşmak için her şeyini ortaya koyarak kendini boyunduruk altında tutmak isteyen güce karşı yürüttüğü savaşı onu insanlıkla bütünleştirecek köprüdür. Dünya insanlığını bir okyanus olarak değerlendirirsek, okyanuslar da denizlerden beslediğine göre devrim, halkı insanlığa yönelten ve insanlıkla bütünleştiren denizdir. Bu anlamda halkların dünya insanlığına sunacakları en büyük katkı ve katılım, yaşanılan topraklar üzerinde, köhnemiş üretim ilişkilerinin temsilcilerine karşı verdikleri, verecekleri savaşımdır. Dünya insanlığına, kültürüne ancak bu yolla katkı ve katılım sunabilir.

Kürdistan toplumu 15 Ağustos Atılımı'yla hamle yaparak ileriye sıçradı, gelişti, dönüştü. Kürdistan'da her şey bu atılımdan sonra yeniden şekillendi. Yeni ruh, yeni duygu, yeni düşünce, yeni bir bakış açısı, yeni değer yargıları, yeni bir yaşam doğdu. Bu yeni yaşam için en önemlisi de Kürdistan insanının o dar, o pek açılım kaydetmeyen, umut vaat etmeyen ufku genişledi. Kürdistan insanının her şeyini sorgulayarak "pislikleri" ayıklama, güzellikleri ortaya çıkarma becerisine ulaştı. Güzellik duygusu yeni baştan belirdi ve her şeye eleştirisel bir bakış açısıyla yöneldi.

Başkan APO'nun; ***"Sanat insanı yaratma eylemidir. Çok genel bir tanım olarak insanın yaratma tarzıdır. Veya insanın doğa üzerindeki ilk çağdan günümüze kadar kendini toplumsal olarak biçimlendirmesidir, düşüncesini oluşturmasıdır"*** belirlemesi ışığında 15 Ağustos en büyük sanat şaheserlerinin de adıdır.

Sanat, güzelliğin üstündeki çirkinlik zırhını kırmaksa, bu kırma işinin son derece büyük emeğe mal olacak özel yeteneği gerektireceği açık... Yine sanat; doğru olanı, güzel olanı bulup çıkarma faaliyeti olması nedeniyle 15 Ağustos insan emeğinin ve yaratıcılığının bir sonucudur; dolayısıyla sanatın en büyük kaynağıdır.

Sanat insanın kafasında, beyninde, yüreğinde ve ruhunda güzeli yaratmak, insanı şen ve coşkulu kılarak gelişip güçlenmesini sağlamaktır. Amacı ise insanın kararan ve daralan ufkunu genişletmektir. Bu anlamıyla 15 Ağustos büyük atılımı uygarlığa beşiklik etmiş, bir halkı yeniden diriltmiş, ona yeni ruh ve biçim vererek gelişmesini ve tekrardan insanlıkla buluşmasını sağlamıştır. Bu bağlamda 15 Ağustos eylemi en büyük sanat eylemidir. "Sanat insanı yaratmak eylemidir" tanımlaması paralelinde Kürdistan insanı "insan" oldu, gelişti, dönüştü ve zirvede seyretti.

Doğru ve güzel nedir? Hangi düşünceyle, hangi yürekle, hangi ellerle ve en önemlisi de ne gibi emeklerle ortaya çıkarılır? Çirkin nasıl bertaraf edilir? Sanat aynı zamanda bu ve buna benzer sorulara pratikte yanıt bulmaktır. Ayrıca çirkin olan her şeye tepki duymak olarak tanımlanmalıdır. Sanat öz olarak insan ruhunu ve davranışlarını kabalıktan kurtararak incelten, gerek değer, gerekse toplum bünyesindeki etkinliklerde ufkunu açan, yaşamla bağlantılarını güçlendiren bir faaliyet olarak değerlendirilir.

Devrimci sanata gereken yüceliği vermek için, yine toplumun sömürgeci egemenlik altında içine düşürüldüğü kaba, tahammül edilemez durumdan kurtarılması için sanatın büyük rolü vardır. Kürdistan'da geliştirilecek sanat, kendisini savaşa ve onun gelişimine indirgemelidir, savaşla kendisini bulmalıdır. Çükü Kürdistan savaşı sadece yıkımı esas alan bir savaş değil, yapan ve yeniden en iyi, en üstün ve bilimsel inşayı esas alan bir savaştır. En önemli özelliği de üstün, yüce, doğal ve kendisiyle barışık olan insanı ortaya çıkarmaktır. Bu yeni insanla günümüzde çok düşürülen, kirletilen, çürütülen insanlığı kurtarma hedefidir. Zaten sanatın temel işlevi de insanı üstün kılmak, güzelleştirme ve kendisiyle buluşturarak toplumsal varlık olduğunun bilincine vardırmaktır.

Dolayısıyla Kürdistan'da sanat savaşla aynı paralelde gitmelidir. Onun kazanımları üzerinde şekillenmelidir. Çünkü Kürdistan savaşı kendi iç gelişmesi nedeniyle aynı zamanda sanat niteliğini de taşımaktadır. Nitekim savaş olumlu ile olumsuzu, güzel ile çirkini, yaşaması gereken ile yaşatılmaması gerekenin çatışması, toplumun her yönüyle yeniden şekillendirilmesi ve toplumu mevcut konumundan bir üst konuma götürme olayıdır. Bu nedenle savaş sanatın da anasıdır. Onun için sanat kendisini savaşın dışında görmemeli, kendisini savaştan soyutlamamalıdır.

Tarihe bakıldığında güçlü sanat eserlerinin devrimci savaş dönemlerinde ortaya çıktığını görmekteyiz. Çok gerilere gitmemekle beraber 15. yüzyılda feodalizme karşı başlatılan ve rönesans olarak adlandırılan mücadele, onu takiben Fransız Burjuva Devrimi dönemi, ondan büyük sonuç çıkaran Ekim Devrimi'nin esin kaynağı ettiği ulusal kurtuluş ve devrimci savaş dönemlerinde sanatta bir canlanmanın ve yüksek bir verimin olduğu görülmektedir.

Devrimci savaşın yadsınmasıyla birlikte sanatta bir kısırlığın ve durgunluğun kendisini gösterdiğini görmekteyiz. Devrimlerin yadsınması, ertelenmesi veya durdurulması bir anlamda sanattaki gelişmenin durdurulmasını beraberinde getirmiştir. Bunun sonucunda ise toplumsal gelişme, dolayısıyla insanlığın gelişmesi sekteye uğramıştır. Bu da devrimci savaş ve sanat arasında diyalektik bir bağın olduğunu ve savaşın sanata kaynaklık teşkil ettiğini kanıtlamaktadır.

Eğer bugün insanlık bir başı boşluğa ve bitiş noktasına getirilmişse bunda devrimci savaşların, dolayısıyla sanatın ertelenmesinin rolü büyük olmuştur. Bundan dolayı bugünkü insan bunalımı, sorunlu ve doyumsuzdur. Çünkü onun kafasında, yüreğinde umut hücreleri öldürülmüş, geleceksiz ve en kötüsü de her yönüyle aç bırakılmıştır. Geleceksiz bırakılan ve kendisine gelecek kapatılan bir insan mücadele etmeden ölümü peşinen kabul eden insandır. Yine bundan dolayı, günümüz insanı dilsizdir, düşüncesizdir, duygusuzdur, güdülerle yaşayan "yaratık" durumundadır. Eğer insan bugün bu durumu yaşıyorsa bu onun sanat alanında kendisini yeterince doyuramadığını göstermektedir.

15 Ağustos büyük atılımı uygarlığa beşiklik etmiş ve sonradan uygarlığın dışına "uygarlaştırdıkları" tarafından savrularak adeta tanımlanamaz yaratık durumuna getirilmiş bir halkı yeniden diriltmiş ona yeni ruh ve biçim vererek gelişmesini ve tekrardan insanlıkla buluşmasını sağlamıştır. Bu bağlamda 15 Ağustos eylemi en büyük sanat eylemidir.

Devrim özgürleşmenin mücadelesidir, sanat ise bu özgürlüğü somutlaştırmanın faaliyetidir. Sonuçta ise ikisinin bileşimi, insanlığa yol aldırmaktır.

Devrimci savaştaki kesinti özgürlüğün sekteye uğratılması ise, insanın insanlıktan ve insan olmaktan alıkonulmasıdır.

Günümüzde ise yaratıcılığını ve şekillenmesini şanlı 15 Ağustos büyük atılımından alan Kürdistan devriminin, insanı mutlak anlamda kendisine bağımlı hale getirerek duygu ve düşüncesi üzerinde derin tahribat yaratarak insanı yatalaklaştıran emperyalizmin sözde sanatına karşı yarattığı yeni ruh, yeni duygu ve düşünceyi esas alan savaşı (sanatı) oluşturmuş ve böylece insanlığın ruhunun ve duygularının emperyalizm tarafından çok daha fazla tahrip olmasını şimdiden engellediğini söylemek mümkün.

Savaş insanda altüst oluşu gerçekleştirir. Sanatsa bu altüst oluşu yeni kalıplara dökerek insanı biçimlendirir. Dolayısıyla insanı mücadelesiz bırakmak, onu uyuşturmaktır; gelişmesini, dönüşmesini ve ilerlemesini engelleyerek onu öldürmektir.

Gıdasını, ruhunu, dinamiğini şanlı 15 Ağustos Atılımı ve onun mimarından alarak gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi binlerce şehidin kanı ve canıyla, onbinlerce savaşçısının ve milyonlarca yurtseverin büyük direniş, fedakarlık, üstün emek ve çabası sonucu ortaya çıkardığı kazanım bir insanı değil, yalnız bir halkı da değil, ilerici insanlığı bile besleyecek, aydınlatacak ve güzelleştirecek niteliktedir.

Bugün kendisini Kürdistan ulusal kurtuluş savaşı dışında gören ve savaş ile bağ içinde olmadıklarını söyleyen ve aynı zamanda "Kürt" olduklarını, "yurtseverlik" mücadelesini verdiklerini iddia eden kesim ve kişilerin hali ortadadır.

Kendi gerçekliğini doğru kavramayanların asla ciddi bir eylemin sahibi olamayacakları gibi Kürdistan ulusal kurtuluş savaşını kavramayan bir sanatçının sanatçı olması da mümkün değildir. Vatan sevgisi ve aşkı olmayan veya böyle bir duyguyu tutku derecesinde yaşamayan birisi bırakalım sanatçı olmayı, dürüst ve namuslu ölçülerde bir insan bile olamaz.

Yine devrimci sanat faaliyetinde militanlık en az bir gerilla, kitle faaliyetinde geliştirilecek militanlık kadar önem taşır. Sanat yaşayan gerçeklikten soyut ele alınamaz. Böylesi bir soyutluk devrimci sanat değildir. Bir yerdeki insanı ilgilendiren bir sorundan kendisini koparan sanatçı sanatçı olamaz.

Mademki sanat insanın üstün ve bilinçli emeğinin ürünü ise bu gerçeklik kendisini savaşta ifade edebilir. Sanatçı değiştirmeyi ve dönüştürmeyi esas alan olduğu için, o aynı zamanda bir savaşçı, bir militandır. Yarattığı ise insanlığa hizmettir. İnsanlığa hizmet etmek dünyanın en zor işidir. Dünyanın en zor işi güçlü ve militan bir kişilikle mümkün olur.

Bu bağlamda; savaşla sanatı, savaşçılıkla sanatçılık arasında diyalektik bağ kesin kurulmalıdır. Koplukluk, sanat olmaktan çıkıp düzen içindeki insanların karınlarını doyurmak için yaptıkları "kölelik" uğraşısı olur. Böyle bir sanatçı ise para karşılığında çalıştırılan bir fahişeden farksız olur.

Başkan APO, ***"Duygu ve güzellik yapıcıları da en az savaş yapıcıları kadar değerlidir. Ve zaten birbiriyle çok bağlantılıdırlar. Bütün güzellikleri kendi şahsında toplamayan güçlü bir komutan ve savaşçı olamaz. Yine bir savaşçının kahramanlığının bütün yönlerini yüreğinde taşımayan da güçlü bir edebiyatçı olamaz, sanatçı olamaz"*** demektedir.

Kürdistan'daki sanatçı kendisini bunun dışında tutamaz, tutmamalıdır. Başkan APO'nun bu yönlü belirlemeleri son derece net ve anlaşılırdır. Aynı zamanda perspektif vericidir. Kürdistan sanatçısı sanat yapmak istiyorsa Başkan APO'yu çok iyi değerlendirerek pratikte anlam kazandırması gerekiyor.

Kürdistan sanatçısı, Kürdistan savaşımını sanatlaştırmak göreviyle karşı karşıya olduğu bilinci ve inancıyla hareket etmek durumundadır. Bunun için de her şeyden önce Kürdistan savaşımını ruhta, duygu, düşünce ve yürekte yaşaması, yüreğini yalnız ve yalnız Kürdistan'a açması gerekiyor. Bu da 15 Ağustos büyük atılım ruhunu yaşayarak mümkün olur.

N. DRÊJ

KÜRT SANATINDA RÖNESANS ÇAĞI

Ulusal kurtuluş savaşlarında başarı kazanmanın ve zaferin temel itici, motor gücü toplumun her alanında cepheleşmektir. Düşman cephesini daraltıp ulusal kurtuluş cephesini öncü-cephe esprisi içerisinde yaymak ve güçlendirmektir.

Kürdistan özgürlük savaşı büyük değerler ödeyerek yok olma ve tarihten silinme derecesine getirilen, Kürt halkını Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi-ERNK'de yeniden canlandırıp, ulusu inşa ederek kutsal görevini yerine getirmiştir. Bugün Kürdistan'da toplumun her sınıfı, her kesimi kendini yeniden örgütleyerek Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde mevzilenmektedir. Bu zengin halk denizine, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'ne kolay ulaşılmadı. Varılan yere acıyla, canla, kanla ve yoğun emekler varılmıştır. Ulusal kurtuluş cephesini, cephe içerisinde mevzilenen birlikleri, ruhta ve bilinçte yaşatıp korumak, güçlendirmek, her birliği birer ulusal kuruma dönüştürerek ulus olmanın, devlet olmanın gerekliliğini ve önemini yerine getirmek, en az cepheleşmek kadar önemlidir.

30 Haziran-3 Temmuz tarihleri arasında Hollanda'nın Maastricht kentinde, Kürdistan tarihinde ilk kez Kürt Kültür ve Sanat Konferansı gerçekleştirildi. Kürdistan'ın her parçasından yazar, şair ve sanatçının güçlü bir katılımı ile gerçekleşen 1. Kürt Kültür Konferansı Kürdistan tarihinde ilk kez Kürt kültür rönesansı dönemini açmıştır. Yaşama gözünü açmış yeni bir çocuk gibi Kürt halkı da hep "ilk"leri yaşıyor... Kurtuluşu için ilk adım, ilk şahadet, ilk direniş, ilk kurşun, ilk serhildan ve nihayet büyük halklaşma ve uluslaşma sürecine geçiş... Hiçbir kitap sayfalarına sığmayan ve hiçbir hafızanın alamayacağı bu büyük diriliş tarihi, sadece 20 yıllık bir zaman kesitinde gerçekleştirildi. Kürdistan tarihinin bu kısa zaman dilimi içerisinde gerçekleşen ulusal kurtuluş ve özgürlük hamlesi, Ulusal Önderliğin yaratıcı gücünden ilham ve güç alarak bugünkü yükselme dönemine ulaşmıştır. 1. Kürt Kültür Konferansı diriliş ve yükselme döneminin bir ürünüdür. Daha da önemlisi bu konferans Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin aydınını, PKK önderliğinde gelişen Kürt kültür rönesansıyla buluşturmuştur.

Maastricht 1. Kürt Kültür ve Sanat Konferansı, sömürgeci ideolojinin Kürt kültürünü, red-inkar ve imha edici politikası karşısında bir cepheleşmedir. Kürdistan devriminde bir kültür seferberliği başlatılmıştır. 1. Kürt Kültür ve Sanat Konferansı sömürgeci ideolojiye karşı kültür cephesinde önemli bir mevzi daha kazandı. Daha da güçlenen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi-ERNK, taçlanan ulusal öncüsüyle yeni başarılara ve kesin zaferlere doğru yol alıyor. Kürt halkının ölümsüz şairi Emedê Xane'nin 300 yıldır görmekte olduğu rüya gerçekleşiyor. 1995 yılını Ehmedê Xane yılı ilan ederek yerinde bir siyasi ve kültürel kararla dönem ve yıla oldukça önemli bir değer biçen 1. Kültür ve Sanat Konferansı, almış olduğu biri diğerinden geliştirici birçok önemli kararla Kürt kültür rönesansının dünyaya tanıtımında, Mezopotamya'nın uygarlığın ilk beşiklerinden olduğunu bir kez daha insanlığa tanıtımında umut ve güven vermiştir.

Konferansın almış olduğu kararlar bütün Kürt edebiyatçılarının, tarihçilerinin, kürdologlarının, müzisyenlerinin, ressamlarının ve aydınlarının önünü sonuna kadar açmıştır. Büyük olanaklar sunmuştur. Aydınlarımıza düşen görev bu kararlara sonuna kadar sahip çıkmak ve bütün olanaklarını seferber ederek bu yönde değerli ürünler ortaya çıkarmak, konferansı ve konferansın sonuç kararlarını Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde yaşatmak olmalıdır. Mücadelenin de, halkımızın da aydınlarımızdan beklentisi budur.

Kürt kültür ve sanatında bir aydınlanma ve rönesans dönemini yaşıyoruz. Bu dönem kültür cephesinin inşası ile güçlü bir örgütlülüğe de kavuştu. Kürt aydınının yeri artık Kürdistan özgürlük ve bağımsızlık mücadelesinin içindedir, halkının yanıdır. Kürt aydını da bilinçte, ruhta ülkeye dönüşü ve özgürlük mücadelesi ile soluk almayı ürünlerine yansıtarak, Kürt aydınlamasını, kültür seferberliğini bütün dünya uluslarına tanıtmalı, Kürt kültür ve sanatını layık olduğu yere taşımalıdır.

**"Agit yoldaş!
Evet, O'nu tanımak
ve anlamak gerekir.
Agit yoldaş şirin,
Agit yoldaş cesur,
Agit yoldaş fedakar insan!
Bu can yoldaşı anmak
ve aramak gerekir.
O'nun yoldaşı olmak
ve büyüklüğüne erişmek,
nefes alıp vermek
gibi bir zorunluluktur."**

(Başkan APO)

Yeni yaşamın adıdır
AGİT

Kürdistan'ın kışı acımasızdır. Yaşama hükmedercesine soğuk ve sert geçmesi karşısında gerekli tedbirler alınmazsa ve hazırlıklar yapılmazsa, tüm acımasızlığıyla yaşamı felç eder ve bitirir. Kürdistan'ın birçok alanında olduğu gibi Cizre'nin çok şirin köyünde de halk daha kış gelmeden büyük bir hazırlığa girişir. Bir yandan odun toplanırken, öte yandan yiyecek depolanmaya, ürünler toplanmaya başlanır. 1983 yılının yine aynı aylarında her yıl olduğu gibi kış için büyük hazırlıklara giriliyor, bizim için yaşamın gereksinimi olan her şey elde edilmeye çalışılıyordu. Bazı günler kar yağmamasına rağmen bu hazırlıklar yaşamın bir parçası gibi her yıl tekrarlanıp dururdu.

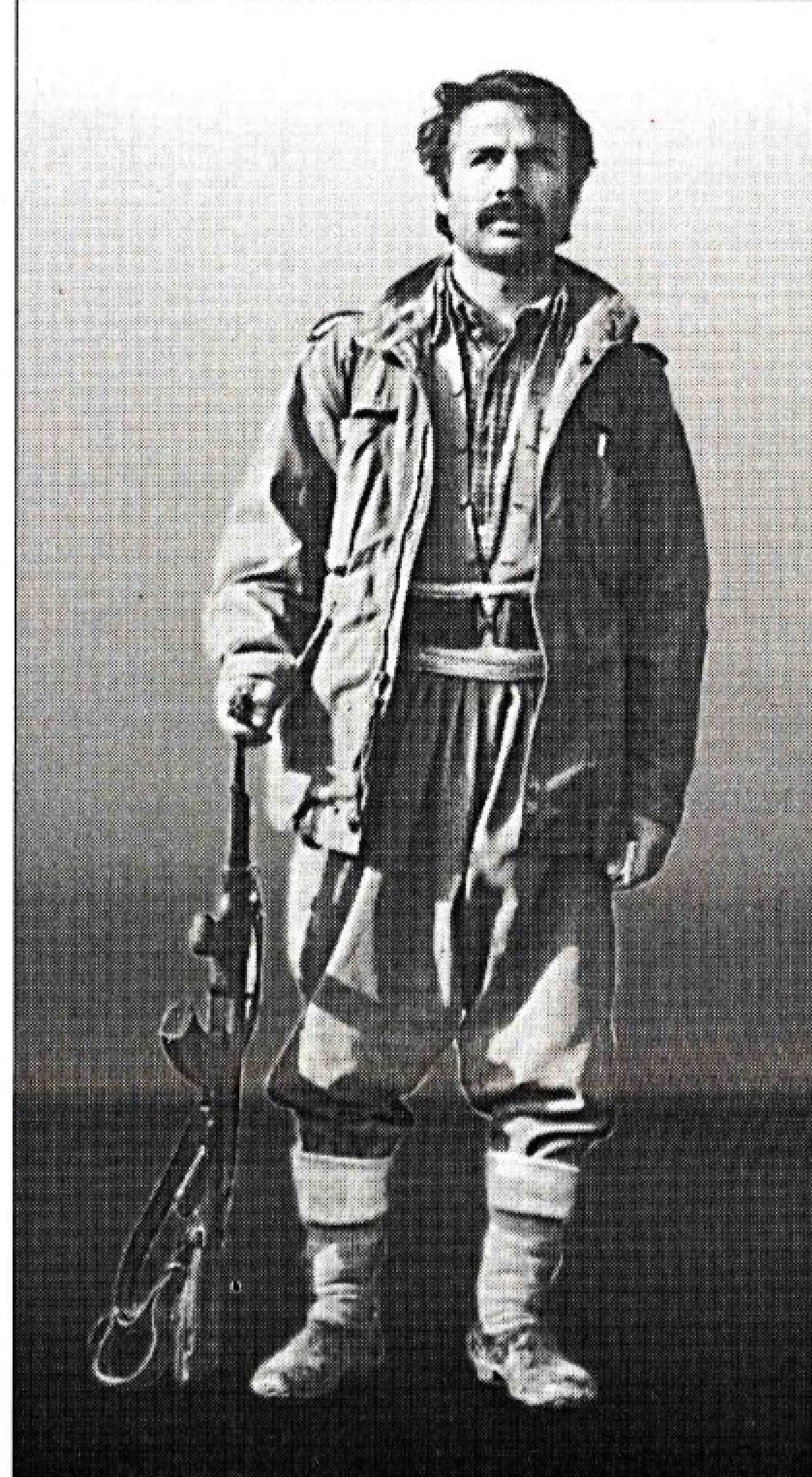
Ben ve kardeşim yaklaşık 7-8 köy genciyle birlikte Gabar'a bağlı Dıra Dağı'na her yıl olduğu gibi odun toplamaya gitmiştik. Her yer sanki ölüm sessizliğine bürünmüş gibi sakindi. Hafiften esen rüzgar ve kuş seslerinin cıvıltıları dışında en ufak bir kıpırdanma dahi yoktu. Bugünün de diğer günlerden farklı geçeceğini hiç düşünemiyordum. Güneş daha yeni yeni bir arşın boyu kadar dağların doruklarında yükselmişti ki, aniden farklı bir sesle birlikte gözlerimize silahlı, pala bıyıklı, güleryüzlü iki kişi belirdi. Hepimiz kim olduklarını, ne istediklerini bilemediğimizden içimizi bir tedirginlik ve korku hissi kapladı. Sonra üç kişi daha geldi. İstemeyerek de olsa içimizden değişik duygular ve düşünceler geçiyordu. Acaba bunlar bizlere çok farklı ve yanlış anlatılan, sözümona "insanları kandırıp götüren ve ardından öldüren terörist" dedikleri Apocular mıydı? Tabii bu yanılgı ve korkuda 12 Eylül askeri darbesinin direkt Kürt halkını hedef alması, Kürdistan'ın en ücra köşelerine kadar uzanarak tüm Kürt halkını işkencelerden geçirmesi, sindirmesi, korkutması bizdeki yanılgının zeminini teşkil ediyordu. İşte bu sürece kadar böylesi yanlış bir bilgiye sahip olduğumuzdan PKK'ye karşı hep bir tedirginliği yaşıyorduk. Bu yüzden olacak ki, yanımıza gelenler bizlere PKK savaşçıları olduklarını söyleyince yanımızda bulunan gençler her şeylerini bırakıp kaçmaya başladılar. Küçük kardeşim ise ağlayarak ürkek yüreğiyle arkama sığınmıştı. Bende de büyük bir çekingenlik ve telaş vardı. Acaba söylendiği gibi bizleri öldürecekler miydi düşüncesiyle boğuşurken, içlerinden orta boylu, oldukça sakin olanı, güler bir yüzle kardeşime yaklaşarak ellerinden tutup çok mütevazi bir hareketle kendi elleriyle kardeşimin göz yaşlarını silip ***"Neden ağlıyorsun? Biz de Kürdüz, sizin için savaşıyoruz, korkulacak bir şey yok. Sizleri görünce biraz konuşalım dedik"*** dedikten sonra, üzerime çöken binlerce ton ağırlığındaki yük birden hafifledi. İşte o an Kürdistan tarihinin büyük komutanlarından **Mahsum KORKMAZ (Agit)** arkadaşın karşısında olduğumu bilmiyordum. Nasıl bilecektim?

Daha o zaman onların kim olduklarını, niçin savaştıklarını, amaçlarını, ne istediklerini bilmiyordum. Diğer gerilla arkadaşlar elimdeki orak, balta vb. malzemeleri alarak bize odun kesip hazırlarken Agit arkadaş yanımızda oturup, kendilerini bize tanıttı. Kürdistan tarihinden başlayıp, halkın içinde bulunduğu durumu, partiyi, Başkanı, aynı zamanda düşmanın halkımız üzerindeki baskılarını, neler yaptığını vb. konuları büyük bir keyifle, muazzam güzellikle ve sade bir dille, bütün incelikleriyle anlatırken zamanın nasıl geçtiğinin farkına varmadan başımı kaldırdığımda akşam olmak üzereydi. Bütün hayvanlara kaldırabilecekleri kadar odun yüklendiğini görünce, artık ayrılmanın vaktinin geldiğini fark ettim. Gerillaların yaklaşım ve ilgisi karşısında söylenecek tek bir kelime bile bulamıyordum. Sadece ***"Heval bir daha görüşecek miyiz"*** dedim. Agit arkadaş gülümseyerek ***"Tabii bir daha odun toplamaya geldiğinde yine sizleri görmeye geliriz"*** dedikten sonra bazı ihtiyaçlarının olduğunu, bir dahaki gelişte bunları getirebilirsem çok iyi olacağını belirtti. Artık akşam olmadan gitmemiz gerektiğini söyleyince vedalaşıp ayrıldık.

Agit arkadaşın konuşmaları o kadar beni etkilemişti ki, bütün hücrelerim isyana kalkmış, binbir düşünce içerisinde boğulacak gibiydim. Köye nasıl vardığımızı bile pek fark edemedim. Köye yaklaşır yaklaşmaz, köylülerin bizleri karşılamaya geldiklerini gördüm. Meğer gerillaları görünce kaçan gençler, gerillaların geldiklerini, kendilerinin kaçıp kurtulduklarını, ben ve kardeşimin onların elinde kalıp götürüldüğümüzü bir yaygara biçiminde bütün köye yaymışlardı. Ben de bizi karşılayan köylülere böyle bir durumun olmadığını, gerillaların bizlere anlatıldığı gibi olmadıklarını, yanımızda biraz kalıp bana yardım ettiklerini, kısa bir süre sonra gittiklerini anlatım. Eve gittiğimde bir dahaki görüşmenin heyecanı ve sevinciyle bir türlü rahat edemiyordum. Evdekilere, bana anlatılanları kavradığım kadarıyla hepsini bir bir anlattım. Aynı zamanda bana belirttikleri ihtiyaçlarının hepsini hazırladım.

Daha sabah olmadan tan vaktinde yine birkaç köylü gençle odun toplamaya giderken, yolda yanımdakilere de durmadan gerillaları anlatıyordum. Buluşabileceğimiz noktaya geldiğimizde, kısa bir beklentiden sonra yanımıza bir gerilla arkadaş gelerek malzemeleri almaya geldiğini, komutan arkadaşın benimle konuşmak istediğini belirtince, ben de, kardeşim ve diğer gençlere odun toplamalarını, kısa bir süre sonra geri döneceğimi söyleyip, gerilla arkadaşla birlikte malzemeleri alıp kısa bir yürüyüşten sonra grubun oturduğu yere vardığımızda tekrar buluşmanın heyecanı içindeydim. Sıcak bir karşılamadan sonra Agit arkadaş dün kaçanların durumunu, bu olayın kimlerin duyduğunu, nasıl bir tepkiyle karşıladıklarını sorunca, ben de olan biteni tümden anlattım. Agit arkadaş gülümseyerek benim bu tutumumun bir eylem olduğunu, halk için bir fedakarlık olduğunu belirtip, köyün durumunu, köyde karakol olup olmadığını vb. sordu. Sonra kafamı kurcalayan KDP'yi sorunca, bu örgütün Kürt halkının kurtuluşu için mücadele veren bir örgüt olmadığını, hatta ajan, işbirlikçi bir aşiret olduğunu söyledi. Kürt halkının kurtuluşunun ancak PKK'nin öncülüğünde olabileceğini, bunu bütün halkımızın bilmesi gerektiğini belirtip, benim de yanlarında kalarak akşam birlikte köye gitmemizi söyleyince, bunun çok iyi olacağını belirttim. Bu arada O zamana kadar bilmeden rastgele kestiğimiz ağaçların böyle tahrip edilmemesi gerektiğini, kuruyan ve bir dahaki bahara umutsuz bakan ağaçların kesilmesini dahi öğretmişti bizlere. Bana, kardeşim ve orada bulunanlara bu görüşmeyi kimseye anlatmamamız gerektiğini belirtip onları uğurlayınca akşamı bekledik.

Kısa bir bekleyişten sonra dağların arkasına süzülerek kızıllaşan güneş kaybolunca, aydınlığın da yerini karanlığa bırakması geç olmadı. Kendi aralarında kısa bir konuşmadan sonra iki arkadaş orada kalıp biz dört kişi köye doğru yola koyulduk. Bir saat gibi kısa bir yürüyüşten sonra doğru bizim eve yöneldik. Evimiz kalabalık olmasına rağmen geleceğimizi

bildiklerinden dolayı bizleri karşılamak için belli bir hazırlığa girişmişlerdi. Halka nasıl yaklaşacağını çok iyi bilen Agit arkadaş herkesle tek tek merhabalaşıp, oldukça mütevazi bir yaklaşımla evdekilerle çok sıcak bir diyalog geliştirdi ve kendileri için farklı bir hazırlık içine girmemelerini söyledi. Kendilerinin de ailenin bir ferdi olduklarını, hatta annemin hazırlamaya çalıştığı yemeklere bile izin vermeyerek hazır ne varsa birlikte yiyeceklerini söyleyince gözlerime çarpan bir durum vardı; ayağında olan yırtık çorabını göstermemek için dikkat etmesine pek anlam veremesek de annemin getirdiği dört çift çorabı diğer arkadaşlara verdi. Bizlere savaşı, yurtseverliği, niçin savaştıklarını mükemmel ve etkileyici sesiyle uzun uzun anlattı anlattı...

Herkes Agit arkadaşı büyük bir dikkatle dinlerken zaman su gibi akıp gitmişti. Alacakaranlık yavaş yavaş silinmeye başladı. Artık sabah yaklaşmaktaydı. Horozlar sanki birbirlerine seslenircesine ardı arkası kesilmeden uzun uzadıya ötüyorlardı. "Yolcu yolunda gerek" misali artık kalkma vakti gelmişti. Yiyecek vb. malzemeler katıra yüklendi. Tan vaktinde evdekilerle vedalaşıp yola koyulurken ben de onlarla birlikte gidecektim. Belirlenen noktaya vardığımızda orada bulunan iki arkadaş bizi karşıladı. Agit arkadaş bundan sonra neler yapabileceğimi, nasıl hareket edeceğimi anlatırken, bu esnada diğer arkadaşlar yine odun kesip katıra yüklemişlerdi. Bir daha buluşmak üzere ayrıldığımda tekrar onları görmeyi büyük bir sabırsızlıkla bekliyordum.

Köyde herkesi çok iyi tanıdığım için buluşmaya her gittiğimde yanımda köyden birkaç kişiyi götürüp Agit arkadaşın güzel konuşmasını ve sohbetlerini dinliyorduk. Agit arkadaşla tanışan her köylü o kadar etkileniyordu ki, bir dahaki buluşmayı sabırsızlıkla bekliyordu. Artık köyde herkes tarafından mücadele biliniyor ve konuşuluyordu. Son buluşmamızda, Agit arkadaş köye geleceklerini, halkla konuşacaklarını belirtip, bunun için neler yapacağımı, nasıl bir tedbir alacağımı söyledi ve her evden uygun bir kişiyi uygun bir yere toplamamı istedi. Hiç zaman kaybetmeden verilen görevi yerine getirmenin şevkiyle hareket ederek söyleneni yerine getirdim. Köye giren Agit arkadaş, şahsında temsil ettiği militan kişiliğiyle büyük bir olgunluk ve alçakgönüllülükle halkı selamladı. Örnek kişiliğiyle halka verdiği değer ve saygıyı iki saatlik ayaktaki konuşmasında en ince motifleriyle sergiliyordu. Hiç bitmesini istemediğimiz bu konuşmasında, mücadelenin ve kazanmanın, katkının emek olduğunu belirtiyordu. Bu emeğin en güzelini de yaratmaya büyük özen gösteriyordu. Yaratılan bu emeğin halkla birlikte yaratılması ve halka mal edilmesi gerektiğini de çok iyi biliyordu.

Halka hitabı ve konuşması bu temeldeydi. İşte halka nasıl değer verilmesi, nasıl saygı duyulması, halkla nasıl bütünleşilmesi gerektiğini en mükemmel bir biçimde sergiliyordu. Halka hitap ederken duyduğu heyecan, şahin bakışlı gözlerinden okunuyordu. Ağzından çıkan her söz özenle seçilmişti ve direkt insanın beynine ve yüreğine işliyordu. Bu konuşmaya anlam verildiğinde ise halk olarak içine bulunduğumuz yaşam ve gaflet karşısında insan donup kalıyordu. Hiçbir şey yapmamak yaşamı anlamsız kılıyordu. Oldukça sade, kavratıcı, heyecan, coşku verici konuşmasını oturup günlerce dinlemek insana haz veriyordu.

Agit arkadaşın bütün hareketleri, konuşması, yaklaşımları her yönüyle örnek olduğu kadar dikkat çekiciydi. Yine gözlerden kaçmayan durum, yırtık olan çorabını halka göstermemek için harcadığı çabaydı. Bu durumu birçok kişi görse de, en önemli şey daha önce verilen dört çift çorabı diğer arkadaşlara vermesi, kendisinin almaması ve eski yırtık olan çorabı halka göstermemek için gösterdiği çabanın ne kadar büyük bir anlam taşımasıydı.

Agit arkadaşın öncülüğünde köyümüzde yaratılan yurtseverlik hiç tökezlemeden en kararlı bir biçimde devam etti ve halen devam ediyor.

Köyümüzde doğan her çocuk Agit ismiyle büyüdü, bu ismin verdiği onur, ancak O'nun yolunda yürümekle olur gerçeğiyle köyümüzdeki gençler hareket etti.

Agit arkadaşı ve mücadeleyi anlamak o zaman güçtü. Ancak, O'nun kendisinde somutlaştırdığı yüce yaşam ve ilişki tarzı, ölümüne bağlılığı getiriyordu. Mücadele yükseldikçe önderlik gerçeği kavranılmaya başlanınca, Agit arkadaşın kahramanlığının, kişiliğinin, büyük erdemlerle yüklü olduğu açığa çıkmaktadır.

En büyük cesaret ve fedakarlıkla Gabar'da ekilen yaşam tohumları, binlerce Agitlerin kanıyla sulanarak ülkemizin dört bir yanında filizlendiler. Şimdi milyonları kucaklayarak özgürlüğe ve bağımsızlığa en kararlı adımlarla Başkan APO'nun komutasında yürümektedirler.

Seyfettin Tuğçu

PKK III. ULUSAL KONFERANS KARARLARI (V)

YURT DIŞININ KULLANILMASINA İLİŞKİN

Açıklama:
Geçen sayımızda yayınladığımız bölümde teknik hata sonucu 7, 8 ve 9. maddeler eksik çıkmıştır. Bu maddeleri tekrar veriyoruz.

7- Dünya kamuoyuna mücadelemizi taşırmak için radyo ve yazılı yayınlarımızı içerik olarak mücadelenin gerçekliğini yansıtacak şekilde yetkince zenginleştirmek, propaganda için çok çeşitli materyallerin geniş bir şekilde kullanılmasını sağlamak.

8- Düşmanın barbar yöntemlerle sürdürdüğü soykırımı dünya kamuoyuna daha iyi yansıtabilmek için çeşitli dost çevrelerden ve basın-yayın mensuplarından oluşan heyetlerin gözlemci olarak ülkeye yoğun bir şekilde gitmelerini sağlamak ve ülkeden çeşitli nitelikte heyetleri dönem dönem yurt dışına çıkarıp uygun görüşmelerin yapılmasını sağlamak.

9- Avrupa'da etkin olan Avrupa Parlamentosu, Avrupa Komisyonu, Avrupa Konseyi, AGİK ve Avrupa İnsan Hakları Komisyonu nezdinde çalışmalarımızı daha da süreklileştirmek ve uzmanlaştırmak.

1980'den sonra yurt dışının kullanımı mücadelemizin gündemine girmiş. 15 seneyi aşkın bir süreden beri partimiz yurt dışı alanından yararlanmış, mücadelemizin geliştirilmesinde bu alanın azımsanamayacak katkıları olmuştur. Önderliğin bulunduğu saha devrimimizin yeniden geliştirilmesinde hayati anlamda bir rol oynarken, Avrupa, Doğu Kürdistan ve Güney Kürdistan da devrimimize katkıları olmakla birlikte beklenen düzeyde rollerini oynamayarak dönem dönem partiyi zor duruma sokan tasfiye pratikler ortaya çıkmış, devrimimize ve partiye ciddi zararlar vermiştir. Bu, söz konusu alanlardaki taktik önderliklerin taktik sapmalarından kaynaklanmıştır. Bu durumlardan dolayı dönem dönem partimizin genelini zorlayan ve tıkanmalara yol açan durumlara neden olmuş, parti her defasında ağır bedeller ödeyerek bunun önüne geçebilmiştir. En son 1992 Güney Savaşı ve sonraki süreç buna bir örnektir. Yine Avrupa alanında partiye dayatılan provokasyonlar ve tasfiye çalışmaları birer örnektir.

Önümüzdeki dönemde yurt dışının doğru kullanılması, geçmiş pratiklerden dersler çıkarmakla mümkündür. Yine ulusal kurtuluş mücadelemizin ulaştığı düzey, yurt dışı alanlarında ve Kürdistan'ın diğer parçalarında eskiyle kıyaslanmayacak imkan ve olanaklar ortaya çıkarmıştır. Reel sosyalizmin çözülmesiyle eski statükonun belli oranda parçalanması ve Kürdistan sorununun klasik sömürge konumunun parçalanmaya doğru gitmesi, yurt dışı faaliyetleri için olumlu bir zemin sunmaktadır. Yine örgütsel, kitlesel gücümüzün ulaştığı düzey önemli bir avantaj sunmaktadır. Kafkas ve Balkanlar'daki durum çalışmalara elverişli bir zemin sunmaktadır.

Türkiye metropollerindeki durum da çeşitli elverişlilikler göstermektedir. Alana rolünü oynatmak yakıcı olarak kendisini dayatmaktadır. Halkımızın yarısına yakınının yurt dışı alanlarında bulunması yurt dışı çalışmalarına yaklaşımımızın boyutunu belirlemektedir. Bu alanlara daha büyük bir çaba, emek ve öngörüyle yaklaşmak, bu temelde doğru bir çalışma ve örgüt tarzıyla yurt dışı alanlarına rolünü oynatmak gerekir.

Bunun için:

1- Bütün yurt dışı alanlarında faaliyet yürüten güçlerimizin parti militan ölçülerini esas almaları ve tüm kadro yapımızda parti yaşam tarzının egemen kılması.

2- Savaşta ve pratikte bir sapma olarak ortaya çıkan "dayanışmacı mantık", siyasi kadro ve parti militanı değil de, alan militanı vb. savaş dışı anlayışlara karşı mutlaka mücadele edilmesi ve bu anlayışların mutlaka söküllüp atılması gereklidir. Herkesin her an sıcak savaş sahasında yer alacak durumda olması, buna gelmeyenlerin örgüt bünyesinde bulundurulmaması kendisini dayatmaktadır.

3- Bütün yurt dışı çalışmalarının partinin yakın ve sürekli denetimine tabi tutulması.

4- Tüm yurt dışı alanlarının daha verimli hale getirilmesi için yetkin temsilciliklerin atanması ve örgütsel kurumlaşmanın geliştirilmesi.

5- Parti merkezi tarafından yurt dışındaki sahaların konumuna ilişkin bir hedefler programının belirlenmesi.

6- Ulusal kurtuluş mücadelemizin artan mali masraflarının karşılanması.

7- Dünya ilerici halklarıyla ve çeşitli temsilcilikleriyle ilişkinin geliştirilmesi ve diplomasi alanında mücadelemizin iktidar düzeyinde temsilinin sağlanması.

8- İmkanları zorlayarak siyasi, askeri eğitim kamplarının açılması ve mücadelemizin cephane ihtiyacının belirli oranda sağlanması.

9- Bu alanlarda halkımızın ulusal varlığının sürdürülmesi, asimilasyona karşı durulması ve bulunduğu alanlarda bir güç durumuna getirilmesi, çeşitli siyasi hakların kazanılması için mücadele edilmesi.

Ortadoğu alanına ilişkin

Bu alanın dünyanın stratejik noktalarından birisi olmasından dolayı, emperyalizm için önemli bir sömürü kaynağını oluşturmaktadır. Yine bölgenin ulusal, sınıfsal, sosyal çelişkilerinin doğru bir çözüme kavuşturulmamış olması bölgeyi daha sıcak bir durumda tutmaktadır. Bölge, üzerinde emperyalist hesapların derinliği kadar, önemli devrimci potansiyele de sahip olmaktadır. Arap-İsrail çelişkisi, emperyalizm ve bölge gericiliği için geçici bir çözüme ulaştırıldıysa da, daha önemli devrimci olanakları yaratmaya devam edecek niteliktedir. Yine İran, anti-emperyalist niteliğiyle bölgedeki çelişkileri beslemede önemli bir rolün sahibi olmaktadır. Son olarak Irak şahsında bölge gericiliği ile emperyalizmin çelişkiye düşmesi, "yeni dünya düzeni" temelinde düzensizliği yaratmış ve bölge için yeni devrimci güçlerin gelişmesinin önünü açmıştır.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi sahip olduğu devrimci dinamiklerle, yine Kürdistan'ın coğrafik konumu nedeniyle bölge için çok önemli bir devrimci durumu yaratmaktadır. Böylesine önemli bir alanda stratejik bir konumda olan ulusal kurtuluş mücadelemiz bu çelişkilerden olumlu bir tarzda etkilenmekte ve yine devrimsel gelişmeleri etkilemektedir. Asgari düzeyde anti-emperyalist güçlerden en radikal sosyalist güçlere kadar birçok devrimci güç odağı ile gerçekleştireceği ittifakların, dostlukların birçok devrimci gelişmenin yaratıcısı ve besleyicisi olabilmelerini sağlayacaktır. Ulusal kurtuluş mücadelemiz ile bu güçlerin ittifak ve dostlukları, emperyalizm ve bölge gericiliğine karşı kararlı bir duruşun adımları olacaktır.

Bu temelde:

1- Alandaki çelişkilerden yetkin bir tarzda yararlanmak için kararlı bir çabanın sahibi olmak.

2- Bölgedeki anti-emperyalist ve halkçı güçlerle ilişki ve dayanışmayı geliştirmek.

3- Ortadoğu'yu bir geri cephesi olarak kullanmak.

4- Bu alandaki Kürt kitlesini örgütlemek, maddi-manevi desteğini ulusal kurtuluş mücadelemizin hizmetine sunmak ve savaşımızın kadro, savaşçı ve silah ihtiyacını karşılamak.

5- Alanın doğru ve yetkince kullanılması için örgütsel yapımızı yetkinleştirmek ve yetkin kadrolarca onun temsilini sağlamak.

6- Örgüt ve kitle gücümüzün iç ve dış tehlikelere karşı korunması için gerekli uyanıklığı ve duyarlılığı faaliyetlere egemen kılmak.

7- Ortadoğu'nun çeşitli alanlarında (Libya, Suudi Arabistan, Lübnan vb.) Kürt kitlesini derinliğine ve genişliğine örgütlemek, mücadelemizin maddi ve kadro ihtiyacını gidermek.

Avrupa alanına ilişkin

Avrupa gerek ekonomik, gerekse siyasi olarak dünya dengesinin önemli bir ağırlığına sahip olduğu, sosyalizm ve ulusal kurtuluş mücadelelerine karşı tasfiye çalışmalarının önemli bir bölümünün planlanıp harekete geçirildiği bir alandır. Yine Avrupa emperyalizminin TC sömürgeciliği ile çok yoğun ekonomik, siyasi ve askeri ilişkileri ve ulusal kurtuluş mücadelemizi tasfiye etme çabaları bu alanın mücadelemiz açısındaki önemini daha da artırmaktadır. Avrupa'da belli bir duyarlılığın ve çeşitli demokratik kuruluşların bulunması başka bir yönü teşkil etmektedir. Avrupa'da özellikle bir milyonu aşkın Kürt kitlesinin bulunması, halkımız ve ulusal kurtuluş mücadelemiz açısından buranın önemini ortaya koymaktadır. Partimiz burayı bir cephe gerisi konumunda ele alıp faaliyetleri geliştirmeye çalışmış ve olumlu bazı sonuçlara ulaşmıştır. Bu, Avrupa alanının rolünü tam oynayıp, parti taktiğini yetkince hayata geçirdiği anlamına gelmez. Önümüzdeki dönemde partinin bu alana atfettiği sorumluluğu yerine getirmek, ciddi bir parti ve örgüt çalışmasıyla mümkün olabilir. Geçmişte yaşanan yetersizlikler ve ortaya çıkan tecrübelerin doğru tarzda değerlendirilmesi, olanakların parti hizmetine yetkince sunulması, uyanan kitle gücümüzün savaşımızın gerçekleri temelinde eğitilip mücadelemize kanalize edilmesi temel görevdir.

Bunun için:

1- Parti öncülüğünün Avrupa cephe çalışmalarına oturtulması.

2- Avrupa çalışmalarında dayanışmacı, liberal, ortayolcu gibi yaşam özelliklerinin örgüt bünyesinde kurutulması, örgütün parti militan ölçülerine uygun düzeyde geliştirilmesi.

3- Partileşme, savaş ve ordu gerçekliğimiz temelinde parti yaşamının egemen kılınması ve savaşa yaklaşımın geliştirilmesi, savaşçı kişiliğin yaratılması.

4- Avrupa alanında ERNK çalışmalarının geliştirilip sağlam bir örgütlülüğe kavuşturulması.

5- Avrupa örgütünün, ülke ve Türkiye metropollerine yönelik faaliyetlere hız kazandırması ve cephe faaliyetlerini ülkeye taşırması.

6- Bu alandaki kitlemizde kaynağa dönüş ve savaş ruhunun geliştirilmesi.

7- Kürdistan'daki kitlenin %90'ına ulaşmak için çalışmaların geliştirilmesi.

8- Kadro eğitim politikasının gözden geçirilip eğitimlerin yetkinleştirilmesi ve çok sayıda kadronun çıkarılması.

9- Basın-yayın faaliyetlerinin kurumlaştırılması, gereken üretkenliğe kavuşturulması ve bu alana ilişkin kadronun yetiştirilmesi.

10- Maddi olanak ve değerlerimizin en iyi bir şekilde kullanılması, daha büyük maddi değerlerin yaratılması için çeşitli ekonomik yatırımlara gidilmesi, tüketici ve tasarrufçu yaklaşımlara meydan verilmemesi.

11- Kültür Akademisi'nin yetkin bir yönetime kavuşturulması ve rolünün oynatılması.

12- Dış ilişki çalışmalarının yetkin temsile ulaştırılması ve bu çalışmaların kurumlaştırılması.

13- Bu alanda örgütümüze ve halkımıza karşı özel savaş çerçevesinde geliştirilen yönelimlere karşı tedbirlerin yanısıra, öz savunma önlemlerinin geliştirilmesi, ihanetçi, faşist ve işbirlikçilere karşı yönelimlerin gerçekleştirilmesi.

14- Mücadelemizin gelişim düzeyine uygun eylemliliklerin geliştirilmesi.

Kafkaslar'a ilişkin

Reel sosyalizmin çözülmesiyle bu alanlarda eski yapılanma aşılmış, birçok cumhuriyet ve halk yeni yönelimlere ve farklı politik yapılanmalara girmiştir. Aynı zamanda savaşlara varan çelişkilerin yaşanması, durumu daha da karmaşıklaştırarak bir kaos ortamını yaratmıştır. TC sömürgeciliği bu durumu fırsat bilerek bu alanlara yönelmek istemişse de Rusya, Ermenistan vb. güçlerin şiddetinden çekinerek farklı bir cepheleşmeyi yaratmış, Türki cumhuriyetlerden de yüz bulamamıştır. SSCB'nin çözülmesinin ardından buradaki Kürt kitlesinin de mücadelemize karşı ilgisi gelişmiş, ulusal kurtuluş özlemleri artmış, şimdiden maddi ve manevi değerlerini mücadelemizin hizmetine sunmaya başlamıştır. Buradaki kitlemiz çok ağır koşullar altında da olsa desteklerini sunmaları ulusal düzeyde büyük anlam ifade etmektedir.

Önümüzdeki süreçte:

1- Bu alanlarda Kürt kitlesiyle yoğun ilişki geliştirmek, cephe esprisiyle anavatana sahip çıkma temelinde örgütlemek.

2- Kürt kitlelerini bulundukları cumhuriyetlerde ulusal azınlık haklarını kazanmalarına yönelik mücadeleye teşvik etmek.

3- Tüm cumhuriyetlerde Kürt kitlesini örgütlemek, var olan örgütlenmeleri ortak bir doğrultuya çekmek ve merkezi örgütlülüğe ulaştırmak.

4- Kültürel, sosyal ve akademik çalışmaları geliştirip mücadelemizin hizmetine sokmak.

5- Bu alanda çeşitli cumhuriyetler ve bazı güçlerle siyasi temelde ilişki geliştirmek, hem kendi aralarında, hem de TC ile olan çelişkilerinden yararlanmak.

6- Kitle eğitim faaliyetlerini geliştirerek çeşitli eğitim okullarını geliştirmek.

7- Kuzey Sahası Komutanlığı'na bağlı olarak çalışmak ve bu sahanın cephe gerisi rolünü oynayarak savaşın teknik ihtiyaçlarını karşılamak.

8- Bu alanlarda askeri ve siyasi eğitim kamplarını hazırlamak, bunun için yoğun bir çaba içinde olmak.

Metropol çalışmalarına ilişkin

Ulusal kurtuluş mücadelemizin çıkışından günümüze kadar tüm alanlarda olduğu gibi, partimiz metropol çalışmalarına da gereken önemi vermiştir. İlk dönemler dar olanaklar içinde bazı çalışmalar yürütülmüş ve özellikle 1987'den bu yana fiili anlamda komiteleşmeye gidilmişse de, günümüze kadar bu alanda çalışmaların sağlıklı bir raya oturtulamadığı da bilinen bir gerçekliktir.

Parti Önderliğimizin belirttiği gibi ***"Cephe, parti çözümünün kitleselleşmesidir. Partiyi iyi çözümlemek, cephe işlerine sağlam bir giriş yapmaktır. Parti çözümü kitlenin siyasal, örgütsel çözümüdür. Kesin kitleselleşmeden kopuk bir partileşme yenilgiye götürür. Partileşmeyi yadsıyan bir kitleselleşme dağılmaya mahkum bir örgütlenmedir."***

Metropol faaliyetleri cephenin önemli çalışma alanlarından birisidir. Düşmanın baskı, işkence, göç ettirme vb. özel savaş yöntemlerinin yanısıra ekonomik nedenlerle de Kürt nüfusunun yarıya yakın bir kesiminin Türkiye metropollerinde bulunması bu önemi daha da artırmaktadır.

Düşmanın, gerillayla kitle arasındaki bağları koparma ve savaşı Kürdistan'la sınırlama politikasını etkisiz kılacak en iyi yöntem, savaşın Türkiye metropollerine taşırılmasıdır. Kısacası, günümüzde Türkiye metropollerinde savaşın geliştirilmesi stratejik bir önem taşımakta ve burada geliştirilen mücadele Kürdistan'daki gerilla savaşına nefes aldıracaktır.

Bugüne kadarki cephe faaliyetlerimizde bulunan kadrolar, parti politikasında derinleşmemelerinden dolayı, bu alanı tali olarak görmüş ve faaliyetleri mali, lojistik ve savaşçı aktarımıyla sınırlandırmışlardır. Oysa yapılması gereken, cephenin esas amacı olan kitlesel eylemlilikleri geliştirerek düşman gücünün parçalanmasıdır. Ulaşılan geniş kitle potansiyeli olmasına rağmen, cephenin esas işlevini gözardı eden sağ anlayışın sonucu olarak kitlesel eylemlilikler yaratılamamış ve ihtiyaçları karşılama alanı olarak değerlendirilmiştir. Kitle politikasına radikal yaklaşılmaması, düşmanın pasifikasyon politikasının kitleleri etkilemesine yol açmıştır. Cephe çalışmalarını tali olarak gören mantık, kadroda niteliğe önem vermeme, böylesi önemli bir alanın rolünü oynamamasındaki temel etkenlerden biri olmuştur.

Kadronun gerek kendisini, gerekse de kitleyi eğitmesi, mücadelenin geliştirilmesinde belirleyici bir öneme sahiptir. Kazanılmış olan kitleye eğitim adı altında salt ajitasyon ve propaganda yapılması, legal alanların yeterince değerlendirilmemesi, parti yayın organlarının bu yönlü yeterince kullanılmaması, kitlenin gelişen mücadeleye denk düşen bir örgütlenme ve eylemlilik içinde olmamasına da yol açmaktadır. Eğitim politikasına böylesi yüzeysel bir yaklaşım, yaş, cins vb. farklılıkların dikkate alınmamasına ve genellemeci bir tarza neden olmaktadır. Bunun yanısıra bireysel eğitime de duyarsız yaklaşan kadro, kendini üretememiş ve kısa süre içinde tıkanmayı yaşamıştır.

Parti ideoloji ve politikasında derinleşemeyen, sınıf intiharını gerçekleştiremeyen, şehir faaliyetlerini rahat yaşam alanı olarak gören, özel savaşın etkilerine açık olan kadronun gerek çalışma, gerekse de cepheye yanılgılı yaklaşımı, faaliyetlerin verimliliğini düşürmüştür. Bu kadronun kitleye maddi ihtiyaçlarının temini, barınma vb. amaçla yaklaşması ve bu ihtiyaçlarını en rahat karşılayabileceği kesimi olarak orta sınıfı görmesi, esas dayanılması gereken yoksul ve emekçi kesimlerin tali plana itilmesini getirmiştir. Yoksul kesimleri esas almak yerine özel savaşın etkilerini yoğun yaşamak, devletle ilişkili olan ve devrimdeki rolü her ne kadar müttefik konumundaysa da aynı zamanda bir tuzak işlevi gören orta sınıflara dayanmak, parti politikasından önemli bir sapmadır. Partiye kendi çıkarları doğrultusunda yaklaşan bu kaypak zemin, çıkarlarına ters düştüğü noktada partimizin maddi ve manevi değerlerini düşmana teslim etmekten de çekinmemektedir. Yine kadronun parti ve cephe politikalarını birbirine karıştırması sonucu, ya esneklik adı altında sınır çizgisini reddeden bir yaklaşımla ciddiyetsiz ve kitle kuyrukçuluğu, ya da sekterizmle kitlenin soğuması durumu da yaşanan diğer bir olumsuzluktur.

Legal, yarı-legal ve illegal faaliyetlerin yeterince ayrıştırılmaması deşifrasyona ve karışıklığa yol açarak çalışmalardan istenilen verimin alınmamasını getir-

miştir. Kitlelerin en geniş örgütlülüğünün sağlanabileceği alanlardan biri de legal faaliyet sahasıdır. Geçmiş faaliyet sürecinde bu geniş sahadan derinliğine yararlanılmamış, sendika, gençlik, sportif, kültürel, mezhepsel, dini vb. dernekleşmeler değerlendirilememiştir.

Bugüne dek komiteler genellikle dışarıdan atanan kadrolarla işletilmiştir. Bu durum herhangi bir operasyonda kadroların yakalanması sonucu alanların boş kalmasına, faaliyetlerin yeni bir kadro atanana kadar durmasına yol açmıştır. Oysa ki kadronun kendi yedeğini yetiştirmesi ve halkı yönetim gücü haline getirmesi büyük bir öneme sahiptir. Ayrıca komite oluşturma adı altında gerekli eğitim ve denetimden yoksun bırakılan komiteler, hem işlevsiz kalmakta, hem de deşifrasyona yol açmaktadırlar. Kürt nüfusunun yoğun olarak yaşadığı alanlarda serhildan; koruma ve öncü birlikleri, öz savunma birlikleri ve milis örgütlenmesini oluşturmak hem kitlenin kendisine özgüvenini geliştirecek, hem de örgütlülüğünü sağlamlaştırarak kitlesel eylemliliklerin başarısını sağlayacaktır.

Cephenin kendi içinde ayrışmasının sağlanması, askeri, siyasi, mali faaliyetlerin aynı komite etrafında yönlendirilmesi birçok sakıncayı beraberinde getirmiştir. Gerek bu alanda yoğunlaşmanın sağlanamaması, ya birine, ya da diğerine ağırlık verilmesi, gerekse de bir alanda gerçekleşen operasyonun diğerine sıçraması bütün örgütün deşifre olmasına ve çözülmesine yol açmıştır. Ayrıca cephenin kendi içerisinde ayrışmanın sağlanmaması, mali alanda da yoğunlaşmamanın yanısıra, maliyenin kurumlaşmaması, yanlış istihbarata dayanılarak gerçekleştirilen vergilendirmelerin geliştirilmesi sonucu kitle üzerinde tahribat yaratmış, alınan kararların uygulanmamasıyla da parti otoritesinin boşa çıkarılmasına yol açmıştır. Özellikle son süreçte düşmanın ya makbuzlarla parti adına yüklü miktarda para toplamasıyla kitlenin deşifrasyonu gündeme gelmiş, ya da kadronun ele geçirilmesi amacıyla bu ilişkiler tuzak olarak kullanılmıştır.

Faaliyetlerin daha sağlıklı bir tarzda yürütülebilmesi için ayrıştırılarak merkezileştirilmesi gereklidir.

Örgütlenme tarzında bugüne dek sakıncaları yoğunca görülen geniş alanların sorumluluğunun bireylerde merkezileştirilmesi, bu bireylerin düşman denetimine girmesi veya yakalanması durumunda bütün bölge etkilenmekte ve tasfiyeye kadar gidebilmektedir. Bu nedenle verilebilecek kaybın en asgariye indirilmesi, çalışma tarzının verimliliğinin artırılması ve parti denetiminin hakim kılınması açısından bölge komitesi biçiminde dar bir örgütlenme tarzına gidilmelidir. Bunun yanında militanın çalışma tarzında illegalite kurallarına bağlı kalması, gözünde düşmanı ne fazla büyütmesi, ne de küçük görmesi, yine teknik malzemeleri kullanmada duyarlı olunması, yaşanan kayıpları asgariye indirecektir.

Yukarıda belirtilen hususlardan da anlaşılacağı gibi cephenin mücadelemizdeki rolünü oynayabilmesi için geçmiş tarzın aşılıp, parti öncülüğünün hakim kılındığı yeni bir örgütlenme tarzının geliştirilmesi zorunludur.

A- ÖRGÜTLENME

1- Cephenin askeri, siyasi ve mali alanda ayrıştırılarak merkezileştirilmesi.

2- Komite ve temsilciliklerin dar bölgeler düzeyinde örgütlendirilmesi, bunların direkt merkeze bağlı çalışması, bölgelerin kendi aralarındaki koordinenin kaldırılması ve büyük şehirlerin kendi içinde bölgelere ayrıştırılması.

a) (...)

b) (...)

c) (...)

3- Cephe çalışmalarında taktikler belirlemek, ortak eylemliliklere gitmek ve yönetmekle görevli politik merkezin oluşturulması.

4- Cephe yönetmeliği temelinde bölgelerin özgül koşullarına göre yönetmelik oluşturulması.

5- Cephenin kendi içinde çalışmaların ayrıştırılması için:

a) Legal-illegal faaliyetlerin ayrıştırılması, legal siyasi parti, sendika, dernek vb. kitle örgütlerinin birer cephe çalışma alanı olarak görülüp değerlendirilmesi.

b) İttifaklara ilişkin:

Rejim karşıtı, devrimci-demokrat güçlerle ilişkilerin geliştirilmesi, bu güçlerin düzene karşı aktif mücadeleye teşvik edilmesi, maddi-manevi dayanışmaya gidilmesi, gerektiğinde ortak eylemliliklere gidilmesi, bu ilişkiler geliştirilirken partimizin ittifaklar politikasının göz önünde bulundurulması.

c) Maliye:

- Her bölgede komitelere bağlı olarak maliye birimlerinin oluşturulması.

- Çeşitli işletme, ticarethane vb. açılarak ekonomik kaynakların sağlanması.

- Aidat, kampanya ve bağış sisteminin geliştirilmesi.

- Maliye istihbaratının oluşturulması, vergi, para cezası vb. alımındaki keyfiyeti ortadan kaldırmak için bir yönetmeliğin oluşturulması ve bu konuda ilkeli davranılması.

d) Eğitim:

- Kadro eğitiminde, parti yayınları ve çözümlemeler esas alınarak, savaş ve ordu gerçekliği, önderlik tarzı kavratılarak, mücadele ruhuyla dolu militanların yetiştirilmesi.

- Cephenin kendi kadrolarını yetiştirmesi ve gerekirse kırsalda devreli eğitim imkanlarının yaratılması.

- Kitle eğitiminde legal imkanlardan da yararlanılması.

- Özgün eğitime önem verilmesi.

- Eğitim araçlarının bölgeler düzeyinde yeterli ölçüde sağlanması.

- Kadroların kitle politikasında ve diğer çalışmalarda uzmanlaştırılması.

e) Basın-yayın:

- Legal yayın organlarının yeniden düzenlenerek, partinin ideolojik ve politik temsil düzeyinin yaratılması ve bunlara bir içerik kazandırılarak kurumlaşmasının sağlanması.

- İllegal tarzda her bölgenin kendi redaksiyonunu oluşturması, bununla parti yayınlarının ve çözümlemelerinin çoğaltılıp dağıtılması, yine bildiri, kuşlama vb. ihtiyaçların giderilmesi.

f) Kültürel faaliyetler:

- Halk-savaş gerçekliğimize ters düşen reformist ve uzlaşmacı dayatan kültür kurumlarının zayıflıklarının giderilmesi, bunun şubeler biçiminde hemen her alana taşırılması.

g) Yurt dışı ve ülkeyle ilişkiler:

- Her bölge komitesinin bağlı olduğu merkezle ve ülke ile ilişkilerini sağlayacak düzenli kurye sisteminin oluşturulması (her bölgenin ayrı eyaletlerle düzenli ilişkilerin olması karışıklığı ortadan kaldıracaktır).

- Gerek bu ilişkilerde, gerekse de iç diyaloglarda mümkün olduğunca telefon ve telsiz gibi teknik araçların kullanılmaması.

- Gençlik kesiminin, savaşın geldiği aşama ve ordunun savaşçı ihtiyacı göz önünde bulundurularak aktarımına ağırlık verilmesi ve bu amaçla askerlik şubelerinin oluşturulması (bu savaşçı alımında gerçeklik konusunda bilgilendirme, sınama, eğitme ve ARGK'nin belirlemiş olduğu kıstaslara göre savaşçı seçiminin gerçekleştirilmesi).

- Savaşa her türlü teknik araç, lojistik ve mali aktarımın sağlanması.

B- ÇALIŞMA TARZI

Yürütülen faaliyetlerin başarılı, ya da başarısız olmasının en önemli nedenlerinden biri de militanın çalışma tarzıdır. Doğru tarzı tutturamayan bir militan, ideolojik-politik gelişkinliği ne olursa olsun yenilgiye mahkumdur.

Bunun için:

a) İllegaliteye önem verilmesi.

b) Üslenme ve örgütlenmede yoksul ve emekçi kesimlerin esas alınması, orta-sınıfın devrimin müttefiği olarak görülmesi ve bu temelde kullanılması.

c) Hücre tipi evlerin, deşifre ilişkilerin kullanılmaması, yeni ve sağlam ilişkilerin esas alınması.

d) Telefon numaraları, adres defteri vb. yazılı belgelerin bulundurulmaması, özel telefonların kullanılmaması, umumi telefonlardan şifreli konuşulması.

e) Düşman ve kitle hakkında sağlam bilgiler edinme amacıyla halktan istihbarat birimlerinin örgütlendirilmesi.

f) Çalışanların, askeri birimler dışında (ki bunlar da gerekmedikçe taşımayacaklardır) askeri malzeme ve silah bulundurulmaması.

g) Deşifre, aşınma ve yozlaşmaya karşı tedbir amacıyla militanların çalışma sürelerinin sınırlandırılması.

C- EYLEMLİLİKLER

Metropollerde gerçekleştirilen eylemliliklerin, Kürdistan'da gerçekleştirilen katliamlara cevap olması gerektiği kadar, düşmanı geri cepheden darbeleyen, ekonomik bunalımını hızlandıran, gerillaya nefes aldıran, düşmanın askeri güç ve dikkatini üzerine çeken eylemlilikler olmalıdır.

a) Askeri birimlerin cephe çalışmalarından ayrıştırılarak, saha ve bölge komutanlıkları tarafından yönlendirilmesi, ülkeye ve bağlı olduğu merkezin vereceği ilişkilere dayanması.

b) Özel suikast birimlerinin oluşturulması, bunların yalnızca saha ve bölge komutanlıkları tarafından görevlendirilmesi, bunların vereceği ilişkilere dayanması, alanda sabit üslenmemesi, eylem için girip çıkması, gerektiğinde Avrupa'yla ilişkiye geçmesi (bu birimler birbiriyle temasa geçmeden kendi eğitimlerinden sorumludur).

c) Bölge komitelerine bağlı yerel ve bileşimi değişken milis birimlerinin örgütlendirilmesi, deşifre olmaları durumunda geri çekilerek ülke sahasına gönderilmesi.

d) Kürt potansiyelinin yoğun olduğu alanlarda öz savunma birliklerinin hücre tipi komiteler biçiminde örgütlendirilmesi, nöbet vb. tedbirlerin geliştirilmesi.

e) Eylemler geliştirilirken hedef, keşif, istihbarat ve koruma tedbirlerinin özenle ve ustalıkla ele alınması, geliştirilen operasyonlara karşı, eylemlerde çeşitlilik ve sürekliliğin sağlanması.

f) Serhildan koruma ve serhildan öncü birliklerinin oluşturulup eğitilmesi.

g) Ekonomik hedefler esas alınarak, çeşitli eylem biçimlerinin geliştirilmesi.

1- Fabrika, rafineri, havaalanı, banka, büyük mağazalar, haberleşme ve enerji ağları, kamu ve büyük şirketlere ait ulaşım araçları, PTT, TEK, kapitalist üretim çiftlikleri vb. alanlara sabotaj vb. eylemliliklerin geliştirilmesi.

2- Turistik tesislere, yine askeri ve burjuva sitelerine, dinlenme tesislerine yönelik sabotaj vb. eylemliliklerin geliştirilmesi.

3- Kürdistan'da gelişen katliamlara misilleme olarak sivil-faşist çevrelere, burjuva çevrelere, yine parti muhalifi faşist gösterilere yönelinmesi.

4- Düzen partilerine, sömürgeci basınına, yine bu tür hizmet içinde olan kulüp, dernek, lokal vb. alanlara yönelik eylemlerin geliştirilmesi.

Siyasi eylemler:

1- Özel günlerde, ulusal değerlerimize uygun bir tarzda kitle eylemliliklerinin düzenlenmesi

2- Kürdistan'da geliştirilen operasyon ve katliamlara karşı serhildan, korsan gösteri, protesto, toplantı vb. eylemliliklerin örgütlendirilip gerçekleştirilmesi.

3- Kontak ve kepenk kapatılması.

4- Halkın ülkeye dönüşe teşvik edilmesi, bunun için çok yönlü örgütlenmeye gidilmesi.

ZİNDANA İLİŞKİN

1991 yılında Parti Önderliği'nin çözümlemeleri ve Zindan Konferansı kararlarıyla zindana müdahale edildi. Zindan konferanslarında zindan örgütü ve yapı Zindan Konferansı'nın kararlarını kabul etmekle birlikte, açık olmasa da içten içe direnmeler sürmüştür. 1993 konferansları 1992'nin tekrarı olmuştur. Müdahale ile geriye gidiş durdurulmuş, doğrultu ileriye doğru çevrilmiştir. Ancak son 3 yılın pratiğine bakıldığında atılan adımlar kesin kurtarmaya götürmemiştir.

Yetmez devrimcilik ve ortayolcu anlayışların yıkılmaması sonucu, bazı yönleriyle eskinin tekrarı yaşandı ve biçimciliğe kaçıldı. Örgüt, yaşam ve çalışma tarzı, eğitim, eylem vb. alanlarda işin özü yakalanacağına, zindan sınırlarına takılma görülmüştür. Partileşmeyen yanlar, özellikle örgüte, disipline, görev ve yetkinin kullanılışına basit yaklaşım yoğunca yaşanmıştır. Önderlik tarzı, parti içi savaşım, savaş ve ordu kişiliği, savaşa yaklaşım konusundaki ciddi yetersizlikler, partileşme önündeki büyük barikatlardır. Orta-sınıf partisine zemin sunan eski alışkanlıklar, sahte yaşam anlayışları ve zindan kişiliği, zindan örgütlenmesini kemiren hastalıklardır.

Taktik önderlik boşluğu yeterince doldurulamamıştır. Yönetimlerdeki egemen tarz ortayolculuktur. Geri örgüt ve örgüt anlayışının önüne geçilmezse ciddi tıkanıklıkların ve sapmanın yaşanacağına 3. Ulusal Konferans dikkat çekmiştir.

Bunun için 3. Ulusal Konferans kararları ve Parti Önderliği'nin çözümlemelerinin zindana taşınması ve zindan yapısının bir bütün olarak kendisini yeniden gözden geçirmesi kaçınılmazdır. Her örgütlenmeden daha çok zindan örgütünün partileşmede karar kılması ve bunu mutlaka sonuca götürülmesi önlerine konulmuştur.

Zindanlarda daha şimdiden 5 bin kişilik bir tutsak sayısı birikmiştir. Sayının daha da artacağı kesindir. Mücadelenin bir ayağı olan zindan örgütlenmesi için yeni örgütsel tedbirlere gitmek zorunluluk arzetmektedir.

Bunun için:

1- Dışarıda zindan örgütlenmesinin bağlı olduğu, merkezden bir arkadaşın da yer aldığı, ya da doğrudan parti merkezine bağlı, onun denetimi ve yönlendirmesi altında bir komisyonun oluşturulması.

2- Bu komisyon, bütün zindan örgütlenmelerini denetlemek, çizginin hakimiyetini sağlamak, PKK kişiliği ve savaş ruhunun gelişmesi için partileşme ve ulusal kurtuluş savaşındaki gelişmeleri çeşitli araçlarla içeriye taşırmanın yetkili kurumudur.

Rapor-talimat, örgütsel işleyiş, alt-üst ilişkisini geliştirir. Zindan konferanslarının kabulü ve reddinden sorumludur. Konferansı kabul edilmeyen zindan örgütü yeniden konferans yapmalıdır.

3- Konferanslarda seçimle gelen zindan yönetimleri, komisyonun onayını aldıktan sonra resmileşir. Seçilen yöneticilerin öz geçmişi, partideki (dışarıda) tutumu, sorgu ve zindandaki tutumu raporlarla komisyona iletilmelidir.

4- Komisyon TC'nin zindan politikasından, zindan faaliyetlerinden, rapor ve özeleştirilerden sonuçlar çıkararak, gelişmelere müdahale etmeli ve talimatlarla yönlendirmelidir. Zindandaki birikimin dışarıdaki mücadeleye aktarımını ve ilişkinin araçlarını yaratmalıdır, somut görevler önlerine koyup, mutlak sonuçlar istemelidir.

İç Koordinasyon:

1- Üç kişiden oluşmalıdır. Komisyon tarafından atama ile göreve getirilir. Zindan örgütleri arasında koordineyi sağlar

2- Ani gelişmeler ve boşluklar dikkate alınarak bazı zindan yönetimlerini ve temsilciliklerini atayabilir. Bu atamalar komisyonun onayı ile resmileşir.

Zindan yönetimine ilişkin:

1- Her yıl konferansta seçimle gelir.

2- Konferans için herkes delegedir (istisnalar dışında).

3- Yönetime seçilenlerden aranan ölçüler: Sorgu öncesi parti tutumu, sorgu tutumu, zindandaki yaşamı, ideolojik-politik düzey, yöneticilik vasıfları, partiye, halka ve devrime yaklaşımlar esas alınır.

Eğitim:

1- Bilgi hamallığından vazgeçilmelidir.

2- Önderlik tarzı, ordu ve savaş gerçekliğinin özel ders konusu yapılması, çözümleme ve parti yayınlarının eğitimde esas alınması gerekmektedir.

3- Eğitimi biçimci olmaktan kurtarmak, yaşayan özü, savaş ve ordu, partileşme ruhunu geliştirecek kişilik formasyonuna dönük yoğunlaşmak görevdir.

4- Her ders konusu özeleştirisel temelde işlenmelidir.

5- Terbiye ve ölçü kazandırmaya, düşünce ve moral ölçüleriyle donanmaya, önderlik tarzı ve dönemin gerektirdiği kişiliğe, öz ve biçim kazandırmaya yöneliktir.

Yaşam:

En büyük savaşlardan biri bu cephede verilmektedir. Rehabilitasyon politikasının ve çeşitli anlayışların dayattığı bireyci, özerk, sahte yaşama, tutkular, duygusallıklar ve dayatıcılığa, kural ve otoriteye gelmeyen anlayışlara karşı savaşım, tutsakların en önemli sorunudur. Adeta her şey burada kazanılmakta ve kaybedilmektedir. 3. Ulusal Konferans, tutsakları parti yaşamı ve yoldaşlık ilişkileri ile bütünleşmeye davet etmektedir.

Ayrıca:

1- Cezaevlerini boşaltma, kurtarma ve intikam operasyonlarını geliştirmeyi sürdürmek.

2- Parti yayınlarını zindandaki yoldaşlara ulaştırmak, ilişkilere süreklilik kazandırmak.

3- Tutsak yoldaşların maddi-manevi ihtiyaçlarını karşılamak.

4- Cezaevlerinden çıkan yoldaşlarla ilişki kurup, bunları uygun alanlara aktarmak karar altına alınmıştır.

Ülkemizin diğer parçalarına ilişkin

Partimizin önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz, Kürdistan sorununu önemli oranda uluslararası bir sorun durumuna getirmiştir. Yine Kürdistan'ın klasik statüsünü önemli oranda parçalayarak kazanmanın ve zaferin önünü açmıştır.

Bunu gören emperyalizm, ilkel ve küçük-burjuva milliyetçiliği Türk sömürgeciliğiyle or-

Devamı 23. sayfada

Şimdi ülkeyi fethetmenin zamanı...

Baştarafı 13. sayfada

günleridir. Mücadelenin ezilmesine (ki düşman bu yazın bizi bitirme iddiasındaydı, olağanüstü yüklenmişti, görülmemiş yöntemlerle yüklenmişti) izin vermemek bizim yapabileceğimiz en büyük iyiliktir. Siz halkımıza sunabileceğimiz en değerli müjdedir. Gerçekten ben bunun dışında bir değer sunulabileceğine inanmıyorum. Tarihimizde düşmanın çok iddialı olduğu, oldukça da yüklendiği bir yok etme sürecini boşa çıkarmakla büyük coşku ve mutluluk içinde olunabileceği kanısındayım. En önemlisi de bu savaşımı bu düzeyde tutmanın sizin en büyük tutkunuz olacağı inancındayım. Zaten heyecanınız, birdenbire daha fazla tutkulu yaşama katılımınız bunun böyle olduğunu gösteriyor. Yerindedir, doğrudur ve daha fazlası bundan sonrası içindir. Bundan sonra ülkede daha iyi savaşacağız.

Bundan sonrası zaferin zamanlamasıdır

Şimdiye kadarki dönem, yanlışlıklarımızdan, eksikliklerimizden kurtulma dönemiydi. Bundan tarihin kösteklerini yıkma, zaaflarımızı giderme dönemi de diyebiliriz. Kösteklerden, zaaflardan, yanlışlardan bu kadar arınmış bir gerilla savaşı, yine bu kadar savaşarak dayanabilen halk gerçeğimiz, eğer kendi kendine, kendi içinde darbe vurmazsa (buna da fırsat vermemek en temel görevinizdir), bundan sonrası sadece zaferin zamanlamasıdır. Bu savaş kazanılacaktır. Bize çok bağlı olduğunuzu söylüyorsunuz, buna da fazla gerek yok. Bağlılık, kendi kurumlaşmalarınızda, kendi mücadele görevlerinizde başarılı olmanızdır. Benim yaptıklarım, tarihi açıdan, bir kişiden beklenenin çok çok üstündedir. Siz daha fazlasını yapabilirsiniz. Bunu böyle bilmeli, kendinize böyle güvenmeli ve başarıyı zorlamalısınız. Bunun için düşüneceksiniz, gerekirse tartışacaksınız, gerekli olan örgütleşmeleri yapacaksınız. Ülkeye, savaşa taşıracak gücünüz de var. Zaferi kesinlikle sağlayabilecek bir kitlesiniz. Oradaki parti rahatlıkla zaferi kendinde başlatabilir bir nicelik ve kapsamdadır. Mesele, görevlere tam başarı, özellikle de bizim verdiklerimiz temelinde sahip çıkabilecek misiniz, layık olabilecek misiniz, özellikle yaşamda mücadeleci üslubu, çekici, örgütleyici tarzı tutturabilecek misiniz konularıdır. Bunları sağladığınızda adım gibi biliyorum bu iş başarılacaktır.

Bunda da çok mütevaziyim. Çoktan başarmamız gerekeni yeni yeni başarıyoruz. Kesinlikle şımarmıyoruz, kendimizi yitirmiyoruz. Çoktan halledilmesi gereken bir iş gelip bizim omuzlarımıza yıkılmıştır. Bunu da böylece insan olmanın bir gereği olarak üstlendik. Gördüğünüz gibi başarılıyor. Anlaşılmayacak hiçbir yanı yoktur. Anlaşılıp da gerekleri yerine getirilmeyecek bir iş de değildir. Ölüm her zaman vardır. Birisi belki 5 yıl fazla veya 5 yıl az yaşayacaktır. Kaldı ki bizim yolumuz ölümsüzlük yoludur. En kötü ölümler veya bize dayatılanlar ölümün ta kendisidir. Ölümsüzlük ise PKK'nin dayattığı yaşamdır. Bu yolun şahadetlerini her zaman yaşamın komuta gücü olarak değerlendirdik. Bizde şahadet, yaşayan ve yaşatan kaynaktır. Benim de gerçeğimde bu kaynak vardır. Tersi olursa ben böyle yaşayacağıma asla inanmıyorum. Şehitlerin sözcüsü olmaya, onların vasiyetini yerine getirmeye çalıştık. Böyle güçlendik. Bu, herkes için geçerlidir. Şehitlerin sözcüsü olmak, onların vasiyetlerinin yerine getiricisi olmak yaşamamızın varlık nedenidir. İşte kahramanca direnen zindan direnişçiliği var, dağ direnişçiliği var. Hatta bu sahanın direnişçiliği bile saygıdeğerdir. Onlara da zaten her zaman bağlıyız.

Bütün bunlar yüksek ve her şeyin önüne konulması gereken değerlerimizdir. Şimdiye kadar dürüstçe ve yerinde bağlılık göstermekle geliştireceğimizi gösterdik. Yine başarılamayacağı söylenenin başarılabileceğini de ortaya koyduk. Bundan sonrası kesin zafere doğru yürümektir. Yürüyüş halindeyiz. Ciddi hatalar yapmazsak, herkes söylediğim bu çerçeve dahilinde bile görevlerine sağlıklı yaklaşırsa zafer kesindir diyorum.

Bu temelde tekrar 15 Ağustos Atılımı'nın 10. yıldönümünü sizler için de kutluyorum. Selamlarımı ve sevgilerimi sunuyorum.

Yurt dışının kullanılmasına...

Baştarafı 22. sayfada

taklaşa partimize karşı çeşitli komplo, provokasyon ve saldırılarla yönelerek, hareketimizin bu alanlara yayılmasını ve geçişini kırmaya çalışmıştır. Emperyalizmin çok bilinçli ve örgütlü olarak gelişen bu yönelimi uzun süreden beri devam etmektedir. İlkel ve küçük-burjuva milliyetçiliği dönem dönem partiye yanaşıp ittifak ve dostluk kurmaya çalışmışsa da, bundaki esas amacı partiyi etkileri altına almak ve oralarda tasfiye etmektir. Bunu başarmak için de emperyalizmden TC sömürgeciliğine, oradan da köy korucularına, Kürt ağalarına ve parti içinde özünde PKK karşıtı bireylere kadar bir bütünlük çerçevesinde geliştirmekten asla çekinmemişlerdir.

Parti uzun süre bu önderliklerin tahribatlı ve savaşa zarar veren yaklaşımlarına karşı ciddi bir mücadele vermiştir. Parti adına hareket eden taktik önderliklerin, parti politikasını ve taktiğini doğru uygulayamamaları, buradaki parti çalışmalarını zor duruma sokmuştur. PKK savaş ve örgüt çizgisini dıştalayarak, Güney parçasındaki önderliğin etkisine girerek parti hareketine ve ulusal kurtuluş mücadelemize ağır zararlar vermişlerdir.

Geçmiş dönemde yaşananlardan doğru sonuçlar çıkarılıp ciddi tedbirlere yönelerek, ulusal bağımsızlıkçı çizgi ve örgütlenmenin pratikte güçlü düzeyde temsilini sağlamak ve aynı zamanda savaşımızın bir geri cephesi olarak en yetkin tarzda kullanmak gerekiyor.

Bunun için:

1- Güney Kürdistan'da bağımsızlıktan yana olan tüm eğilim ve hareketleri güç ve destek verip ulusal bağımsızlık cephesinde toplamaya çalışmak.

2- YNK ile taktik ilişki ve ittifak geliştirmek, KDP'ye bu bağlamda çağrı yapmak, elden geldiğince bu ilişkiler içinde zararlarını önlemeye çalışmak, bu bağlamda Kürdistanlı güçlerle ulusal konferansa gitmek.

3- Doğu Kürdistanlı güçlerle taktik ittifaklar yapmak, bunları bağımsızlıkçı çizgiye çekmek.

4- Doğru bir üslenme ve yönetim tarzına ulaşmak.

5- Bu anlamda askeri ve siyasi eğitim okullarını geliştirmek.

6- Savaşımızın maddi, teknik ve sağlık ihtiyaçlarını karşılamak.

7- Kitle çalışmalarını geliştirmek.

8- Kültürel ve basın çalışmalarını geliştirmek.

9- Askeri ve siyasi çalışma yapmak. TC'nin istihbarat vb. çalışmalarına yönelmek, bu açıdan partiyi ve çeşitli çalışmaları koruyan ve saldırıları boşa çıkaran düzeyde silahlı güç bulundurmak.

10- Serhat Eyaleti ve Güney'deki sınırlara yakın gerilla bölgeleri üslenmelerini asıl savaş sahaları içinde yapmalı, sınır ötesinde sınırlı ve savaşa aktarılmaya hazır güç bırakılmalıdır.

11- Mevcut durumda önemli konumda olan Zelê Kampı'na rolünü yetkince oynatmak (eğitim çalışmaları, Güney çalışmaları, dış ilişki vb. çalışmalarda sağ sapmaya meydan vermemek).

İsrail-Filistin barışı...

Baştarafı 11. sayfada

fırsatın kaçabileceğini vurgulayan ve tarafları uyaran yazılar yayınladı.

Ortadoğu barış sürecinde yol alınabilmesi için diğer taraflara da ilerleme sağlanması gerekiyor. İsrail ve ABD "Suriye'siz barış olmaz" gerçeğini sık sık teslim ediyorlar. Ancak Lübnan ve Suriye cephesinde şu ana kadar herhangi bir ilerleme görülmüyor. İsrail ne Lübnan'ın güneyindeki güvenlik şeridinden vazgeçiyor, ne de Golan Tepeleri'nin tamamından çekilmeyi kabul ediyor. Lübnan'ın, Suriye'nin istemi olmadan herhangi bir adım atması düşünülemez. Suriye rolünü kendi sorunuyla, yani Golan Tepeleri'yle sınırlamıyor. Kapsamlı ve bütünlüklü bir barış istiyor ve Filistin sorunuyla ilişkisini radikal kanadı destekleyerek sürdürüyor. Bütün bunlara yeni bir etken ve gelişme daha eklenebilir: Rusya artık ABD'nin uysal bir izleyicisi olmak, Madrit Konferansı sırasındaki biçimsel garantörlük rolüyle yetinmek istemiyor. Bölgede Rus diplomasisi, Sovyetler Birliği'nden kalan temeller üzerinde yeniden hareketleniyor. ABD bundan rahatsız. Rusya'nın aktifleşip terk ettiği ama güçlü bağlantılara sahip olduğu Ortadoğu'ya yeniden dönme gayretlerinin nerelere varacağı, kartlarına yeniden sarılmasının hangi sonuçları doğurup doğurmayacağı konusunda da şimdiden kesin bir şey söylenemez. Söylenebilecek olan ABD'nin karşısına yeni sorunların dikilmekte olduğudur.

Kime barış?

"Ortadoğu barışı", Ortadoğu halklarının iradesini hiçe sayan, onların mücadelesini iğdiş etmek isteyen bir "güçlüler barışı"dır. Bu "barış" Filistin halkı için olabilecek en kötü koşullarda ve elverişsiz güçler dengesinde gerçekleşmiştir. İsrail ve ABD bunu değişmez bir veri sayarak hem başlangıçta istedikleri koşulları dikte ettirdiler, hem de belirsizliklerin içini gelecekte diledikleri gibi dolduracaklarını sanıyorlar. Zamana yayılan sürüncemeli "barışlar", tam da böyle bir yaklaşımın ve dönemin ruhuna uydurularak oluşuyor. Mücadele eden ezilen halkları bir zaferden, başarı ve özgüven duygusundan bile yoksun bırakmayı hedefliyor bu "barış."

Öte yandan bu tür "barış" sadece ABD ve İsrail'in çıkarlarına uygun düşmüyor. Bölge gericiliği de böyle bir "barışın" ve sürecin Filistin halkının iradesinin kırılmasıyla ilerlemesini canı gönülden destekliyor. Arap gericiliği, İsrail ile ilişkilerindeki "kutsal Filistin ve Kudüs sorunu" ipoteğinin bir an önce kalkmasını arzuluyor. Arap birliği daha şimdiden İsrail mallarına ve firmalarına uygulanan boykotun nasıl delineceğini tartışmaya, İsrail firmalarının yalnızca bir ortak olduğu durumlarda boykotu kaldırmaya niyetleniyor. İsrail'in "barış süreci"nden hemen umduğu pratik ve ekonomik yarar da budur.

Filistin sorunu ipoteğinden kurtulmak aynı zamanda Arap olmayan Müslüman ülkelerin de yakıcı bir sorunu haline geldi. Bunların başında Türkiye geliyor. Türkiye ve İsrail ilişkileri, istenmeyen bir baskıdan kurtulmuşcasına hızla ısınıyor ve adeta bir patlamayı yaşıyor. Bu ilişkiler çok önemli. Çünkü biçimlendirilmeye çalışılan yeni Ortadoğu düzeninin Mısır'la birlikte üçlü sacayağını oluşturuyor. Şimdiden bölgenin en stratejik anlaşmazlık konularından biri haline gelen su sorununu kapsıyor. Bölgede inşa edilmeye çalışılan Ortadoğu Güvenlik ve İşbirliği Konferansı (OGİK), bu ilişkilerle kotarılacaktır.

Ama emperyalizmin öngörüsünün hep atladığı bir nokta var: Halkların özgür iradesi ve mücadele kararlılıkları.

"Barış anlaşması"nın başlangıcından bugüne kadar geçen süre, Filistin halkının bu haksız ve onur kırıcı "barışı" sineye çekmeyeceğini yeterince kanıtlamış bulunuyor. "Ortadoğu barışı" ancak Filistin ve Kürdistan halklarının iradesi esas alınarak sağlanabilir. Filistin halkı kendini temsil etmeyen emperyalistlerin Filistin ayağı olan "Arafat barışı"nı kabul etmeyecektir.

Her şey cephe...

Baştarafı 3. sayfada

lıktır; ulusa ve ülkeye büyük sahiplenmektir. Bugün ülke yanıyor, ulus müthiş bir baskı altında tutuluyor. Yurtseverlik bu ülkeye, bu ulusa sahiplenmektir. Yurt yanarken, yurt bitirilmek istenirken yurtseverlik buna dur demesini bilmektir. Bitmiş, tükenmiş, ortadan kaldırılmış bir yurt sevilemez. Olmayan bir yurt sevilemez. O halde yurtseverlik, bugün mücadelenin içine daha fazla girmektir. Sıcak mücadele alanlarına daha yaklaşmaktır. Yurtseverlik artık yerimizde oturularak yapılamaz. Yurda sahiplenmek, bugün fedakarlık yapmaktan, mücadele görevlerine sahip çıkmaktan geçiyor.

Kürdistan'da kim yurtseverdir? Gerillaya, cepheye hizmet etmeden nasıl yurtsever olunur? Bir milis Kürdistan'da her zaman bir gerilla kadar tehlike içindedir! Bir yurtsever bir gerilla kadar tehlike içindedir! Bu gerçek orta yerde dururken, Avrupa'daki yurtseverleri daha fazla fedakarlığa ve mücadele içine çağırmak, döneme uygun düşmektedir. Avrupa'daki büyüyen gücü ülkeye taşırmamak, cepheyi ülkeye taşırmamak mülteciliğe düşmek olur. Siyasi bir gücün, siyasi bir cephenin mülteciliğe düşmesinin sonuçlarını Türk solunun ve Kürt reformistlerinin durumundan bilmekteyiz. Bu sonucun da bitmek ve yok olmak olduğu açıktır.

Avrupa'daki cepheyi ülkeye taşırmak nasıl olur? Başta cephe çalışmaları olmak üzere, her alandaki görevlere talip olursak cephe ülkeye taşınabilir. Yasal alan olur, illegal alan olur, yarı-legal alanlar olur. Binlerce görev vardır; birine sahip çıkılabilir. Avrupa'da oluşan siyasal birikim cepheye yeni güç katabilir. Avrupa bu konuda önemli avantajlara sahiptir, bu değerlendirilebilir. Bazı partilerin (Refah Partisi gibi) bu yöntemi denedikleri ve başarılı oldukları biliniyor.

Kazanmak için her imkan ortaya çıkmıştır. Gerilla Sivas'tan Mahabat'a, Kars'tan Binboğalara kadar yerleşmiştir. Kürt halkı tümden sömürgeci siyasal yapıdan kopmuştur. PKK bölgede birçok devletten daha fazla siyasi güce erişmiştir. Dünya PKK'siz sorunun çözülemeyeceğini anlamıştır. Her devlet ve herkes Kürdistan sorunuyla yakından ilgileniyor. Ortadoğu Kürdistan sorunu çözülmeden sakinleşmeyecek, durulmayacaktır. Kürdistan'da bir çözüm olacak; nasıl olacağı ise bu sorunla ilgilenen tarafların nasıl bir çabanın sahibi olacağına bağlıdır. Bizler çaba ve duyarlılığımızı artırırsak sonuç lehimize olacaktır. Aslında **bizim için kazanmak değil, kaybetmek zordur.** Yeter ki önümüze gelen fırsatı iyi değerlendirelim. Yeter ki önümüze gelen imkanı güçlü bir cepheleşme ile karşılayalım. Yeter ki cepheyi ülkeye taşıyarak bu konuda Avrupa'daki kitlemize düşen görevi yerine getirelim.

Avrupa'daki kitlemiz özel savaşın gerçeği olarak yurdundan koparılmıştır. Sömürgeciler ha bir Kürdü "faili meçhul"la katletmiş, ha ülkesinden koparmış, aynı sonucu verir. Ülkesinden koparılmış Kürt, TC için ölü gibidir. İşte özel savaşın bu politikasını boşa çıkarmak için de cepheyi ülkeye taşımak önemlidir. Avrupa'daki Kürtler ölmediğini ortaya koymalıdırlar. Kendilerine ölüm biçenin ölümünü hızlandırmak için ülkeye koşmalıdırlar.

Ülkeye koşmak bizim için yaşamsa TC için ölümdür. Ülkedeki ve metropoldeki Kürt halkı ile bütünleşmek sömürgecilik için ölümdür.

Başkan APO Avrupa'dan önderlik sahasına giden yurtseverlere; ***"Siz Avrupa'ya koşmayı yaşama koşmak sanıyordunuz. Özel savaş sizi ölüme koştururken siz bunu yaşam biliyordunuz. Biz bunu tersine çevirdik. Sizi uykudan, yalandan uyandırdık. Avrupa'da kalmanın ölüm olduğunu gördünüz, şimdi yaşama kavuşmak için ülkeye koşuyorsunuz; size bundan büyük hizmet olabilir mi?"*** diyerek Avrupa'dan ülkeye dönüşün büyük değerini ortaya koyuyor. Yurtseverler yaşama daha fazla sarılmak için de cepheyi ülkeye taşımalıdırlar. Avrupa'da yaşıyorum diyebilmek için de cephenin ülkeye taşınması gerekiyor. Avrupa'daki halkımızın da yaşıyorum diyebilmesi buna bağlıdır.

Avrupa'daki halkımızın yurtseverliği de bugün mücadele ateşi içinde sınav verecek ve çelikleşecektir. Ülkeye giden her savaşçı, cepheyi taşıyan her cephe çalışanı ve yurtsever Avrupa'daki yurtseverliği biçim ve içerik olarak daha kutsal hale getirecektir.

Başkan APO'nun ***"Cepheyi ülkeye taşıyın!"*** çağrısı coşkuyla karşılanmıştır. Bu coşkunun yakında ülkeye dönüş kampanyasına dönüşeceğini, yüzlerce gencin ve her yaştan Kürdistanlının cepheye ve savaşa koşacağını şimdiden belirtebiliriz.

Avrupa'daki Kürdistanlılar şimdiye kadar mücadeleye önemli katkıda bulundular. Şimdi ise bu katkıları sonuca ulaştırmak, bizzat mücadelenin sıcaklığını yaşamak amacıyla Kürdistan'a ve metropollere yöneleceklerdir. Yurtseverliğin gereği de bunu dayatıyor. Savaşan halk gerçekliğine ulaşmak da bunu dayatıyor. Savaşan halk gerçekliğinin parçası olunmadan bütün Avrupa faaliyetlerinin de bir değeri olamaz. Avrupa'daki yaşam biçimi ve alışkanlıkları da altüst edilmelidir. Almanya'da, Avrupa'da yapılan eylemler artık içimizdeki Almanya ve Avrupa'ya karşı da yapılmaktadır. İçimizdeki Almanya, Fransa, Avrupa yıkıldıkça ülke ile daha fazla bütünleşilecek, cephe ülkeye daha kolaylıkla taşınacaktır.

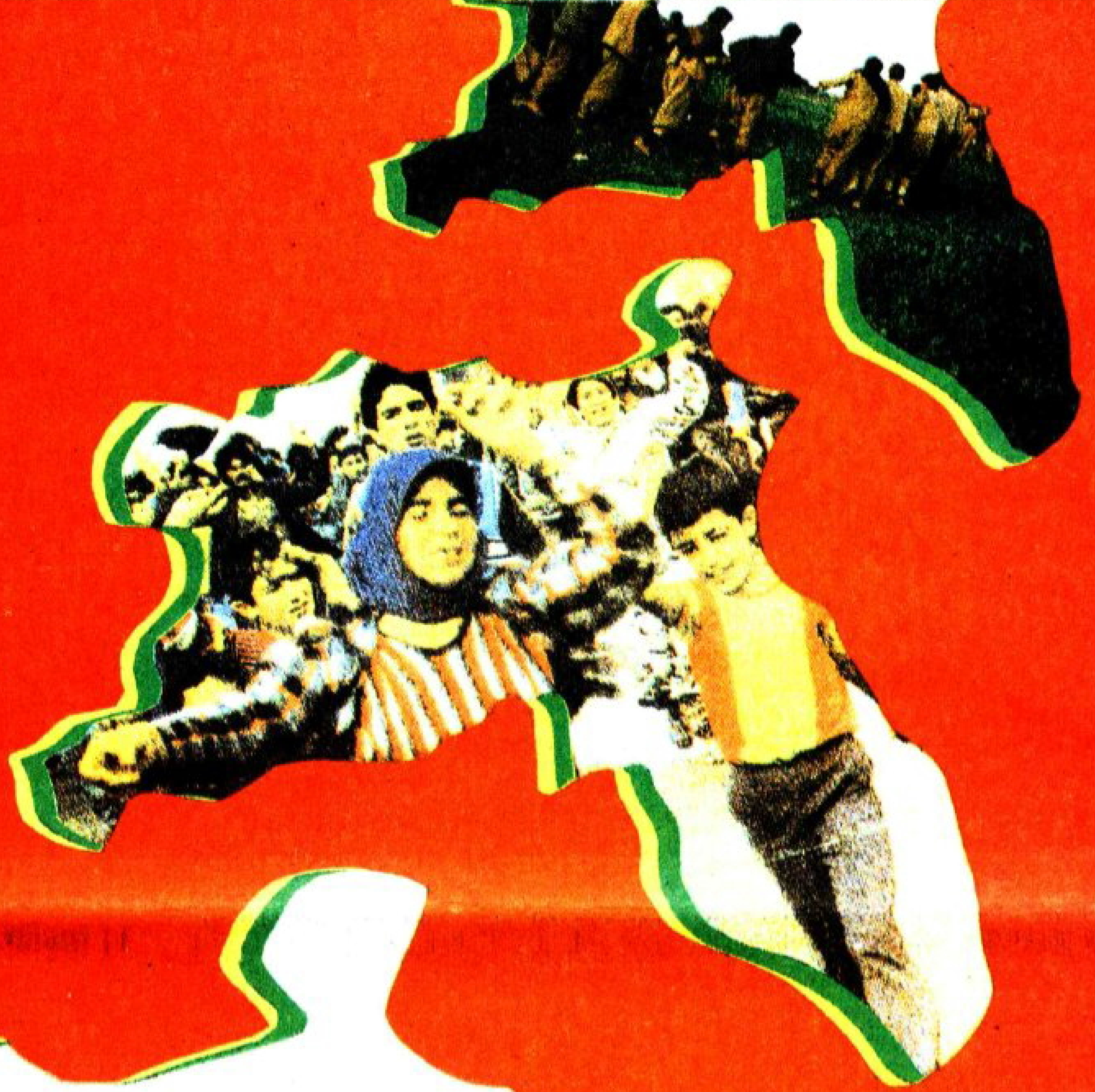
Halim Dener

FESTİVALA KURDİSTAN A NAVNETEWÎ - III

Internationales Kurdistan-Festival III

III. Uluslararası Kürdistan Festivali

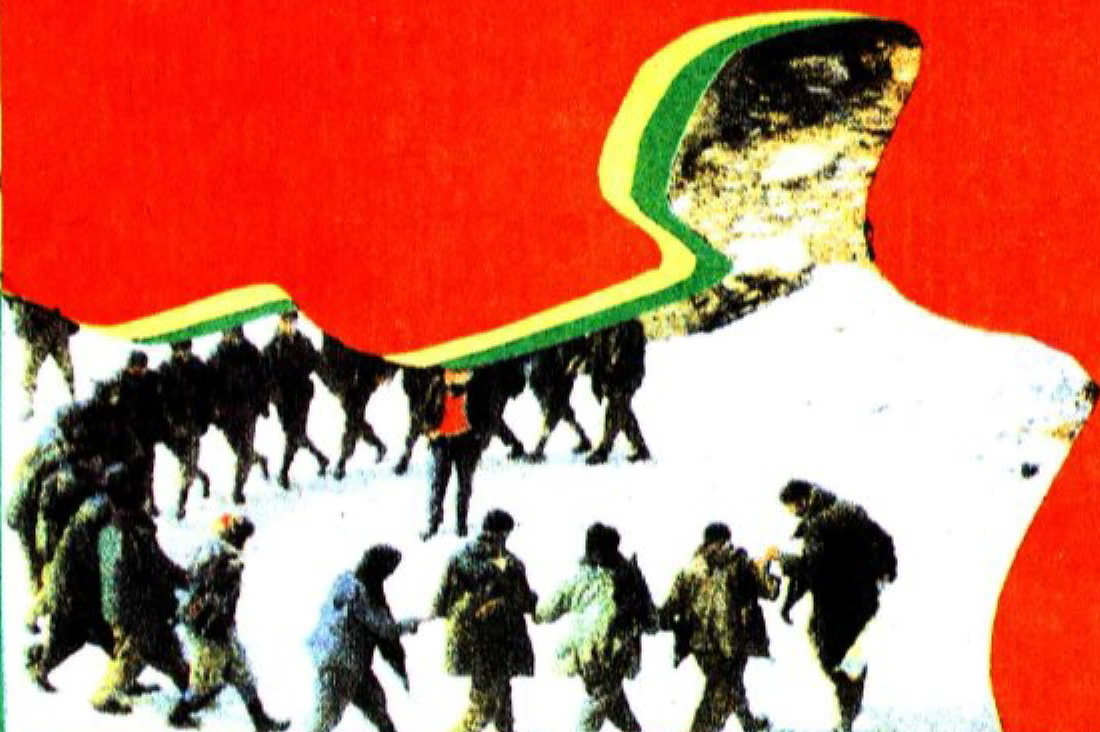

ADRES:
Draf en Renbaan
Hofstraat 13
LANDGRAAF /
HOLLANDA

Tarih: 24. 09.1994
Saat: 12.00

Avrupa Kürt Dernekleri Konfederasyonu (KON-KURD)
Hollanda Kürt Dernekleri Federasyonu (FED-KOM)